

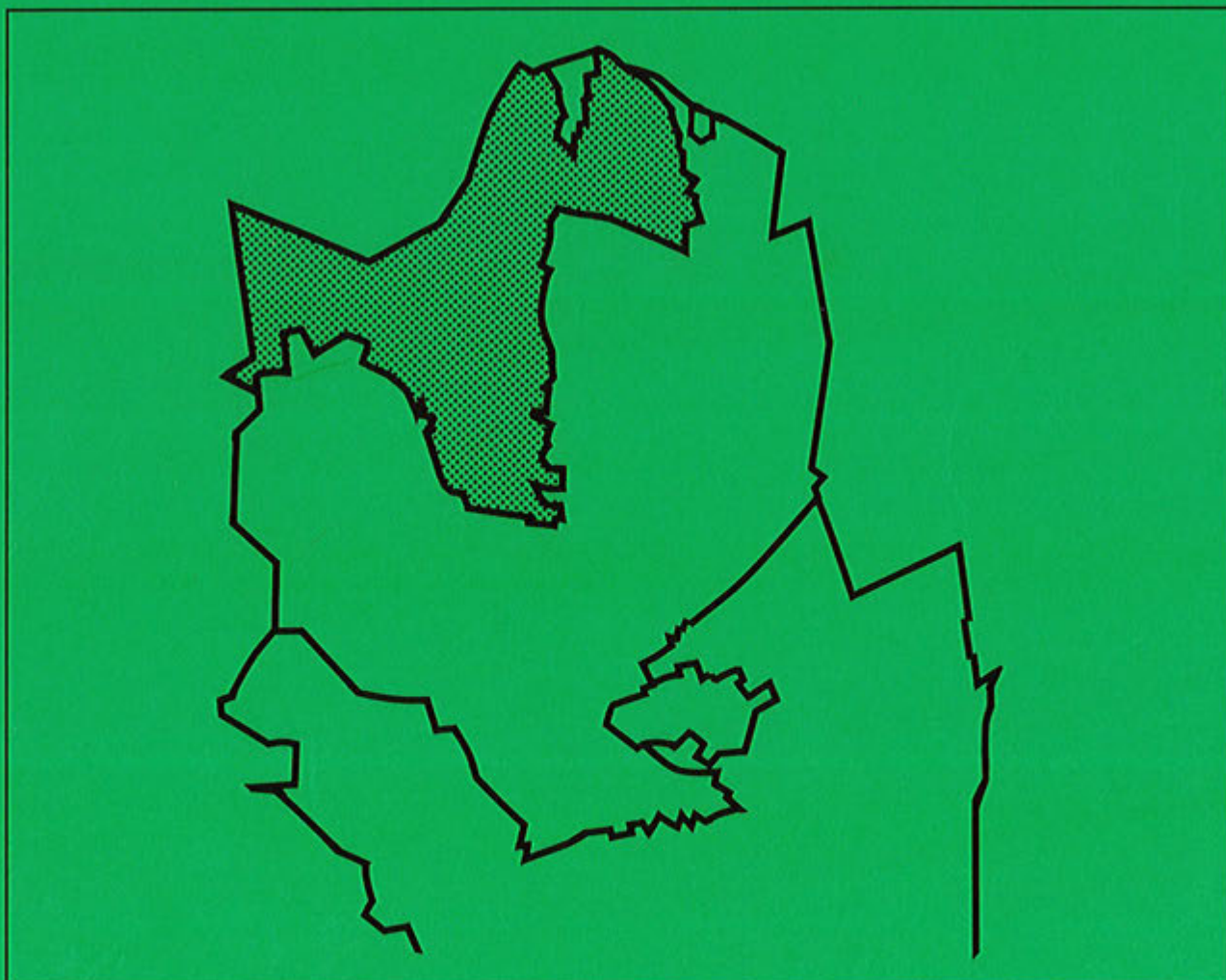

Espoon pohjoisosien yleiskaava / osa II

Selostus

Yleiskaavayksikkö
Liikennesuunnittelun vastuualue

Kaupunginvaltuusto 17.6.1996, 3 §

Espoon kaupunkisuunnittelukeskuksen suunnitelmia ja ohjelmia
A 37: 1996

ESPOON POHJOISOSIEN YLEISKAAVA / OSA II
SELOSTUS

Espoon kaupungin painatuskeskus 1996
ISBN 951-857-310-7

12.8.1996

Tekijät KAUPUNKISUUNNITTELUKESKUS YLEISKAAVAYKSIKKÖ JA LIIKENNESUUNNITTELUN VASTUUALUE	Julkaisun laji KAAVASELOSTUS	
	Toimeksiantaja ja pvm KAUPUNGINHALLITUS 9.1.1995	
	Käsittelijä ja pvm KAUPUNGINVALTUUSTO 17.6.1996, 3 §	
Julkaisun nimike ESPOON POHJOISOSIEN YLEISKAAVA, OSA II SELOSTUS		
Muut asiakirjat - PÄÄKARTTA 1:20 000, NRO 5100 - LIITEKARTAT (KANSIO, D 13:1996), 1:50 000		
Tiivistelmä Tämä yleiskaava on kaupunginvaltuuston 17.6.1996 tekemän päätöksen mukainen. Alue käsittää Espoon pohjois- ja luoteisosat (Nuuksio ym.). Aluejaosta päätti kaupunginvaltuusto 19.1.1994 jakaessaan pohjoisosien yleiskaavan kahteen osaan. Yleiskaavan aluevaraukset painottuvat luonnonsuojeluun sekä virkistykseen ja ulkoiluun. Virkistysalueita on runsas 2700 ha ja luonnonsuojelualueita, joihin sisältyvät mm. rantojen-suojeluhjelman espoolaiset alueet, yli 1000 ha.		
Avainsanat (asiasanat) YLEISKAAVA, ESPOON POHJOISOSAT OSA II		
Muut tiedot Selostus on korjattu kaupunginvaltuuston päätöksen 17.6.1996 mukaan. Samoin pääkartta ja liitekarttakansio on korjattu. Pääkartta ja liitekarttakansio ovat kaksikielisiä. Huvudkartan och bilagorna (en separat pärm) är tvåspråkiga. Beskrivningen finns också på svenska (A 38: 1996).		
Sarjan nimi ESPOON KAUPUNKISUUNNITTELUKESKUKSEN SUUNNITELMIA JA OHJELMIA	Julkaisun numero A 37: 1996	
Tilaukset: Raportit: ESPOON KAUPUNKISUUNNITTELUKESKUS YLEISKAAVAYKSIKKÖ, PL 20, 02771 ESPOO PUH. 869 4312, TELEKOPIO 869 4016 Kartat: PÄÄKARTTA, KIINTEISTÖPALVELUKESKUS PUH. 806 5893 MUUT KARTAT, KAUPUNKISUUNNITTELUKESKUS PUH. 869 4177 Käyntiosoite: ESPOON KAUPUNKISUUNNITTELUKESKUS KIRKKOJÄRVENTIE 6, 02770 ESPOO YLEISÖNPALVELU 4.krs PUH. 869 4030, 869 4031, 869 4032	ISSN	ISBN 951-857-310-7
	Kokonaismäärä	Kieli FIN
	Lainaus tai luku	Hinta 50,-

ESIPUHE

TIIVISTELMÄ

1	JOHDANTO	1
	1.1 Yleiskaavan tarkoitus	1
	1.2 Yleiskaavan suhde muuhun suunnitteluun	1
	1.3 Espoon yleiskaavan aiemmat vaiheet	1
	1.4 Työohjelma ja organisaatio	3
	1.5 Tiedottaminen	3
2	LÄHTÖKOHDAT JA PERUSTIEDOT	8
	2.1 Pohjakartta	8
	2.2 Suunnittelutilanne	8
3	YLEISKAAVAN PERUSTELUT	11
	3.1 Maankäyttöä koskevat kuntasuunnittelun yleis- tavoitteet	11
	3.2 Espoon yleiskaavan laadinnan pääperiaatteet	11
	3.3 Espoon pohjoisosien yleiskaavan osa II:n pää- mitoitus	13
4	YLEISKAAVAN TOIMINNALLISET RATKAISUT JA MAANKÄYTTÖ	15
	4.1 Aluerakenne ja keskusverkko	15
	4.2 Väestönkehitys ja suunnitteet	16
	4.3 Asuminen	17
	4.4 Elinkeinot ja työpaikat	18
	4.5 Palvelut	23
	4.6 Liikenne	23
	4.7 Tekninen huolto	32
	4.8 Virkistysalueet ja ulkoilu	36
	4.9 Loma- ja matkailutoiminta	40
	4.10 Ympäristönhoito ja suojelu	40
	4.11 Maa- ja metsätalous	46
5	YLEISKAAVAN TOTEUTTAMINEN	47
	5.1 Yleiskaavan oikeusvaikutukset ja yleiskaavan muuttaminen	47
	5.2 Yleiskaavan maankäytön toteuttaminen	48
	5.21 Muutokset verrattuina aikaisempiin yleiskaava- suunnitelmiin	48
	5.22 Alueiden käyttöönottojärjestys	49
	5.23 Yleiskaavan vaikutukset ympäristöön ja yhdyskuntarakenteeseen	50
	5.24 Seutukaavan toteuttaminen	50
6	LUOTEIS-ESPOO, ALUEKUVAUS	54
	Yleiskaavamääräykset	58
	Virkistysalueita sekä maa- ja metsätalousalueita koskevat yleiskaava- määräyksissä tarkoitetut metsänhoito-ohjeet	65
	Taulukko- ja kuvaukset	75
	Liitteet	76

ESIPUHE

Käsitellessään Espoon pohjoisosien yleiskaavaehdotusta kaupunginvaltuusto päätti 19.1.1994 jakaa yleiskaava-alueen kahteen osaan, hyväksyä näistä itäiset ja eteläiset alueet käsittävän osan sekä alistaa hyväksymänsä osan ympäristöministeriön vahvistettavaksi.

Pohjoiset ja luoteiset alueet käsittävän osan kaupunginvaltuusto palautti uudelleen valmisteltavaksi. Valtuusto päätti myös muutoksista, jotka tulee tehdä yleiskaavan palautettavaan osaan. Uudelleen valmistelun aikana yleiskaavaehdotus ja metsänhoito-ohjeet ovat olleet nähtävillä RakA 154 §:n ja RakA 29 §:n mukaan. Tehtyjen muistutusten johdosta kaupunginhallitus teki yleiskaavaan eräitä pienehköjä muutoksia. Tämä on kaupunginvaltuuston 17.6.1996 hyväksymän yleiskaavan selostus. Asiakirjoihin kuuluvat myös yleiskaavakartta (piir.nro 5100) ja liitekarttakansio (D 13: 1996), sekä yleiskaavamääräyksissä mainitut metsänhoito-ohjeet.

Espoon pohjoisosien yleiskaavan osa II käsittää kahden pohjoisen suuralueen eli Vanhan-Espoon ja Pohjois-Espoon pohjois- ja länsiosat. Yleiskaavan lähtökohdat ja periaatteet noudattavat kaupunginvaltuuston päätöstä 19.1.1994 ja valtakunnallisia suojeleohjelmia.

Yleiskaavan lähtökohtatiedot on saatettu ajan tasalle. Tarvittaessa on tarkasteltu myös Espoon pohjoisosien sekä koko Espoon tilannetta.

Espoon pohjoisosien yleiskaava osa II on laadittu kaupunkisuunnittelu-keskuksen yleiskaavayksikössä.

ESPOON POHJOISOSIEN YLEISKAAVA, OSA II

TIIVISTELMÄ

LÄHTÖKOHDAT

Rakennuslain mukaan kaupungin on laadittava yleiskaava yksityiskohtaisen kaavoituksen ja muun maankäytön suunnittelun perustaksi. Yleiskaava on yleispiirteinen suunnitelma, joka on ohjeena laadittaessa ja muutettaessa asemakaavaa.

Kaupunginvaltuuston syyskuussa 1989 hyväksymien kuntasuunnittelun yleistavoitteiden mukaan Espoon valmisteilla oleva yleiskaava otetaan kaupungin strategiseksi ohjausvälineeksi kuntasuunnittelussa, yksityiskohtaisessa kaavoituksessa, maanhankinnassa, rakentamisessa, ympäristönhoidossa ja -suojelussa sekä maankäytön toteuttamisen ajoittamisessa.

Yleiskaava on laadittu vahvistamiskelpoiseksi.

Aikaisemmat vaiheet

Espoon ensimmäinen yleiskaavaluonnos valmistui 1968, mutta jäi hyväksymättä valtuustossa. Vuonna 1978 valtuusto hyväksyi uuden yleiskaavan. Korkein hallinto-oikeus kumosi yleiskaavapäätöksen 1984, jolloin alkoi uuden yleiskaavan valmistelu.

Kaupunginhallitus päätti 20.6.1989, että yleiskaavasta käsitellään ensin pohjoinen osa. Espoon pohjoisosien yleiskaavaehdotus oli nähtävillä kahdesti rakennusasetuksen 29 §:n mukaisesti. Kaupunginhallitus käsitteli yleiskaavan 7.9.1993. Kaupunginvaltuusto päätti 19.1.1994 jakaa yleiskaavan kahteen osan, joista se palautti pohjois-luoteisosat uudelleen valmisteltavaksi. Kaupunginvaltuuston 19.1.1994 hyväksymän Espoon pohjoisosien yleiskaavan osa I:n on ympäristöministeriö vahvistanut 27.6.1996.

Tämä osa II:n yleiskaava oli luonnoksena nähtävillä RakA 154 §:n mukaisesti vuonna 1994 ja ehdotuksena RakA 29 §:n mukaisesti vuonna 1995. Kaupunginhallitus käsitteli yleiskaavan 21.5.1996. Kaupunginvaltuusto hyväksyi yleiskaavan 17.6.1996 ja päätti alistaa sen ympäristöministeriön vahvistettavaksi lukuunottamatta Lahnuksen ampumaradan aluetta. Tämä selostus koskee vahvistettavaksi alistettua yleiskaavan osaa II.

Pääperiaatteet ja mitoitus

Espoon pohjoisosien yleiskaava osa II perustuu kaupunginvaltuuston 19.1.1994 tekemään päätökseen.

Yleiskaavaluonnoksen aluevarausten taustalla ovat kaupunginhallituksen hyväksymä Espoon pohjoisosien yleiskaavaehdotus (16.10.1992) ja kaupunginvaltuuston siihen tekemät muutokset (19.1.1994). Valtuuston asettamat reunaehdot suunnittelulle perustuvat sen tulkintaan valtakunnallisista suojeluohjelmista. Tämä tulkinta on huomattavasti suojelupainotteisempi ja käyttöä rajoittavampi kuin mitä kyseisissä ohjelmissa on ilmaistu. Valtuusto hylkäsi mm. yleiskaavatyön aikaisemmissa vaiheissa tavoitteena olleen toimivien maatilojen säilyttämisen elinkelpoisina. Se muutti satoja hehtaareja maa- ja metsätalousalueita virkistys- tai luonnonsuojelualueiksi ja lisäksi satoja hehtaareja virkistysaluetta, jolla alueen hoitava käyttö, maa- ja metsätalouden harjoittaminen oli sallittua, luonnonsuojelualueeksi.

Kaupunginhallituksen 9.1.1995 tekemät muutokset koskivat maa- ja metsätalousalueiden (MT ja MM) rakennusoikeuksia, eräitä pienehköjä rajaustarkistuksia ja valtakunnalliseen rantojensuojeluohjelmaan kuuluvan alueen kaavamääräyksiä. Kaupunginhallituksen 21.5.1996 tekemät muutokset koskevat valtakunnalliseen rantojensuojeluohjelmaan kuuluvan alueen kaavamääräyksiä sekä eräitä pienehköjä rajantarkistuksia.

Metsänhoito-ohjeisiin ei ole tehty muutoksia. Hyväksyessään yleiskaavan 17.6.1996 kaupunginvaltuusto päätti rajata Lahnuksen ampumarata-alueen yleiskaavan ulkopuolelle.

Yleiskaava sisältää ensisijaisesti pientaloasumiseen tarkoitettuja kyläalueita noin 23 ha sekä työpaikka-alueita 4 ha teollisuutta ja varastointia varten sekä 23 ha julkisia palveluja, lähinnä vapaa-ajan ja virkistyspalveluita varten.

Yleiskaava-alue on luontosuhteiltaan monipuolinen ja eteläsuomalaista rannikkoseutua hyvin edustava, mutta toiminnallisesti yksipuolisesti säilyttävä käsittäessään suurelta osin pelkkiä luonnonsuojelualueita ja näiden ohella virkistysalueita. Alueeseen on kohdistunut ja kohdistuu valtakunnallisia paineita ottaa se ulkoilun ja nyttemmin yhä painottuneemmin puhtaasti säilyttävän luonnonsuojelun käyttöön, mitä tavoitteita kaupunki mahdollisuuksien mukaan pyrkii näin edistämään.

Väestö ja asuminen

Yleiskaavan alueella asuu tällä hetkellä 110 asukasta eikä asukasmäärää ole tarkoitus sanottavasti lisätä. Kyläaluevaraukset sallivat jonkin verran täydentävää rakentamista.

Virkistysalueet ja liikunta

Virkistysalueita on runsas 2700 ha. Liitekartoilla on esitetty tarkempi jako lähivirkistys- sekä ulkoilu- ja retkeilyalueisiin ja urheilualueisiin, ulkoilureittien verkosto sekä Nuuksion alueen kehittämis- ja hoitovyöhykkeet.

Suojelu

Pääkartalla on osoitettu kulttuurihistoriallisesti merkittävät alueet. Yleiskaavan alueella on myös muinaismuistolain suojaamia kohteita ja alueita.

Luonnonsuojeluehdotukset noudattavat kaupunginvaltuuston päätöstä sekä ympäristön-suojelulautakunnan ehdotuksia vähäisin poikkeuksin. Pääkarttaan on merkitty rauhoitetut suojelualueet sekä suojelualue-ehdotukset, jotka koskevat kaikkia valtakunnallisesti ja maakunnallisesti merkittäviä alueita sekä osaa paikallisesti merkittävistä alueista.

Maa- ja metsätalous

Maa- ja metsätalousalueita on tässä yleiskaavassa kahta tyyppiä, joiden pääasiallinen ero on siinä, että Vihdintien pohjoispuolella olevilla rakentamattomilla metsäalueilla ei ole hajarakennusoikeutta. Näitä MM-alueita on noin 380 ha ja yleiskaavan I osaan verrattavia maa- ja metsätalousalueita runsas 570 ha. Maa- ja metsätalousalueisiin liittyviä kyläalueita (AT) on noin 23 ha.

YLEISKAAVAN TOTEUTTAMINEN

Kaupungilla on velvollisuus yleiskaavan seurantaan ja sen muuttamiseen, jos yleiskaava ei täytä muuttuneiden olosuhteiden aiheuttamia vaatimuksia. Perusteltu poikkeaminen yleiskaavasta on mahdollista asemakaavoituksessa. Olennaista on, että keskeiset ratkaisuperiaatteet säilyvät.

Ympäristöministeriö on vahvistanut kaupunginvaltuuston 19.1.1994 hyväksymän Espoon pohjoisosien yleiskaavan osa I:n 27.6.1996. Vahvistamisen jälkeen kaavalla tulee olemaan kaikki rakennuslaissa ja -asetuksessa yleiskaavalle säädetyt oikeusvaikutukset. Hyväksyessään käsillä olevan yleiskaavan osa II:n kaupunginvaltuusto päätti alistaa myös sen ympäristöministeriön vahvistettavaksi.

Seutukaavan toteuttaminen

Yleiskaava poikkeaa paikoin seutukaavasta. Poikkeamista on liitteenä (liite 5) tarkka luettelo perusteluineen sekä kartta (erillinen kansio). Seutukaavan välitöntä muuttamista edellyttäviä poikkeamia ei ole osoitettu.

1 JOHDANTO

1.1

Yleiskaavan tarkoitus Yleiskaava on kaupungin tahdon ilmaisu alueiden käytön ja ympäristön kehittämisen päälinjoista.

Rakennuslain (28 § 1 mom) mukaan:

"Kaupungin yksityiskohtaisen kaavoituksen ja rakentamisen sekä muun maankäytön suunnittelemisen perustaksi on laadittava yleiskaava, joka sisältää pääpiirteet alueen käyttämisestä eri tarkoituksiin, niin kuin:

- 1) asumiseen; 2) elinkeinotoimintaan, kuten teollisuutta, kauppa- ja palvelutoimintaa sekä maa- ja metsätaloutta varten; 3) virkistykseen; sekä 4) liikennettä, vesihuoltoa ja muita yleisiä tarpeita varten."

Rakennuslain (29 § 1 mom ja 22 § 2 mom) mukaan yleiskaava

"on laadittava niin, että siinä varataan vastaisen kehityksen edellyttämät riittävät alueet eri tarkoituksia varten. Kaavaa laadittaessa on kiinnitettävä huomiota seudun oloista johtuviin erityisiin tarpeisiin.."

1.2

Yleiskaavan suhde muuhun suunnitteluun

Seutukaava on ohjeena laadittaessa ja muutettaessa yleiskaavaa, asemakaavaa, rakennuskaavaa ja rantakaavaa.

Yleiskaava on ohjeena laadittaessa ja muutettaessa asemakaavaa ja rantakaavaa sekä ryhdyttäessä muutoin toimenpiteisiin alueiden käytön järjestämiseksi kaupungissa.

Yleiskaava voidaan laatia koskemaan osaa kunnan aluetta kuten tämä Espoon pohjoisosien yleiskaavan osa II.

Asemakaavassa määrätään yksityiskohtaisesti eri alueiden rajat ja käyttötarkoitukset. Yleiskaava ei ole voimassa vahvistetuilla asema- eikä rantakaava-alueilla. Tämän yleiskaavan alueella ei ole vahvistettuja tai vireillä olevia asemakaavoja.

Yleiskaavoitus on osa kaupungin strategisen tason suunnittelua ja päätöksentekoa. Yleiskaavan ja asemakaavojen tulee kytkeytyä kiinteästi kuntasuunnittelun pitkän aikavälin tavoitteisiin sekä toiminnan ja talouden suunnitteluun.

1.3

Espoon yleiskaavan aiemmat vaiheet

Ensimmäinen yleiskaavaluonnos valmistui 1968, mutta jäi hyväksymättä valtuustossa. Vuonna 1972 aloitetun yleiskaavan kaupunginvaltuusto hyväksyi 1978. Valitusten johdosta korkein hallinto-oikeus 1984 pysytti lääninoikeuden päätöksen, jolla valtuuston päätökset oli kumottu.

Välittömästi tämän jälkeen Espoon kaupunginhallitus päätti, että valtuuston hyväksymää yleiskaavakarttaa käytetään edelleen yleiskaavallisena suunnitelmana, jatkosuunnittelun pohjana sekä ohjeena lupa-asioita käsiteltäessä ja että ryhdytään toimenpiteisiin Espoon yleiskaavan laatimiseksi. Yleiskaavaluonnos valmistui syksyllä 1987 ja oli sen jälkeen nähtävillä RakA 154 §:n mukaisesti. Kaupunkisuunnittelulautakunta hyväksyi ehdotuksensa Espoon yleiskaavaksi 28.6.1988 lähetettäväksi kaupunginhallitukselle.

Kaupunginhallitus päätti 20.6.1989, että Espoon yleiskaava käsitellään kahdessa osassa sekä että ensin käsitellään pohjoisosien yleiskaava. Tärkeä osa päätöstä oli, että suunnittelun ja poikkeus- ja lohkomislupakäsittelyn pohjana päätettiin käyttää lautakunnan 1988 hyväksymää yleiskaavaehdotusta.

Espoon pohjoisosien yleiskaava

Kaupunginhallitus hyväksyi Espoon pohjoisosien yleiskaavaehdotuksen 28.6.1990 asetettavaksi nähtäville rakennusasetuksen 29 §:n mukaisesti. Samalla kaupunginhallitus päätti, että nähtävilläoloa koskevassa kuulutuksessa ilmoitetaan, että yleiskaava tullaan alistamaan ympäristöministeriön vahvistettavaksi.

Yleiskaavaehdotus oli rakennusasetuksen 29 §:n mukaisesti nähtävillä muistutuksia varten syksyllä 1990. Tehtyjen muutosten johdosta kaupunginhallitus asetti ehdotuksen uudelleen nähtäville syksyllä 1992. Valtaosa tässä vaiheessa tehdyistä muistutuksista koski Nuuksion aluetta. Varsin samanasaisesti niissä vaadittiin hakkuiden ym. toimenpiteiden ja rakentamisen kieltämistä "eli RakL 124a §:n mukaista luvanvaraisuutta" yleiskaavan virkistys- sekä maa- ja metsätalousalueiden määräyksiin.

Muistutusten johdosta ei yleiskaavaan esitetty muutoksia, vaan viitattiin tulevaan osayleiskaavoitukseen, jossa voitaisiin yksityiskohtaisesti määrittellä mm. sekä rakentamisen määrä että luonnontekijöihin kohdistuvien toimepiteiden luvanvaraisuudet. Helmikuussa 1994 kaupunginhallitus kuitenkin poisti em. osayleiskaavat kaavoitusohjelmasta.

Kaupunkisuunnittelulautakunta käsitteli yleiskaavan 1.4.1993 ja kaupunginhallitus 7.9.1993. Kaupunginvaltuusto päätti 19.1.1994 jakaa yleiskaavan kahteen osaan, joista se hyväksyi etelä-itäosat ja palautti pohjoisluoteisosat uudelleen valmisteltavaksi. Tämä selostus koskee uudelleen valmisteltavaksi palautettua osaa II.

Espoon pohjoisosien yleiskaava, osa II

Kaupunginhallitus päätti 19.4.1994 hyväksyä 7.4.1994 päivätyn valtuuston ohjeiden mukaan tehdyn luonnoksen Espoon pohjoisosien yleiskaavaksi asetettavaksi nähtäville RakA 154 §:n mukaisessa tarkoituksessa kuitenkin kaupunginhallituksen päättämin muutoksin.

17.5.1994 kh hyväksyi asettamansa työryhmän laatimat metsänhoito-ohjeet ja päätti asettaa ne nähtäville samanaikaisesti yleiskaavaluonnoksen kanssa.

Yleiskaavaluonnos ja metsänhoito-ohjeet olivat RakA 154 §:n mukaisesti nähtävillä 27.5. - 16.6.1994. Huomautusten johdosta korjattu yleiskaavaehdotus oli RakA 29 §:n mukaisesti nähtävillä 14.3. - 18.4.1995. Myös tällä kerralla alueen asukkaat jättivät sen johdosta useita muistutuksia. Tämä selostus koskee kaupunginhallituksen muistutusten johdosta muuttamaa ja kaupunginvaltuuston 17.6.1996 hyväksymää yleiskaavan osaa II.

1.4

Työohjelma ja organisaatio

Espoon pohjoisosien yleiskaavan osa II pohjautuu koko Espoon yleiskaavaan, jonka työohjelman kaupunginhallitus hyväksyi 7.5.1985. Sen mukaan yleiskaava laaditaan vahvistamiskelpoiseksi. Työn suorittaa kaupunkisuunnittelukeskuksen yleiskaavayksikkö yhteistyössä muiden yksiköiden ja hallintokuntien kanssa. Työohjelmaa on myöhemmin tarkennettu.

1.5

Tiedottaminen

Espoon yleiskaavatyön alkamisesta ilmoitettiin hallintomenettelylain 13 §:n mukaisesti lehdissä kesäkuussa 1985. Sen jälkeen on eri vaiheissa tiedotettu Espoo-lehdessä sekä järjestetty tiedotustilaisuuksia, joissa on ollut runsaasti kuntalaisia. Nähtävilläolojen aikana 1990, 1992, 1994 ja 1995 kaavoittaja on ollut tavattavissa myös Pohjois-Espoon kaupunkitoimistossa Kalajärvellä.

HELSINGIN SEUDUN SEUTUKAAVAT

REGIONPLANERNA FÖR HELSINGFORS- REGIONEN

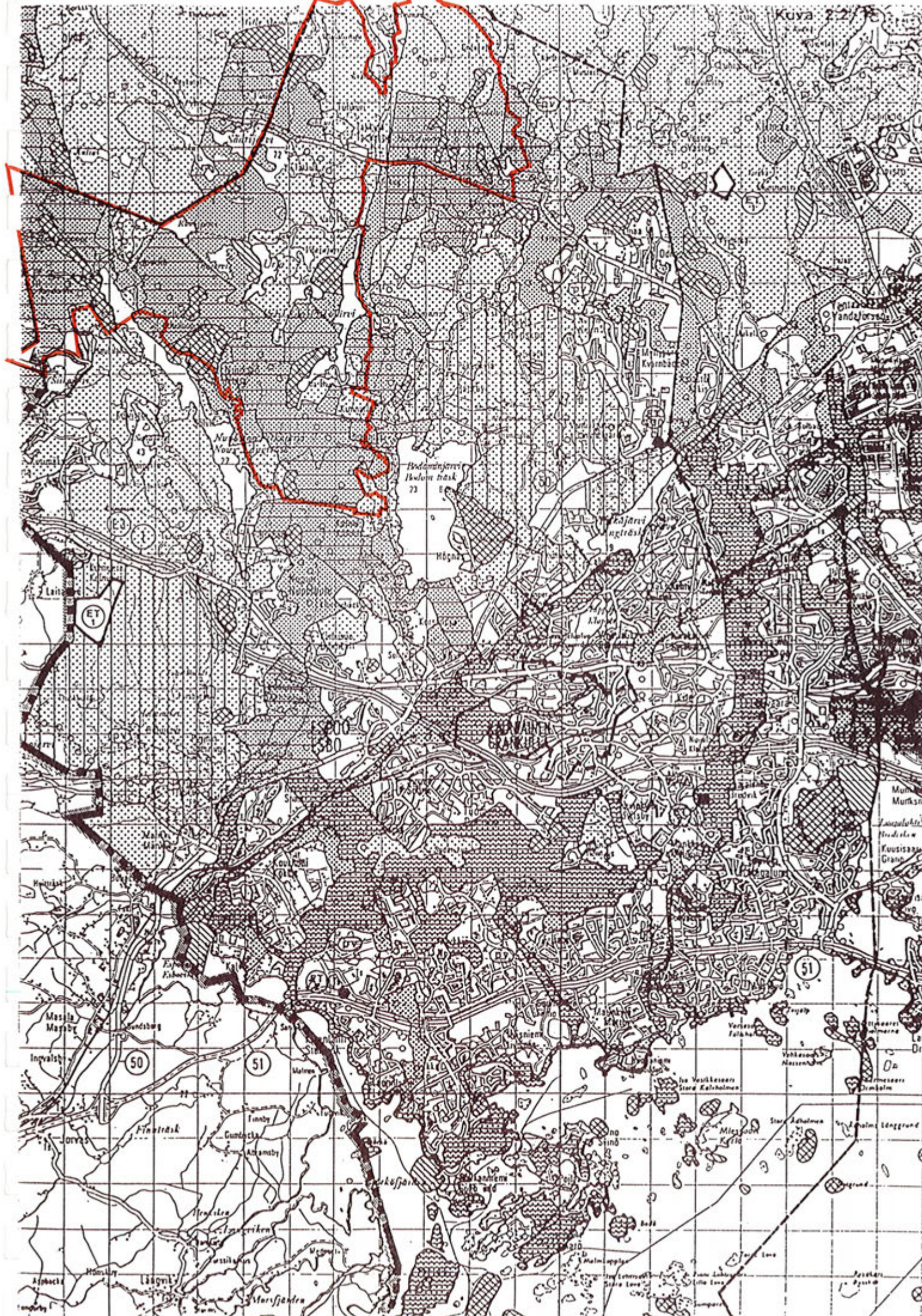
Vahvistettujen seutukaavojen yhdistelmä (I, II ja III)
Sammanställning av de fastställda regionplanerna (I, II och III)

Seutukaavan muutos vahvistettu ympäristöministeriössä 30.10.1987
Ändring av regionplanen fastställd av miljöministeriet 30.10.1987

Merkinnät:

	Suojelualue (SU) Skyddsområde (SU)		Yhdyskuntateknisen huollon alue Alue on varattu jätehuoltoon varten Område för samhällsteknisk försörjning Området är avsett för avfallshandtering
	Virkistysalue, joka on tarkoitettu pääasiassa lähiluontoa ja virkistyskeskuksia varten (VI 1) Rekreationsområde, avsett huvudsakligen för närekreation och rekreationscentra (VI 1)		Siirtokeuhkausasema Omlastningsplats
	Virkistysalue, joka on tarkoitettu pääasiassa tehokasta retkeilytoimintaa varten (VI 2) Rekreationsområde, avsett huvudsakligen för effektiv utflyktsverksamhet (VI 2)		Jätteenkäsittelylaitos Avfallshandteringsanläggning
	Maa- ja metsätalousvaltainen alue, joka on tarkoitettu erityisen tehokkaan maa- ja metsätalouden harjoittamiseen (MM1) Jord- och skogsbruksdominerat område, avsett för idkandet av speciellt effektivt jord- och skogsbruk (MM1)		
	Maa- ja metsätalousvaltainen alue (MM) Jord- och skogsbruksdominerat område (MM)		
	Suojelualue (S) Skyddsområde (S)		
	Lähivirkistysalue (VL) Område för närekreation (VL)		
	Retkeily- ja ulkoilualue (VR) Friluftis- och strövområde (VR)		
	Maa- ja metsätalousvaltainen alue (M) Jord- och skogsbruksdominerat område (M)		
	Ohjeellinen ulkoilureitti Riktgivande friluftsled		
	Pohjavesialueiden raja Gräns för grundvattenområden		
	Alueen raja Områdesgräns		

 <p>Espoon kaupunkisuunnittelukeskus Esbo stadsplaneringscentral</p> <p>Yleiskaavayksikkö Generalplaneenheten</p>	<p>Ote seutukaavan vaihekaavoista I, II ja III</p>	Alue
		Mittakaava 1:100 000
		Liite

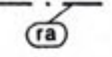
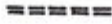

HELSINGIN SEUDUN SEUTUKAAVA

REGIONPLAN FÖR HELSINGFORSREGIONEN

TAAJAMA-ALUEET, LIKENNEVÄYLÄT JA -ALUEET
TÄTORTSOMRÅDEN, TRAFIKLEDER OCH -OMRÅDEN

MERKINNÄT BETECKNINGARNA

	Taajamatoimintojen alue Område för tätortsfunktioner		Liikennealue Trafikområde
	Kyläalue Byområde		Pääväylä Huvudled
	Keskustatoimintojen alue Område för centrumfunktioner		Seudullinen väylä Regional led
	Työpaikka-alue Arbetsplatsområde		Alueellinen väylä Intern led
	Lähivirkistysalue Område för närrecreation		Eritasoliittymä Planskild anslutning
	Retkeily- ja ulkoilualue Frilufts- och strövområde		Päärata Stambana
	Maa- ja metsätalousvaltainen alue Jord- och skogsbruksdominerat område		Yhdysrata Förbindelsebana
	Suojelualue Skyddsområde		Paikallisliikenteen rata Bana för lokaltrafik
	Erytisalue Specialområde		Liikenneväylän tunneliosuus Trafikleds tunnelavsnitt
			Liikenneväylän katkoviivamerkintä osoittaa vaihto- ehtoisen ratkaisun tai alustavan linjauksen
			Trafikled betecknat med streckad linje anger en alternativ lösning eller preliminär linjeföring
			
			Seutukaava-alueen raja Regionplaneområdets gräns
			Alueen raja Områdesgräns

Aluerajaus osoittaa ne alueet, joilla seutukaavan osoittaman pääkäyttötarkoituksen lisäksi voidaan kehittää loma-asutusta alueella olevilla rakennuspaikoilla
Områdets avgränsning utvisar de områden, där det vid sidan om det i planen angivna huvudsakliga användningssyftet är möjligt att utveckla fritidsbosättningen på de tomter som ligger inom området

Seutukaava hyväksytty liittovaltuustossa
Regionplanen godkänd av förbundsfullmäktige

15.12.1992

Liittohallitus
Förbundsstyrelsen

17.11.1992

Nähtävillä rakennusasetuksen 21§:n mukaisesti
Till påseende i enlighet med 21§ byggnadsförordningen

19.8. - 18.9.1992

Liittohallitus
Förbundsstyrelsen

1.7.1992

Nähtävillä rakennusasetuksen 21§:n mukaisesti
Till påseende i enlighet med 21§ byggnadsförordningen

9.3 - 7.4.1992

KAJ K. KRONMAN
Liittohallituksen puheenjohtaja
Förbundsstyrelsens ordförande

AIMO LEMPINEN
seutukaavajohtaja
regionplanechef

Helsinki
Helsingfors

1993

HSKL

HELSINGIN SEUTUKAAVALIITTO
HELSINGFORS REGIONPLANSFÖRBUND

Mittakaava
Skala

1:100 000

2 LÄHTÖKOHDAT JA PERUSTIEDOT

2.1

Pohjakartta

Yleiskaavan pohjakarttana on käytetty kiinteistöviraston valmistamaa virastokarttaa 1:20 000, jossa näkyy kiinteistöjaotus rekisterinumeroineen.

2.2

Suunnittelutilanne

Seutukaava

Espoo on kuulunut Helsingin seutukaavaliittoon, joka 1.1.1993 alkaen on muuttunut Uudenmaan liitoksi. Seutukaavojen tilanne on seuraava:

Maa- ja metsätalousalueet, virkistysalueet ja suojelualueet käsittävä seutukaava (I)	Ministeriö vahvistanut	12.12.1977
	Lainvoimainen	15.7.1980
Seutukaava I:n muutos	Ministeriö vahvistanut Lainvoimainen	30.10.1987 20.1.1989
Suojelualueet, virkistysalueet ja maa- ja metsätalousalueet käsittävä seutukaava (II)	Ministeriö vahvistanut eräin poikkeuksin	30.10.1987
	Lainvoimainen	20.1.1989
Jätehuollon alueet käsittävä seutukaava (III)	Ministeriö vahvistanut Lainvoimainen	30.10.1987 20.1.1989
Arvokkaat harjumaisemat käsittävä seutukaava	Ministeriö vahvistanut, päätöksestä valitettu KHO:een	28.11.1994
Energiahuollon seutukaava	Ministeriö vahvistanut	21.10.1994
	Lainvoimainen	21.11.1994
Taajama-alueet ja liikenneväylät ja -alueet käsittävä seutukaava	Ministeriö vahvistanut eräin poikkeuksin, päätöksestä valitettu KHO:een	18.6.1996

Lännessä Espoo rajoittuu Läntisen Uudenmaan seutukaava-alueeseen. Läntisen Uudenmaan seutukaava 1991 eli vuonna 1985 vahvistetun seutukaavan täydennykset ja muutokset on ministeriössä vahvistettava. Myös tämä seutukaavaliitto (Västra Nylands regionplaneförbund) on liittynyt Uudenmaan liittoon.

Naapurikuntien yleiskaavat

Helsingissä on kaupunginvaltuuston 1992 hyväksymä yleiskaava. Vantaan yleiskaavan ympäristöministeriö vahvisti osittain 26.1.1995 ja päätös sai lainvoiman 17.1.1996. Kauniaisten maankäytön yleissuunnitelman valtuusto hyväksyi helmikuussa 1992.

Vihdissä on valtuuston hyväksymä yleiskaava vuodelta 1986. Lähellä Espoon rajaa on kolme osayleiskaava-aluetta. Otalampi-Härkälän

osayleiskaavan kunnanvaltuusto hyväksyi lokakuussa 1995 ja osa siitä on ympäristöministeriössä vahvistettavana. Tervalampi-Salmi -alueen osayleiskaava hyväksyttiin tammikuussa 1996 ja se on ympäristöministeriössä vahvistettavana. Heinäsuon osayleiskaavaehdotus oli uudelleen nähtävillä maaliskuussa 1996.

Kirkkonummella kunnanvaltuusto hyväksyi 17.6.1996 kunnan pääosan käsittävän yleiskaavaehdotuksen nähtäville asetettavaksi. Saariston ja rannikkoalueiden osayleiskaava hyväksyttiin huhtikuussa 1995 ja lähetettiin ympäristöministeriön vahvistettavaksi.

Nurmijärven yleiskaava on vuodelta 1989 ja sitä ollaan tarkistamassa. Lähellä Espoon rajaa on kolme osayleiskaava-aluetta. Lepsämän ja Simolan osayleiskaavat on hyväksytty 1992 ja Klaukkalan osayleiskaava on ehdotusvaiheessa.

Espoon kaupunkisuunnittelulautakunnan 1988 hyväksymä ehdotus yleiskaavaksi

Kaupunginvaltuuston päätökseen 19.1.1994 nojautuen kaupunginhallitus totesi 1.2.1994, että sen 20.6.1989 tekemä päätös, jonka mukaan suunnittelun pohjana käytetään kaupunkisuunnittelulautakunnan 1988 hyväksymää ehdotusta Espoon yleiskaavaksi, on rauennut niiltä osin kuin se koski Espoon pohjoisosien yleiskaavaehdotuksen aluetta (16.10.1992 muutettu piirustus 4510).

Osayleiskaavat

Velskolan osayleiskaavaaluonnos oli RakA 154 §:n mukaan nähtävillä vuonna 1985.

Asemakaavat ja rakennuskaavat

Vahvistettuja asemakaavoja ei tämän yleiskaavan alueella ole.

Rakennusjärjestys

Kaupungin uusi rakennusjärjestys on tullut voimaan 1.1.1992.

Rakennuskiellot

Kaupunginhallitus päätti 30.11.1993 jatkaa yleiskaavan laatimista varten annettua RakL 32 §:ssä tarkoitettua rakennuskieltoa 31.12.1998 saakka. Ympäristöministeriö puolestaan on jatkanut RakL 124a §:ssä tarkoitettua toimenpidekieltoa samalle alueelle samoin 31.12.1998 saakka. Asemakaavan laatimiseksi annettuja rakennuskielloja ei alueella ole.

Kuntasuunnitelma

Koko Espoon yleiskaavatyötä aloitettaessa lähtökohtana oli kaupunginvaltuuston 24.9.1986 hyväksymä kuntasuunnitelman tavoiteosa. Se sisältää yleiskaavan laadinnan yleistavoitteet sekä toiminnallisia ja maankäytöllisiä tavoitteita. Kaupunginvaltuusto hyväksyi uudet kuntasuunnitelun yleistavoitteet 13.9.1989, jotka ovat olleet tämän yleiskaavan lähtökohtina.

Kaupunginhallitus hyväksyi 28.1.1992 kaupungin toiminta- ja talousstrategian. Se ei sisällä erityisesti Espoon pohjoisosien yleiskaavan osaa II koskevia asioita.

Muita maankäytön suunnitteluun vaikuttavia päätöksiä ja ohjelmia

Valtioneuvosto teki 1.6.1989 Nuuksion aluetta koskevan periaatepäätöksen. Sen mukaan aluetta kehitetään ulkoilu- ja erämaisena luonnon-alueena. Päätöksessä todetaan myös, että alueen tarkka rajaus määritellään vahvistettavien yleiskaavojen yhteydessä. Tämä Espoon pohjoisosien yleiskaavan osa II sisältyy kokonaisuudessaan alueeseen, jota valtioneuvoston päätös koskee.

Valtioneuvoston periaatepäätökset valtakunnallisesta rantojensuojeluohjelmasta (20.12.1990) ja lehtojensuojeluohjelmasta (13.4.1989) käsittelevät kohteita myös Espoon pohjoisosien yleiskaavan osa II:n alueella. Soidensuojeluohjelman espoolaiskohteet sijaitsevat tämän yleiskaava-alueen ulkopuolella.

Maanomistus

Tämän yleiskaavan osa II:n alueella Espoon kaupunki omistaa maata noin 340 ha (1.1.1996). Alueen suurin yksittäinen maanomistaja on kuitenkin Helsingin kaupunki, jonka omistamat alueet Espoossa keskittyvät kaupungin pohjoisosiin. Ko. alueista on tämän yleiskaavan osa II:n alueella yhteensä noin 1470 ha. Erityislailla perustettua Nuuksion kansallispuistoa varten on valtio hankkinut maata sekä yksityisiltä että Helsingin kaupungilta. Tammikuun 1995 loppuun mennessä valtion maanomistus oli noussut 450 hehtaariin. Uudenmaan virkistysalueyhdistys on 31.1.1996 hankkinut omistukseensa noin 115 ha alueen Takkulan kylästä. Tilan ranta-alueet sisältyvät valtakunnallisen rantojensuojeluohjelman piiriin.

Perusselvitykset

Työn kuluessa on tehty ja käytetty erilaisia selvityksiä. Niitä on ryhmitelty liitteeseen 3.

3 YLEISKAAVAN PERUSTELUT

3.1 Maankäyttöä koskevat kuntasuunnittelun yleistavoitteet

Espoon yleiskaavaa laadittaessa lähtökohtina olivat kaupunginvaltuuston 1986 hyväksymät kuntasuunnittelun yleistavoitteet. Niiden maankäyttöä koskeva osa sisälsi tavoitteet, jotka yleiskaavaa laadittaessa oli otettava huomioon. Näitä olivat mm. aluerakenne ja keskusjärjestelmä, sijoittamisperiaatteet, alueiden käyttöönottojärjestys, maapolitiikka, kaavatalous, asuntoalueiden ja työpaikka-alueiden sijainti ja monipuolinen tarjonta, liikenneolojen kehittäminen erityisesti joukkoliikenteen kannalta, kunnallisten palvelujen tonttitarve ja sijoittuminen sekä ympäristönsuojelun ja virkistystyksen aluetarpeiden huomioon ottaminen.

Syyskuussa 1989 kaupunginvaltuusto hyväksyi uudet kuntasuunnittelun yleistavoitteet. Maankäytön osalta tavoitteisto on aikaisempaa selvemmin toimenpideohjelma. Siinä määritellään yleiskaavan ja koko maankäytön suunnittelun asema kunnan suunnittelun osana. Espoon valmisteilla oleva yleiskaava otetaan kaupungin strategiseksi ohjauksvälineeksi kuntasuunnittelussa, yksityiskohtaisessa kaavoituksessa, maanhankinnassa, rakentamisessa, ympäristönhoidossa ja -suojelussa sekä maankäytön toteuttamisen ajoittamisessa. Ensin hyväksytään pohjoisosan yleiskaava.

Kaupunginhallitus hyväksyi 28.1.1992 kaupungin toiminta- ja talousstrategian. Se määrittelee lähivuosien periaatteet kaupungin talouden tasapainottamisessa, maankäytön suunnittelussa ja palvelujen tuottamisessa.

3.2 Espoon yleiskaavan laadinnan pääperiaatteet

Kaupunginhallitus hyväksyi seuraavat pääperiaatteet 10.3.1987:

- Laadinnassa käytetään soveltuvin osin sisäasiainministeriön kaavoitusohjeiden 2/1980 mukaisia merkintöjä.
- Yleiskaavalliseen suunnitelmaan 1978 aluevarausten merkintätapaan verrattuna tehdään yleispiirteisempi aluevarausten esitys pääkarttaan.
- Yleiskaavamääräykset esitetään pääkartalla.
- Pääkartan täydennykseksi laaditaan toimintakohtaisia kartoja, joissa aluevarausmerkintöjä tarvittaessa täsmennetään ja annetaan suunnittelumääräyksiä ja suosituksia alueiden käytöstä.
- Liiteaineistossa esitetään alueiden käyttöönottojärjestystä koskeva suositus.
- Yleiskaavan selostuksessa on koko Espoota koskeva yleispiirteinen osa sekä suuraluekohtainen erityispiirteitä koskeva osa.
- Yleiskaava laaditaan vahvistamiskelpoiseksi mittakaavaan 1:20000.

Kaupunginvaltuusto päätti 4.12.1991 tarkistaa ohjeellisia väestö- ja työpaikkasuunnitteita ja ulottaa tavoiteajankohdan vuoteen 2030.

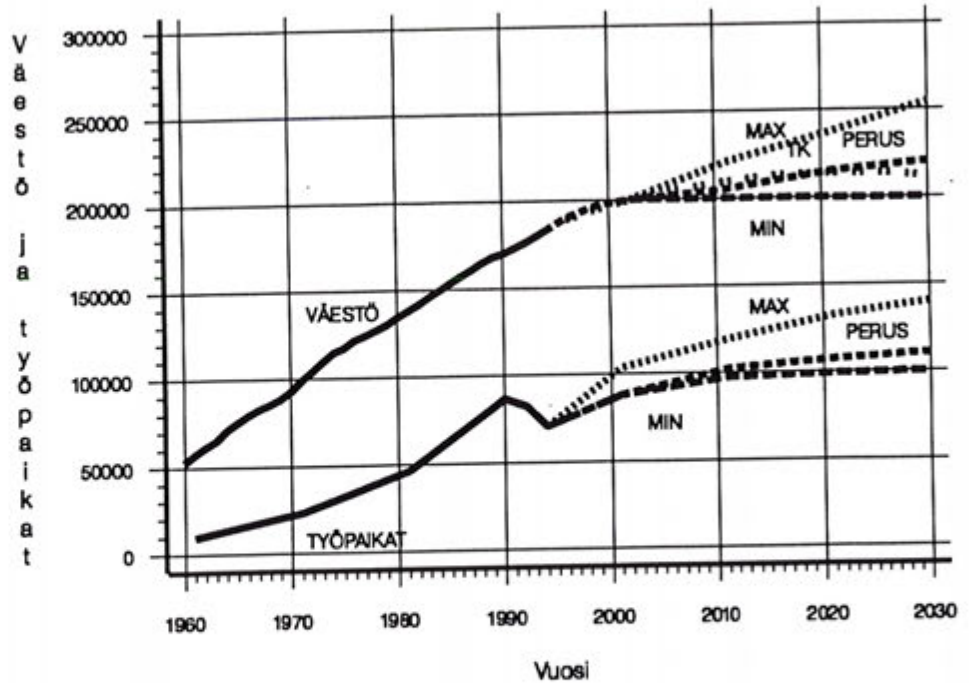
Lisäksi kaupunginvaltuusto päätti, että pitkän aikavälin suunnittelussa varaudutaan sekä esitettyä hitaamman kehityksen mahdollisuuteen että nopeampaan kehitykseen ja että vuoden 2030 väestösuunnitteen vaihtoehdot voivat tällöin olla välillä 200 000 - 254 000 ja työpaikkasuunnitteen 100 000 - 140 000.

Suunnitteiden muutokset pohjoisosien yleiskaavan alueilla (suuralueet 6 ja 7) sijoittuvat osan I alueelle ja ovat vähäisiä. Muutokset johtuvat pääosin asemakaavoituksessa tai rakentamisessa tapahtuneista muutoksista.

Taulukko 3.2/1

Väestö- ja työpaikkasuunnitteet vuosille 2020 ja 2030

Suuralue	Väestö		Työpaikat	
	1.1.2021	2031	1.1.2021	2031
1. Suur-Leppävaara	57 500	60 000	25 800	26 800
2. Suur-Tapiola	34 500	34 000	28 800	28 800
3. Suur-Matinkylä	30 000	30 000	11 000	11 800
4. Suur-Espoonlahti	40 500	40 500	11 200	11 700
5. Suur-Kauklahti	8 000	8 500	3 200	3 200
6. Vanha-Espoo	34 000	35 000	12 300	13 300
7. Pohjois-Espoo	8 000	9 500	4 700	4 900
Laitokset ym.	2 500	2 500	10 000	10 000
Liikkuvat työpaikat				
KOKO ESPOO	215 000	220 000	107 000	110 500

Lähteet: Espoon väestösuunnite 1996-2002, Espoon väestö- ja työpaikkasuunnite vuosille 2010, 2020 ja 2030
Tilastokeskuksen väestöennuste 1995-2030 (=TK)

Kuva 3.2/1

Espoon väestö ja työpaikat vuosina 1960-2030

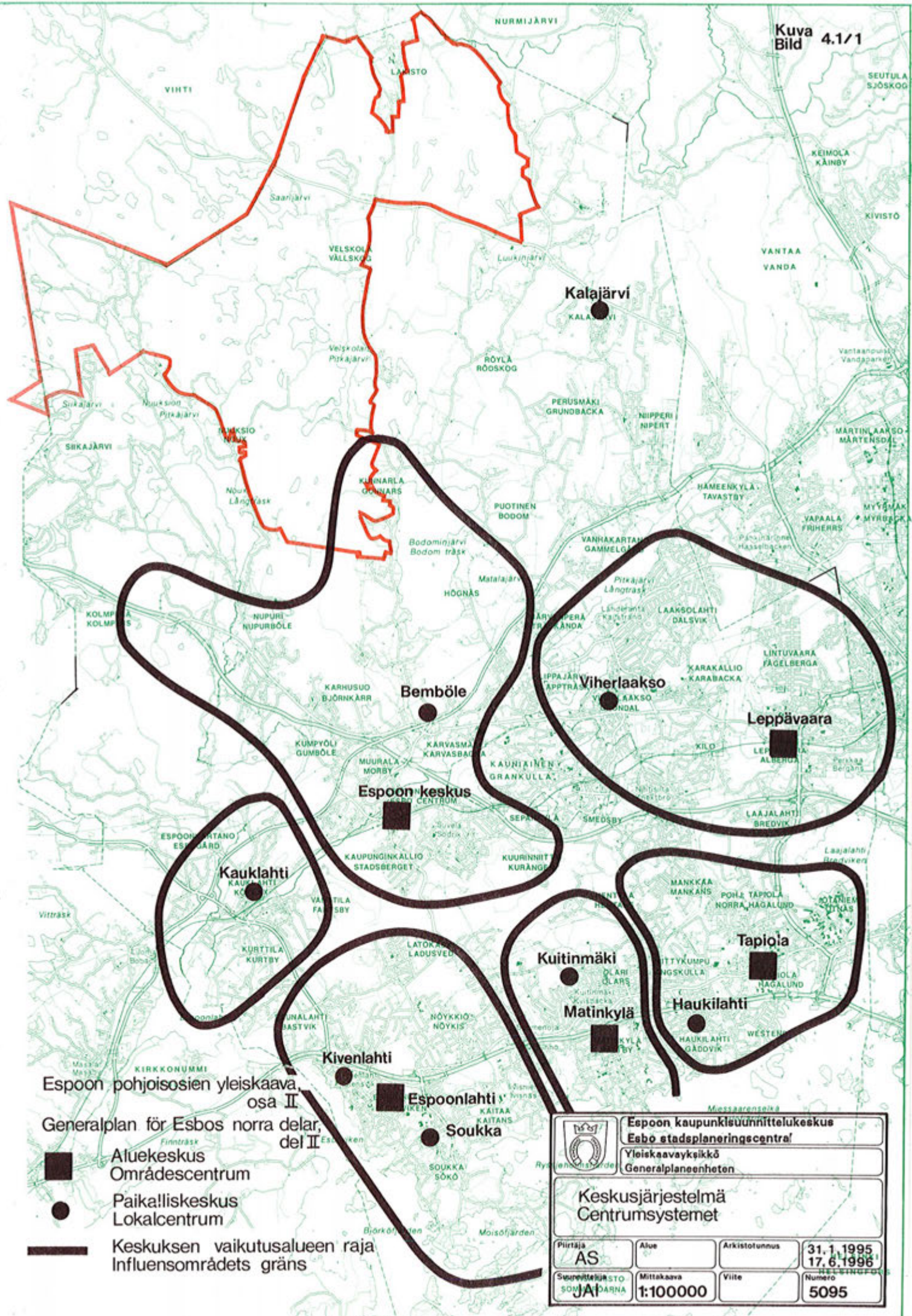
3.3

Espoon pohjoisosien yleiskaavan osa II:n päämitoitus

Yleiskaavan maankäytön aluevaraukset perustuvat kaupunginvaltuuston 4.12.1991 päätökseen Espoon väestö- ja työpaikkasuunnitteista vuodelle 2030 sekä kuntasuunnitelman yleistavoitteisiin, jotka koskevat aluerakennetta, liikenneverkkoa, julkisia palveluja ja virkistysalueita.

Johtuen pohjoisosien yleiskaavan osa II:n toiminnallisesta luonteesta pääkaupunkiseudun tärkeimpänä laajana ulkoilu- ja luonnonalueena asunto- ja työpaikka-alueiden aluevarausten määrä ja pinta-alat ovat vähäiset. Kaikki kyseiset aluevaraukset sijoittuvat Vihdintien varrelle Takkulaan, jossa kyläaluetta (AT) on yhteensä 23 ha ja teollisuuden ja varastoinnin aluetta (T) yhteensä 4 ha. Lisäksi PY-alueille voi sijoittaa asuntoja ja työpaikkoja puolestaan maankäyttöluokkiin PY ja AT.

Valtioneuvoston Nuuksion järvioluetta koskeva periaatepäätös ja sitä täydentävä ympäristöministeriön kirje asettavat varsin selkeät rajat alueelle sijoitettaville toiminnoille. Niiden mukaan melua aiheuttavaa ja maastoa kuluttavaa toimintaa ei alueella sallita eikä luonnonsuojelun ja virkistyskäytön kannalta tärkeille alueille saa lisätä asutusta. Virkistysosalta lähtökohtana ovat pääkaupunkiseudun asukkaiden tarpeet. Nämä suuntaviivat merkisevät sitä, ettei alueelle tule sijoittumaan myöskään mainittavia määriä urheilun tai matkailun työpaikkoja.

Espoon pohjoisosien yleiskaava, osa II

Generalplan för Esbos norra delar, del II

- Aluekeskus
Områdescentrum
- Paikalliskeskus
Lokalcentrum
- Keskukseen vaikutusalueen raja
Influensområdets grän

 Espoon kaupunkisuunnittelukeskus Esbo stadsplaneringscentral			
Yleiskaavayksikkö Generalplaneenheten			
Keskusjärjestelmä Centrumsystemet			
Piirtäjä AS	Alue	Arkistotunnus	31.1.1995 17.6.1996
Suurenpiirustus SOUKKA-DARNA	Mittakaava 1:100000	Viite	Numero 5095

4 YLEISKAAVAN TOIMINNALLISET RATKAISUT JA MAANKÄYTTÖ

4.1

Aluerakenne ja keskusverkko

Aluerakenne ja sen kehittyminen

Pohjoisosien yleiskaavan osa II:n alue käsittää luontosuhteiltaan monipuolisia virkistys- ja suojelualueita sekä maa- ja metsätalousalueita Espoon pohjois- ja luoteisosissa. Lisäksi alueeseen kuuluvat Vihdin kunnasta Espooseen 1.1.1994 siirretyt tilat, jotka ovat loma-asuntoaluetta. Hyväksyessään yleiskaavan 17.6.1996 kaupunginvaltuusto rajasi Lahnuksen ampumaradan alueen yleiskaava-alueen ulkopuolelle.

Alueen eteläpuolelle, liikenneväylien solmukohtaan, rantaradan varteen sijoittuu tiiviisti rakennettu, kaupungin hallinnollisena keskuksena kehitetty Espoon keskus virastotaloineen ja sen ympäristöön rakennettuine tehokkaine kerrostaloalueineen. Pohjoisessa tämän yleiskaava-alueen ympäröimänä sijaitsee Rinnekodin laitosalue, jonka rakentamattomat metsä- ja peltoalueet sisältyvät tähän yleiskaavan osaan II.

Alueen itäpuolelle Kalajärvelle Vihdintien varteen sijoittuu Pohjois-Espoon paikallinen keskus, jota uuden asemakaavoituksen myötä on kehitetty.

Pohjoisessa heti pääteitä reunustavan asutuksen ulkopuolella on laajoja maa- ja metsätalousalueita sekä virkistys- ja suojelualueita. Suuren yhtenäisen suojelu- ja virkistysaluekokonaisuuden muodostaa erämainen Nuuksion järvelänne, jolla sijaitsee Espoon ja Helsingin laajoja ulkoilu- ja retkeilyalueita. Tämä Espoon pohjoisosien yleiskaavan osa II käsittää lähes yksinomaan Nuuksion järvelännealueeseen tai sitä ympäröiviin vaihtumisvyöhykkeisiin kuuluvia alueita.

Espoon keskusverkko

Espoon yleiskaavan aluerakenne alue- ja paikalliskeskuksineen perustuu jo ensimmäisen yleiskaavaluonnoksen käsittelyssä 1960-luvun lopussa tehtyihin ratkaisuihin. Kuntasuunnittelun yleistavoitteiden mukaan (kaupunginvaltuusto 24.9.1986) tuli kehittää viittä aluekeskusta ja kahta paikalliskeskusta.

Kaikki aluekeskukset ja paikalliskeskukset sijaitsevat Espoon pohjoisosien yleiskaavan osa II:n ulkopuolella.

Kaupunginvaltuuston 13.9.1989 hyväksymissä kuntasuunnittelun yleistavoitteissa todetaan kohdassa Maankäytön suunnittelun kokonaistehtävä ja periaatteet seuraavaa:

"Espoo rakentuu lähitulevaisuudessa voimakkaasti viiden aluekeskuksen pohjalta. Raideliikenteen rahoitusratkaisujen tullessa kunnalle nykyistä selvästi edullisemmaksi tutkitaan sen tuomat edellytykset kaupunkirakenteen kehittämiseksi. Toimivan, viihtyisän ja turvallisen elinympäristön sekä elinkeinoelämän monipuolisen kasvun saavuttamiseksi tulee alueiden kehitys ja peruspalveluiden tasapuolinen alueellinen kehittäminen suhteuttaa kaupungin voimavaroihin."

Aluerakenteen tavoitteisiin on lisätty viheralueiden riittävyys ja laatu.

Teollisuus- ja varastoalueet (T)	4
Julkiset palvelut (PY)	23
Kyläalueet (AT)	23
Liikennealueet (LM)	26
Loma-asuntoalueet (RA, RA2)	167
Vesialueet (W)	484
Maa- ja metsätalousalueet (MM, MT)	955
Suojelualueet (SL1, SL2, SL3, SM1)	1012
Virkistysalueet (V1)	2732

Kuva 4.1/2

Aluevarausten pinta-alat, ha

4.2

Väestönkehitys ja suunnitteet

Väestönkehitys Helsingin seudulla

Yleiskaava perustuu käsitykseen Helsingin seudun vetovoimaisuudesta ja kasvuedellytyksistä myös tulevaisuudessa. Väestönkasvun ennakoidaan jatkuvan johtuen suotuisasta muuttoliikkeestä, etenkin nettomaahanmuuton kasvusta.

Kasvu suuntautuu kokonaisuudessaan tämän yleiskaava-alueen (Espoon pohjoisosien yleiskaavan osa II) ulkopuolelle, sillä yleiskaava sisältää muutamien loma-asunto- ja kyläalueiden ohella lähes yksinomaan maa- ja metsätalous-, virkistys- ja suojelualueita. Seudun väestönkasvu korostaa yleiskaava-alueen tärkeyttä merkittävimpänä laajana ulkoilukohteenä pääkaupunkiseudulla.

Taulukko 4.2/1

Väestönkehitys Helsingin seudulla ja pääkaupunkiseudun kunnissa vuosina 1970 - 1995 ja seutukaavaliiton suunnitteet vuosille 2000 - 2030 (1 000 as. 31.12.)

	1970	1980	1995	2000	2010	2020	2030
Helsinki	510,3	483	525,0	503	502	497	492
Espoo	96,6	137,4	191,2	196	210	217	222
Kauniainen	6,2	7,2	8,3	8,1	8,5	9	9
Vantaa	80,9	132,1	166,5	173	183	189	194
Pääkaupunkiseutu	694,0	759,7	891,1	880,1	903,5	912	917

Väestönkehitys Espoon pohjoisosissa

Espoon pohjoisosissa (suuralueet 6 ja 7) asui vuoden 1996 alussa 30 732 henkeä, mikä on noin 16 % Espoon koko väestöstä. Suunnitteen päävaihtoehdossa on laskettu väestönkasvun jatkuvan aina vuoteen 2030 saakka. Vakinaisten asukkaiden määrä tämän yleiskaavan alueella (osa II) on noin 110 henkeä. (Viimemainittuun lukuun eivät sisälly Vihdistä 1.1.1994 liitetyn alueen asukkaat.)

Taulukko 4.2/2

Väestö vuonna 1996 ja suunnitteet vuosille 2010, 2020 ja 2030

Suuralue	1.1.1996	2010	2020	2030
6. Vanha-Espoo	24 888	29 000	34 000	35 000
7. Pohjois-Espoo	5 844	7 500	8 000	9 500
Espoon pohjoisosien yleiskaava osat I ja II yhteensä	30 732	36 500	42 000	44 500

**4.3
Asuminen**

Asuntokanta

Yleiskaava-alueen asuntokanta oli vuoden 1993 alussa 24 asuntoa ja noin 2 300 k-m². Asuntojen keskikoko oli 84 h-m². Kylämäinen asutus on keskittynyt Takkulaan, minkä lisäksi on haja-asutusta Pyykorvessa ja Lepsämäjoentien varressa. Loma-asuntoalueita on sekä järvien rannoilla että Nuuksion Pitkäjärven pohjoispäässä.

Asuntoalueiden mitoitus

Pohjoisosien yleiskaavan osa II:n alueelle ei ole osoitettu uusia asunto-aluevarauksia. Olemassaolevien asuinrakennusten ympärille on osoitettu kyläaluetta ja näin luodaan mahdollisuus tiivistää hajanaisesti rakennettuja alueita. Kyläalueilla sallitaan yksiasuntoisten erillispientalojen rakentaminen, mikä käytännössä merkitsee varsin väljää pientaloasutusta.

Aluevarausten kaavatilanne

Yleiskaava-alueella ei ole vahvistettuja tai vireillä olevia asemakaavoja.

4.4

Elinkeinot ja työpaikat

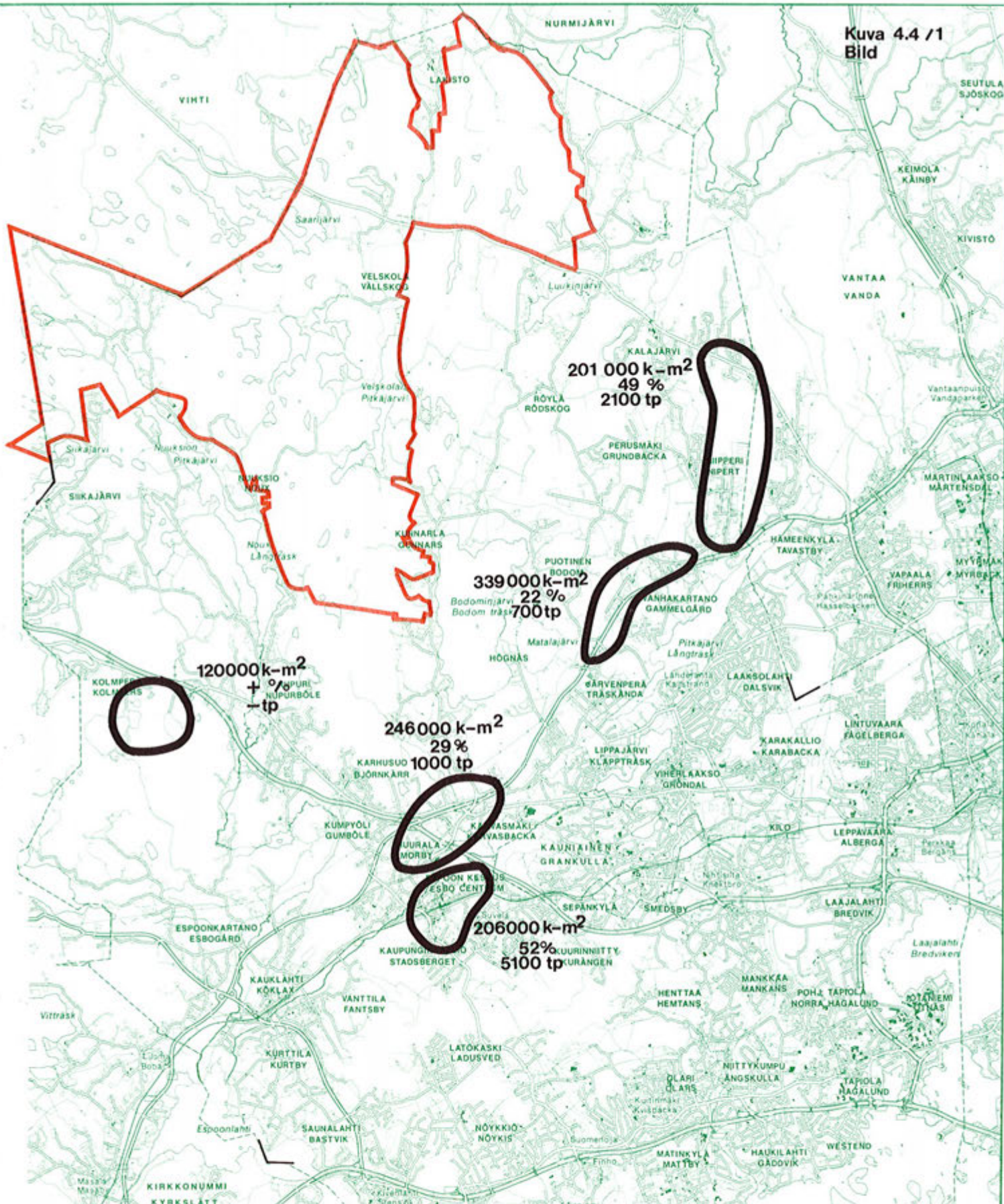
Nykytilanne ja työpaikkamäärien kehitys yleiskaava-alueella

Alueella harjoitetaan jonkin verran maa- ja metsätaloutta, mutta toimintaa vaikeuttavat alueelle asetetut suojelutavoitteet. Kyläalueille sijoittuu yksittäisiä palvelutyöpaikkoja. Vihdintien varrella Takkulassa on varasto-alue.

Yleiskaavan alueelle ei ole tarkoitus lisätä merkittävästi työpaikkoja. Kyläalueille tulee kuitenkin olla mahdollista lisätä ympäröivää kylää ja haja-asutusaluetta palvelevia palveluja sekä asumiseen soveltuvia työtiloja.

Työpaikkojen aluevaraukset ja mitoitus

Yleiskaava-alueen luonteesta johtuen alueelle ei ole sijoitettu uusia erillisiä työpaikka-alueita. Olemassaoleva teollisuuden ja varastoinnin alue (T) Vihdintien varrella on ainoa työpaikkojen aluevaraus. Lisäksi työpaikkoja on muilla aluevarauksilla (kuten kyläalueilla ja maa- ja metsätalousalueilla sekä PY-varauksilla), joilla työpaikkamitoitus on laskettu suhteessa väestöön lukuunottamatta erillisiä työpaikkakohteita.

Espoon pohjoisosien yleiskaava, osa II
Generalplan för Esbos norra delar, del II

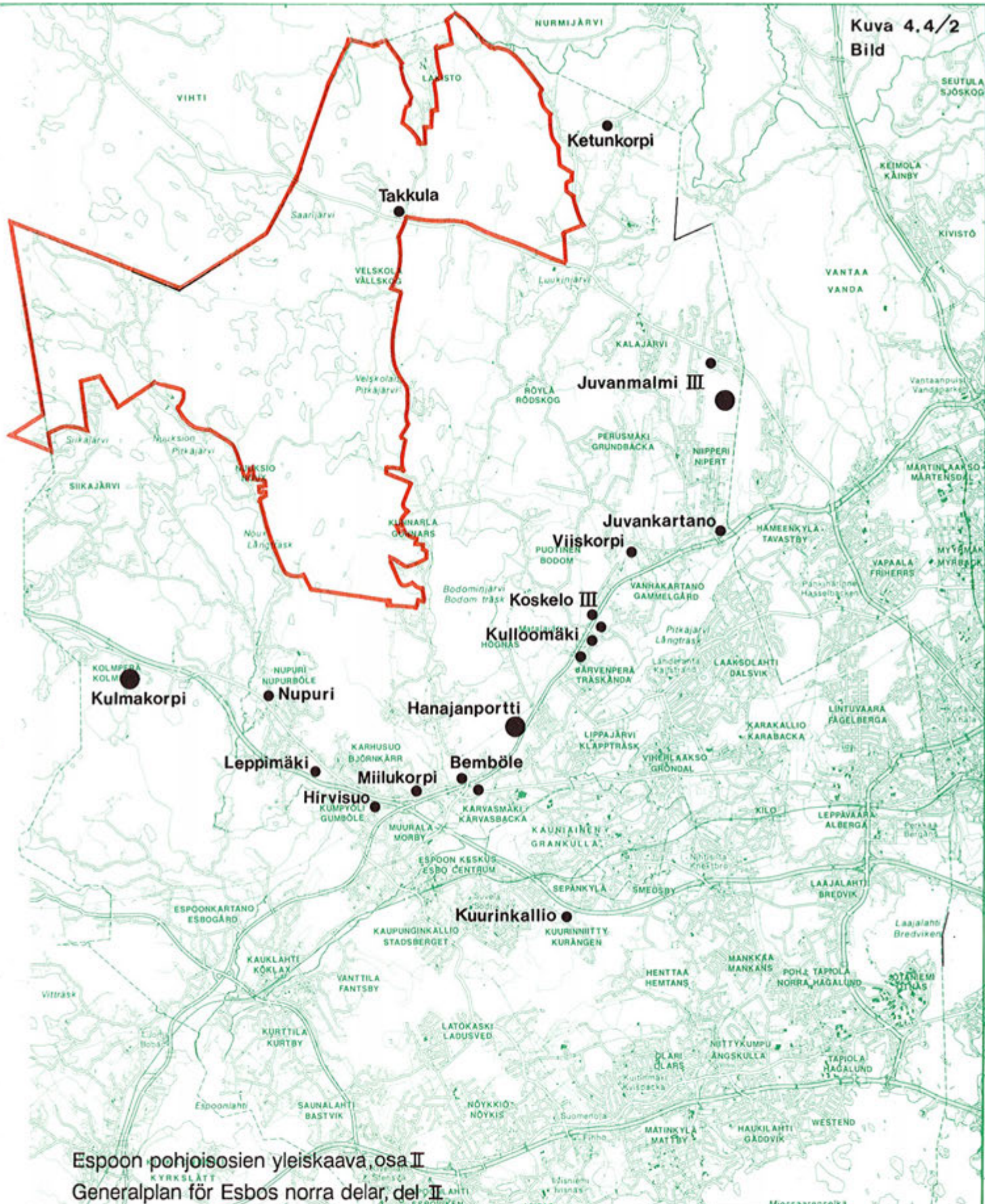
Työpaikka-alueet 1993
(Mitoitus yli 100 000 k-m²
tai yli 1000 työpaikkaa)

Arbetsplatsområdena 1993
(Dimensionering över 100 000 v-m²
eller över 1000 arbetsplatser)

Mitoitus k-m²
Toteutumisaste %
Työpaikkamäärä tp

Dimensionering v-m²
Realiseringsgrad %
Antal arbetsplatser ap

 Espoon kaupunkisuunnittelukeskus Esbo stadsplaneringscentral Yleiskaavayksikkö Generalplaneenheten			
Työpaikka-alueet 1993 Arbetsplatsområdena 1993			
Piirittäjä AS	Alue	Arkistotunnus	31.1.1995 17.6.1996
Suunnittelija JAI	Mittakaava 1:100000	Viite	Numero 4218/2

Espoon pohjoisosien yleiskaava, osa II
Generalplan för Esbos norra delar, del II

Vahvistettujen asemakaavojen ulkopuolella olevat työpaikka-alueet
(Kaavoitusohjelmassa 1993–97 tai yleiskaavaehdotuksessa)

Kerrosalamotoitus

- Alle 30 000 k-m²
- 30 – 80 000 k-m²
- Yli 80 000 k-m²

Arbetsplatsområden utanför de fastställda stadsplanerna (I planläggningsprogrammet 1993–97 eller generalplane-förslaget)

Dimensionering av våningsytan

- Under 30 000 v-m²
- 30 – 80 000 v-m²
- Över 80 000 v-m²

		Espoon kaupunkisuunnittelukeskus Esbo stadsplaneringscentral	
		Yleiskaavayksikkö Generalplaneenheten	
Vahvistettujen asemakaavojen ulkopuolella olevat työpaikka-alueet Arbetsplatsområden utanför de fastställda stadsplanerna			
Piirittä SJe	Alue	Arkistotunnus I.c.3.a	31.1.1995 17.6.1996
Suunnittaja SÄMUNARJÄRNI	Mittakaava 1:100 000	Viite	Numero 4218/3

4.5 Palvelut

Kunnallisia palveluja ei yleiskaava-alueella juurikaan ole. Muista julkisista palveluista tärkein on Espoon seurakuntien Velskolan toimintakeskus, joka on otettu huomioon omana PY-varauksenaan. Muut PY-varaukset ovat lähinnä ulkoiluun ja virkistykseen liittyviä palvelupisteitä. Mahdolliset lähipalvelut sijoittuvat kyläalueille eivätkä näy yleiskaavassa.

Yleiskaavakartassa esitetään julkisten palvelujen varauksista vain yli 2 ha:n suuruiset PY-aluevaraukset. Pienempiä tilavarauksia edellyttävät palvelut sisältyvät muihin varauksiin. Julkisten palvelujen ja hallinnon aluevarauksia (PY) on yleiskaava-alueella 23 ha.

4.6 Liikenne

Yleiskaavakartalla on esitetty tie-, raide- ja vesiliikenteen aluevaraukset. Tämän lisäksi kaavakartalla on osoitettu tärkeimmät pääulkoilureitit ohjeellisina.

Joukkoliikenne

Yleiskaavan liikennesuunnittelussa tavoitteena on joukkoliikenteen kilpailukyvyyn parantaminen sekä mahdollisimman tehokas ja taloudellinen hoito.

Kaava-alueella on hyvin vähän vakituista asutusta ja joukkoliikenteen yhteystarpeet kohdistuvatkin lähinnä vapaa-ajan virkistystoimintaan. Liikenteellisesti syrjäinen sijainti ja pienet matkustajamäärät vaikeuttavat joukkoliikenteen järjestämistä perinteisillä joukkoliikennevälineillä. Alueen joukkoliikennepalveluja voidaan kehittää uusien joukkoliikennemuotojen, esim. kutsu- ja linjataksien avulla.

Linja-autoliikenne

Joukkoliikennepalveluja tarjoavat Vihdintietä ja Lakistontietä pitkin kaava-alueen läpi kulkevat seudulliset ja sisäiset bussilinjat. Lisäksi osa Nuuksiontiellä ja Velskolantiellä liikenneovista Espoon sisäisistä bussilinjoista ulottuu kesäaikaan kaava-alueelle.

Tavoitteena on järjestää Vihdintien suunnasta vaihdottomat yhteydet Helsingin keskustaan ja Kalajärvelle. Nuuksiossa tavoitteena on syöttöliikenteen järjestäminen Espoon aseman kautta rantaradalle.

Henkilöautoliikenne

Vuoden 1992 alussa Espoossa oli noin 400 henkilöautoa 1000 asukasta kohden. Autotiheyden ennustetaan kasvavan vuoteen 2020 mennessä noin 550 henkilöautoon/1000 asukasta. Autotiheyden kasvu ja maankäytön tehostuminen merkitsevät liikenteen määrän yli puolitoistakertaitumista vuoteen 2020 mennessä, kuva 4.6/1 a-b.

Yleiskaavan liikenneverkko on nykyisen tiestön varassa, kuva 4.6/2.

Kaava-alueen pohjoisosan liikenneverkko tukeutuu Vihdin-, Velskolan ja Lakistontien varaan. Koska yhteydet pääkaupunkiseudulta Porin suuntaan hoidetaan edelleen pääasiassa Turunväylää pitkin, Vihdintien valtakunnallinen merkitys säilyy vähäisenä. Tulevaisuudessa se palvelee paikallisen liikenteen lisäksi ensisijaisesti Vihdistä pääkaupunkiseudulle suuntautuvaa liikennettä.

Nuuksion alueen liikenneverkko tukeutuu pääasiassa Nuuksiontien ja osin myös Velskolantien varaan.

Kevyt liikenne

Yleiskaavakartalla osoitetaan omalla merkinnällään ohjeellinen pääulkolureitistö siltä osin kun se sijaitsee liikennealuevarausten ulkopuolella.

Kevyen liikenteen tavoitteellinen pääverkko vuodelle 2020 on esitetty kuvassa 4.6/3 seudullisten runkoraittien ja kaupungin sisäisen pyöräilyn ja ulkoilukäytön kannalta merkittävimpien kulkureittien osalta.

Seudullisen pyöräilyn kannalta merkittävin on Vihdintien rinnalla kulkeva pyörätie, joka ei vielä ulotu tälle yleiskaava-alueelle. Muut yhteydet palvelvat ensisijassa ulkoilu- ja virkistyskäyttöä.

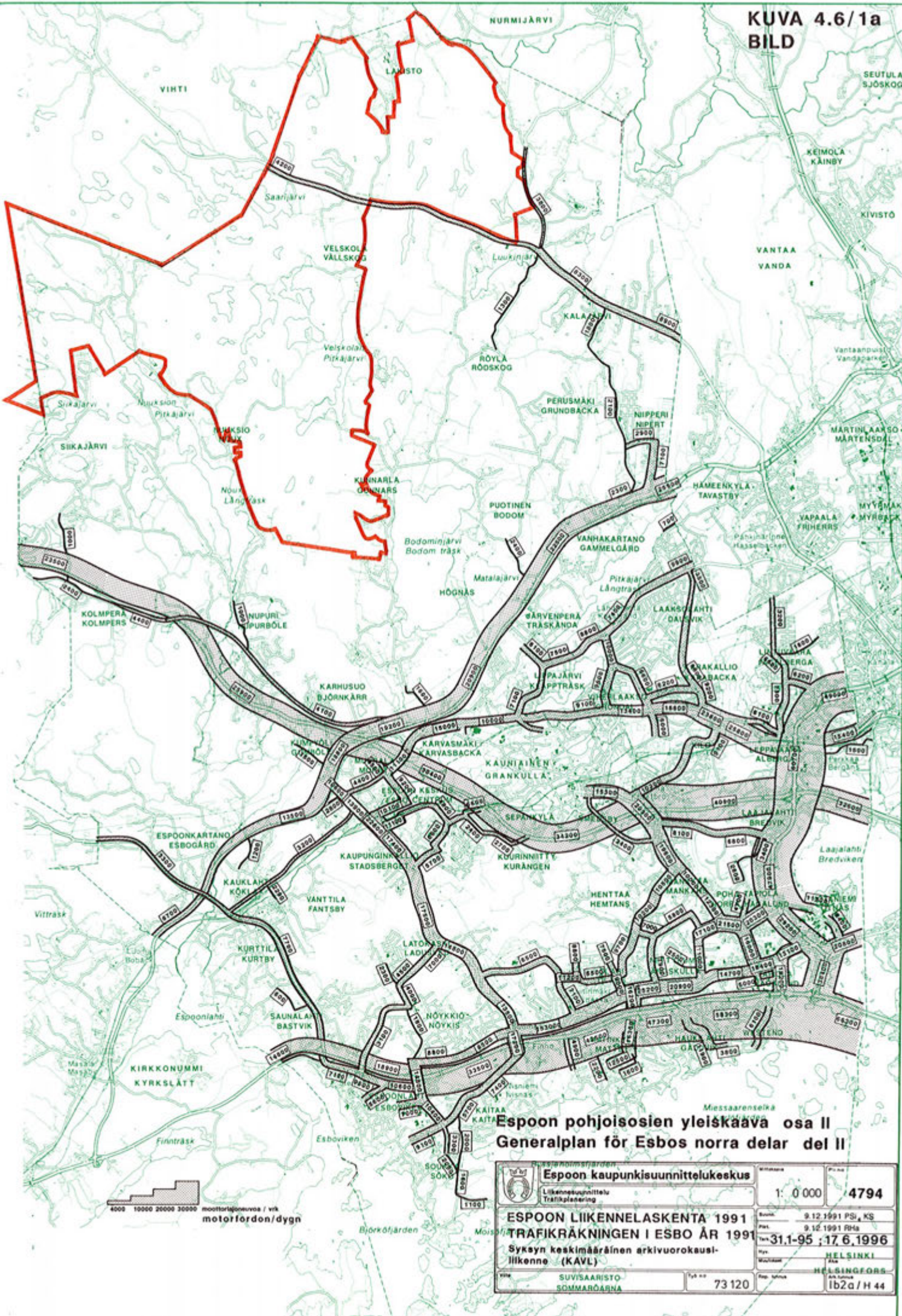
Liikenteen ympäristövaikutukset

Kaduilla ja teillä liikkuvat ajoneuvot aiheuttavat ympäristöönsä monenlaisia haittoja ja kuormitusta. Liikenteen haittavaikutukset kuten melu, tärinä ja erilaiset päästöt voidaan määrittää mittauksin ja laskennallisien menetelmin. Osa haittavaikutuksista mm. liikenteen ja tien rakenteena aiheuttamat estevaikutukset kaupunkikuvaan sekä liikenteen aiheuttama turvallisuuden tunne eivät ole mitattavissa.

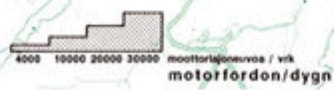
Kaupunginhallituksen v. 1989 hyväksymän meluntorjuntaohjeiston mukaisesti tulee kaava-, liikenne- ja rakennussuunnitelmat laatia siten, että liikenteestä aiheutuva melu jää asuntojen sisätiloissa alle 35 dB ja ulkona alle 55 dB.

Autoliikenteen aiheuttamia ympäristöhäiriöitä esiintyy lähinnä Vihdintien tuntumassa, missä ne haittaavat lähinnä ulkoilua ja virkistystoimintaa tien välittömässä läheisyydessä. Muilla yleiskaavaan sisältyvillä teillä liikenne ja siitä aiheutuvat ympäristöhäiriöt ovat vähäisiä.

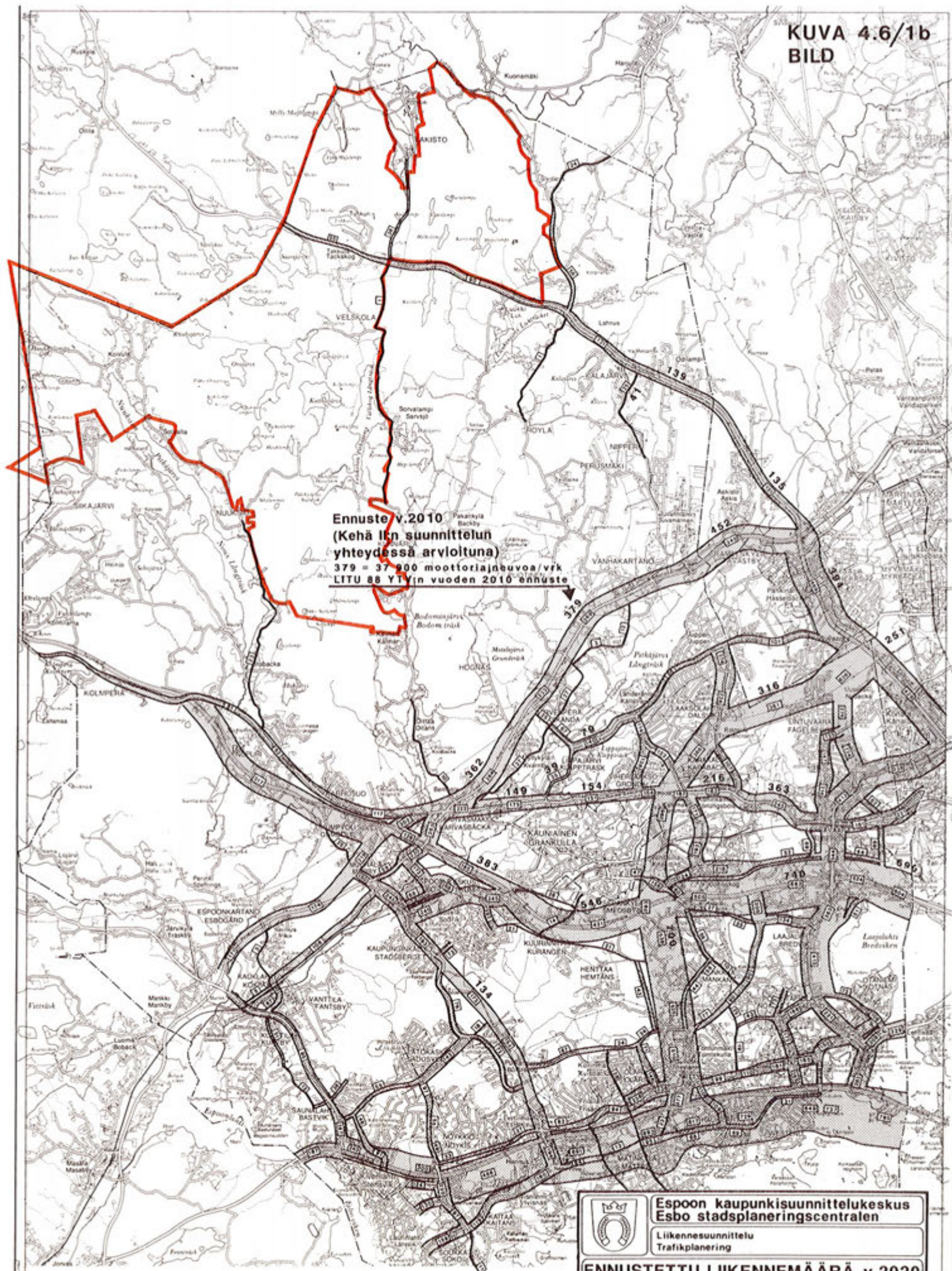
Virkistysalueella taajaman ulkopuolella ja luonnonsuojelualueella saa melun samanarvoinen jatkuva äänitaso olla päivällä enintään 45 dBA ja yöllä 40 dBA. Helsinki-Vantaan lentokentän liikenteestä aiheutuvan lentomelun päivän keskimääräinen arvo 45 dBA ulottuu vuosina 1992-1996 Velskolan Pitkäjärven kohdalle eli juuri ja juuri käsiteltävänä olevalle yleiskaava-alueelle. Yöllä keskimääräinen lentomelutaso 40 dBA ei ulotu yleiskaava-alueelle.

Espoon pohjoisosien yleiskaava osa II
Generalplan för Esbos norra delar del II

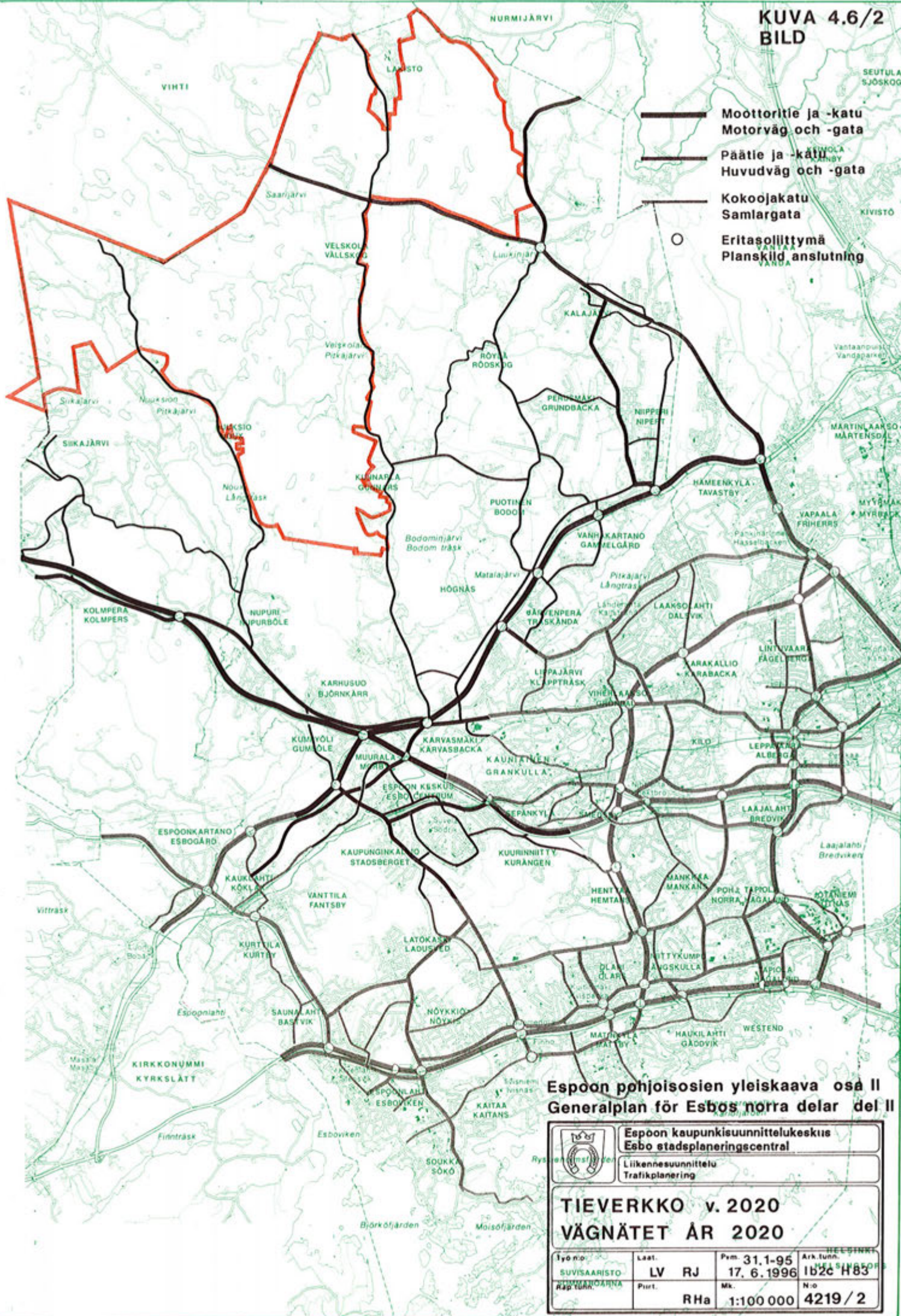
Espoon kaupunkisuunnittelukeskus Liikennesuunnittelu Trafikplanering	Keskikartta 1 : 0 000	Pinta-ala 4794
	ESPOON LIIKENNELASKENTA 1991 TRAFIKRÄKNINGEN I ESBO ÅR 1991 Syksyn keskimääräinen arkiavuoroausliikenne (KAVL)	
Suvi Saaristo SOMMARÖRÅRNA	Tarkastaja 73 120	Päivä 9.12.1991 PSI, KS 9.12.1991 RHa Vuosi 31.1-95 ; 17.6.1996 Keskustaja HELSINKI Keskustaja HELSINGFORS Puhelin 1b2a / H 44

**Espoon pohjoisosien yleiskaava osa II
Generalplan för Esbos norra delar del II**

15900 moottoriajoneuvoa / vrk
motortfordon / dygn

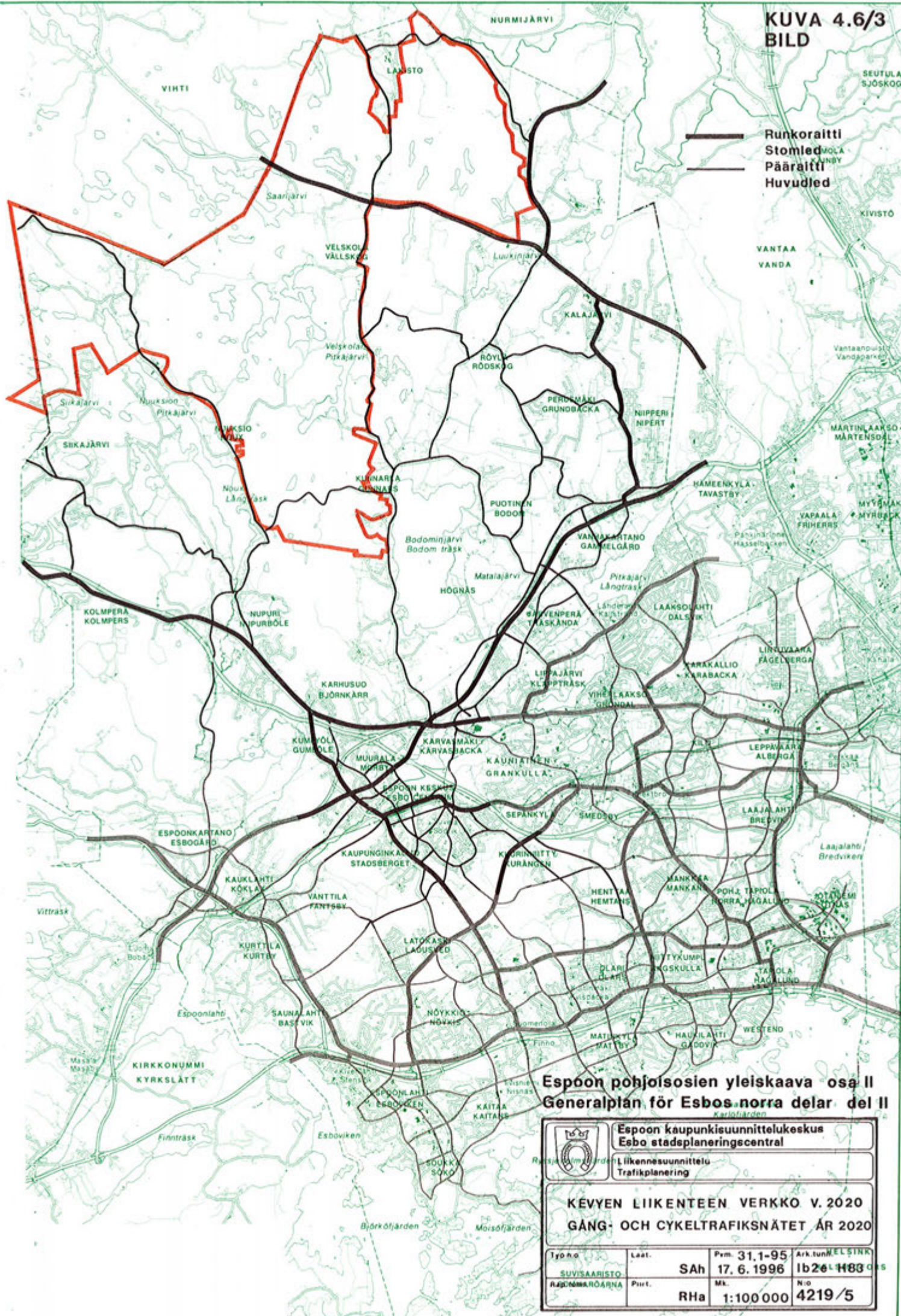
 Espoon kaupunkisuunnittelukeskus Esbo stadsplaneringscentralen			
Liikennesuunnittelu Trafikplanering			
ENNUSTETTU LIIKENNEMÄÄRÄ v.2020 PROGNOSTISERADE TRAFIKVOLYMER ÅR 2020			
Työno	Laat.	Pvm	Ark.tunn.
44 200	LV, RJ	1.12.1989	lb2a / H44
Rap.tunn.	Piiri	Mk.	N:o
	TN, RHa	1:100 000	4207

- Moottoritie ja -katu
Motorväg och -gata
- Päätie ja -katu
Huvudväg och -gata
- Kokoojkatu
Samlargata
- Eritasoliittymä
Planskild anslutning

Espoon pohjoisosien yleiskaava osa II
Generalplan för Esbos norra delar del II

	Espoon kaupunkisuunnittelukeskus Esbo stadsplaneringscentral		
	Liikennesuunnittelu Trafikplanering		
TIEVERKKO v. 2020 VÄGNÄTET ÅR 2020			
työ n:o SUVI SAARISTO SUUNNITTELO Rap. tunn.	Laat. LV RJ Piirt. RHa	Pvm. 17. 6. 1996 Mk. 1:100 000	Ark. tunn. 1b2c H83 N:o 4219 / 2

Espoon pohjoisosien yleiskaava osa II
Generalplan för Esbos norra delar del II

 Espoon kaupunkisuunnittelukeskus Esbo stadsplaneringscentral			
Liikennesuunnittelu Trafikplanering			
KEVYEN LIIKENTEEN VERKKO V. 2020 GÅNG- OCH CYKELTRAFIKSNÄTET ÅR 2020			
Työno SUVI SAARISTO	Laat. SAH	Pvm. 31.1-95 17. 6. 1996	Ark.tunnus MEL/SINK lb261483
Rajonnoitus ROARNA	Piirt. RHa	Mk. 1:100 000	N:o 4219/5

Vuoden 2000 jälkeen lentomeluvyöhykkeet eivät enää ulotu yleiskaava-alueelle. Koneiden melutasot laskevat (v. 2002), mutta enimmäismelutasot ovat 70-75 dBA Pirttimäen - Velskolan Pitkäjärven kohdalla. Koneiden lennot Nuuksion alueella ovat harvinaisia (yksi lento keskimäärin 10-50 tunnin aikana).

4.7

Tekninen huolto

Vesihuolto

Yleiskaavan alueella ei ole keskitettyyn vesihuoltoon liitettäviä taajarakennusalueita. Kuvassa 4.7/1 on esitetty ohjeellinen keskitetyn vesihuollon alue. Tämän ulkopuolelle jäävän rakennuskannan vesihuolto on hoidettava kiinteistökohtaisesti tai alueellisin järjestelyin.

Kuvassa 4.7/1 on esitetty nykyisten vedenottamoiden suoja-alueet. Niillä on otettava huomioon vesiensuojelun asettamat vaatimukset. Lahnuksessa sijaitseva tärkeä pohjavesialue ulottuu yleiskaava-alueelle.

Energiahuolto

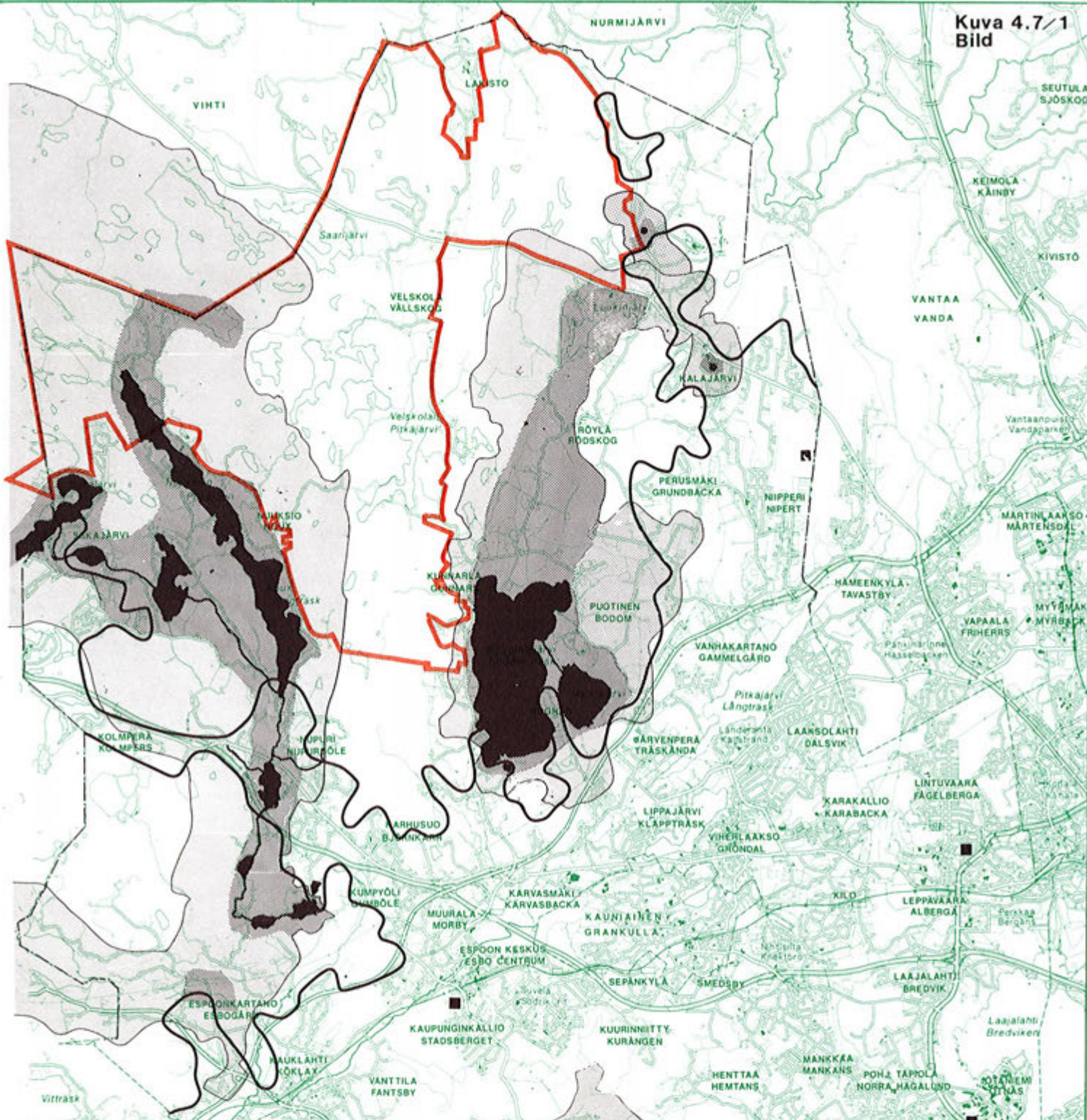
Energiahuollon aluevarauksia ei yleiskaavan alueella ole. Pohjois-Espooseen ei ole tarkoitus rakentaa kaukolämpöverkkoa.

Jätehuolto ja kunnossapito

Seudun jätehuollon tärkein käsittelyalue on Ämmässuo, joka sijaitsee yleiskaava-alueen ulkopuolella.

Muu tekninen huolto

Viestiliikenne tulee voimakkaasti lisääntymään. Sen aluetarpeita on vaikea ennustaa pitkällä aikavälillä. Kuvassa 4.7/4 on esitetty tiedossa olevien Yleisradion ja puhelinliikenteen linkkiasemien ja tukiasemien sijainti.

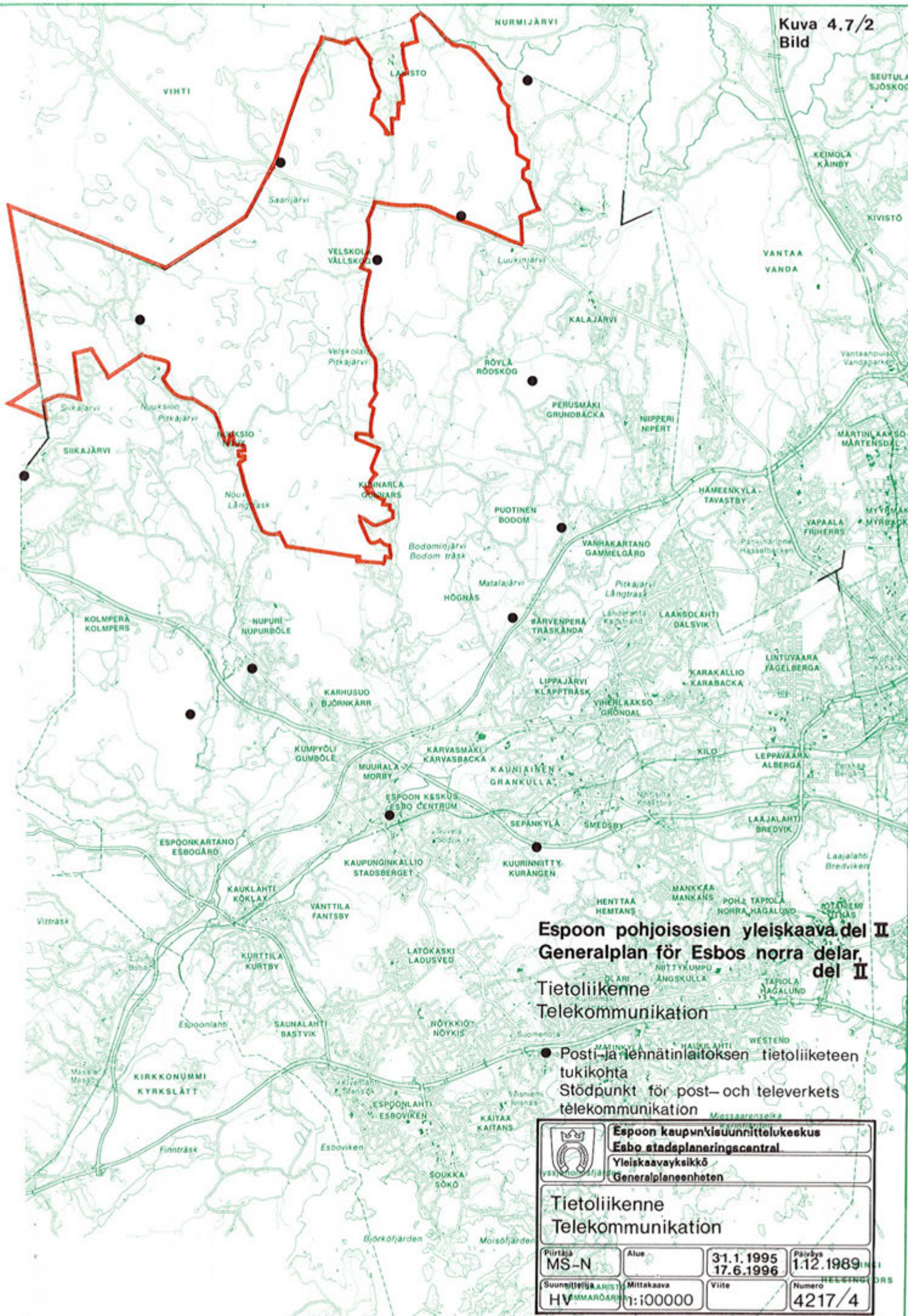

Espoon pohjoisosien yleiskaava, osa II
Generalplan för Esbos norra delar, del II

Vesihuolto
Vattenförsörjning

- Keskitetyn vesihuollon alue v.2020
Område för centraliserad vattenförsörjning år 2020
- Vedenhankinta-alue
Vattentäktsområde
- Vesilaitostoiminnan lähisuojavyöhyke
Närskyddszone för vattentäkt
- Vesilaitostoiminnan kaukosuojavyöhyke
Fjärrskyddszone för vattentäkt
- Viemäriveden puhdistamoalue
Område för avloppsreningsverk
- Vesitorni
Vattentorn

 Espoon kaupunkiuunnittelukeskus Esbo stadsplaneringscentral			
Yleiskaavayksikkö Generalplänenheten			
Vesihuolto Vattenförsörjning			
Piirittä TS SUVA SUVA SUVA	Alue HVe	Arkistotunnus Ic5bH83	HELSINKI 31.1.1995 17.6.1996 Numero 4217/1

Espoon pohjoisosien yleiskaava del II
Generalplan för Esbos norra delar del II

Tietoliikenne
Telekommunikation

● Posti- ja lähennätinlaitoksen tietoliiketeen tukikohta
Stödpoint för post- och televerkets telekommunikation

	Espoon kaupungin suunnittelukeskus Esbo stadsplaneringscentral		
	Yleiskaavayksikkö Generalplanenheten		
Tietoliikenne Telekommunikation			
Piirtäjä MS-N	Alue	31.1.1995 17.6.1996	Päiväys 1.12.1989
Suunnittelutarvitus HV	Mittakaava 1:100000	Viite	Numero 4217/4

4.8

Virkistysalueet ja ulkoilu

Virkistysalueiden tarve ja tavoitteet

Väestömäärän kasvaessa ja vapaa-ajan jaksottuessa tasaisemmin ympäri vuoden painottuu tarve erityisesti lähivirkistysalueisiin ja ulkoilualueisiin oman kunnan alueella. Tähän on yleiskaavassa varauduttu.

Virkistysaluekomitean mitoitussuosituksen mukaan tulisi Espoon väestöä varten varata virkistysalueita seuraavasti:

Virkistysaluetyyppi	Virkistysaluetarve v. 2030 Koko Espoo	
	m ² /asukas	Yhteensä ha
Ulkoilupuistoa, saavut. alle 5 min	40	880
Ulkoilualueita, saavut. 15 - 20 min	80	1 760
Retkeilyaluetta, saavut. alle 1,5 h	250	5 000
Virkistysaluetarve yhteensä	370	8 140

Ulkoilupuistojen ja ulkoilualueiden tarve kokonaan sekä lisäksi osa retkeilyaluetarpeesta tulisi tyydyttää oman asuinkunnan alueella. Yleiskaava perustuu näille tavoitteille. Seutukaavoissa edellytetään, että pääkaupunkiseudun lähivirkistysalueiden (ulkoilupuistot, ulkoilualueet) tulisi sijaita pääkaupunkiseudulla ja retkeilyalueiden pääkaupunkiseudun ohella sen ulkopuolella.

Seutukaavan virkistysaluevaraukset ovat painottuneet Espooseen, jonne on osoitettu yli 50 % kaikista pääkaupunkiseudun virkistysaluevarauksista.

Lautakunnan hyväksymässä koko Espoon yleiskaavaehdotuksessa 1988 oli virkistysaluevarauksia (V) yhteensä lähes 10 000 ha eli yli 700 ha enemmän kuin seutukaavoissa. Espoon pohjoisosien yleiskaavassa 1992 oli yhteensä yli 6 400 ha eli noin 2/3 kaikista Espoon virkistysaluevarauksista. Lisäksi on huomattava, että selvitysalueisiin kuului aikaisempia virkistysaluevarauksia. Myös merkintätavoissa on eroja seutukaavojen ja yleiskaavan välillä. Yksityiskohtaisemmasta jäsentelystä johtuen yleiskaavassa on mm. osa urheilukeskusalueista sekä virkistystoimintaa palvelevien rakennusten alueet, kuten ulkoilumajat, osoitettu seutukaavan virkistysalueille.

Kaupunginvaltuuston 19.1.1994 hyväksymässä Espoon pohjoisosien yleiskaavan osa I:ssä virkistysaluevarauksia (V) on yhteensä noin 3 600 ha. Vajaa puolet edellisen vaiheen virkistysalueista jäi yleiskaavan osa II:n alueelle, jonka valtuusto palautti uudelleen valmisteltavaksi. Valtuuston päätöstä noudattaen näistä huomattava osa on muutettu luonnonsuojelualueiksi (SL). Virkistysalueiden kokonaisala on kuitenkin pysynyt ennallaan, koska valtuusto päätti muuttaa suuren määrän aikaisemmin maa- ja metsätalousalueiksi osoitettuja toimivien maatilojen alueita virkistysalueiksi.

Yleiskaavan virkistysaluevarauksiin ovat määrällisten tavoitteiden lisäksi vaikuttaneet sijainti- ja ympäristönäkökohdat.

Virkistysaluetyypit

Yleiskaavan pääkartalla osoitetaan kaikki virkistysalueet yhtäläisellä merkinnällä V1. Liitekartalla esitetään lisäksi ohjeellisesti jaottelu lähi-virkistysalueisiin (VL) sekä ulkoilu- ja retkeilyalueisiin (VR).

Ulkoilu- ja retkeilyaluekokonaisuuksista tärkein on Nuuksion järviselänne-alue, joka laajasti ottaen käsittää myös muut Pohjois-Espoon ulkoilu- ja retkeilyalueet. Tämä Espoon pohjoisosien yleiskaavan osa II käsittää järviselänteen keskeiset Espoon puoleiset osat.

Ainoa lähivirkistysaluekokonaisuus yleiskaavan alueella on Velskolan toimintakeskuksessa (ks. liitekartta 6).

Nuuksion järviselänne

Valtioneuvosto teki 1.6.1989 periaatepäätöksen Nuuksion alueen kehittämiseksi ulkoilun ja luonnonsuojelun tarkoituksiin.

Päätöksen mukaan kehittäminen tapahtuu valtion toimesta yhteistyössä kuntien kanssa pääkaupunkiseudun ja sen lähikuntien asukkaiden hyväksi alueen luonnonarvot säilyttäen. Kehittämisen välineenä on yleiskaava. Periaatepäätökseen liittyi likimääräinen tarkastelualueen rajausta, josta päätöksessä todetaan, että kukin kunta tarkentaa sitä yleiskaavojen yhteydessä. Tarkastelualue käsitti lähes koko Pohjois-Espoon suuralueen ja pääosan Vanhan-Espoon suuralueesta. Lisäksi siihen kuului laajoja alueita Vihdistä ja Kirkkonummelta.

Laki Nuuksion kansallispuistosta (118/1994) tuli voimaan 1.3.1994. Espoosta kansallispuiston alueeseen kuuluvat valtion omistamat maat Nuuksion Pitkäjärven pohjoispäässä. Lain 4 §:n mukaan kansallispuistoon luetaan kuuluviksi sellaiset valtion omistukseen siirtyvät alueet, joiden käytöstä kansallispuiston laajennusalueena tehdään päätös hankinnan tai saannon yhteydessä. Tämän nojalla kansallispuistoa on lain voimaantulon jälkeen jo laajennettu. Laajennusten jälkeen Nuuksion kansallispuiston aluetta on Espoon puolella noin 450 ha (kuva 4.8/1). Kansallispuiston kokonaisala on runsaat 1960 ha (31.1.1995).

Espoon tarkentama rajausta samoin kuin pohjoisosien yleiskaavan osa II:n rajausta on esitetty liitekartalla 9 (Nuuksion alueen kehittämis- ja hoitovyöhykkeet). Liitekartalta ilmenee myös valtioneuvoston periaatepäätöksen mukainen likimääräinen tarkastelualueen rajausta. Yleiskaavan liitekartan rajausta perustuu alueen luontaisiin lähtökohtiin ja noudattaa Espoon kaupunginhallituksen nk. Nuuksio-työryhmän mietinnöstä 31.1.1989 antamassa lausunnossa esittämiä rajausta periaatteita. Lausunnossa tähdennettiin, että alue tulee rajata siten, että Pohjois-Espoon itä- ja keskiosien taajama-, kylä- ja maatalousalueet, Bodomin järven länsirannan kyläalueet sekä suunnilleen linjan Siikajärvi-Sahajärvi-Brobacka-Oittaa eteläpuolinen alue kokonaisuudessaan käsitellään muussa yhteydessä. Lausunnossa esitettiin myös, että aluerajauksen tarkempi määrittely tapahtuisi lopullisesti osayleiskaavoituksen yhteydessä.

Nuksion järviselännealue oli tarkoitus osayleiskaavoittaa, koska vasta tällä kaavatasolla on mahdollista riittävän tarkasti määritellä suojelualueet ja -kohteet, niiden luontaiset rajaukset, yksityiskohtaiset suojelutavoitteet, suojelutavoitteiden mukainen kehittäminen sekä ulkoilun kanavointi ja miljöön muodostuminen. Tämän vuoksi muistutuksiin laadituissa vastineissa viitattiin tulevaan osayleiskaavoitukseen. Kaupunginhallitus on kuitenkin sittemmin poistanut osayleiskaavat kaavoitusohjelmasta.

Ulkoilureitistö

Yleiskaavassa osoitetaan tärkeimmät ulkoilureittiyhteydet ohjeellisella sijaintimerkinnällä. Tärkeimpiä yhteystarpeita ovat yhteydet asunto-alueilta lähivirkistysalueille, lähivirkistysalueilta ulkoilu- ja retkeilyalueille, erityisesti ulkoilukeskuksiin ja -tukikohtiin sekä ulkoilualueelta toiselle.

Yleensä ulkoilureitit ovat talvella latupohjina. Kesäisin niillä ulkoillaan useimmiten vain jalkaisin (ulkoilupolut), mutta keskeisimmillä ulkoilureiteillä on mahdollisuus myös pyöräillä (ulkoilutiet). Ulkoilureitit voivat toimia myös tavanomaisina kevyen liikenteen väylinä, luontopolkuina tai maa- ja metsätalouden huoltoajoteinä.

Urheilukeskukset ja erityisurheilualueet

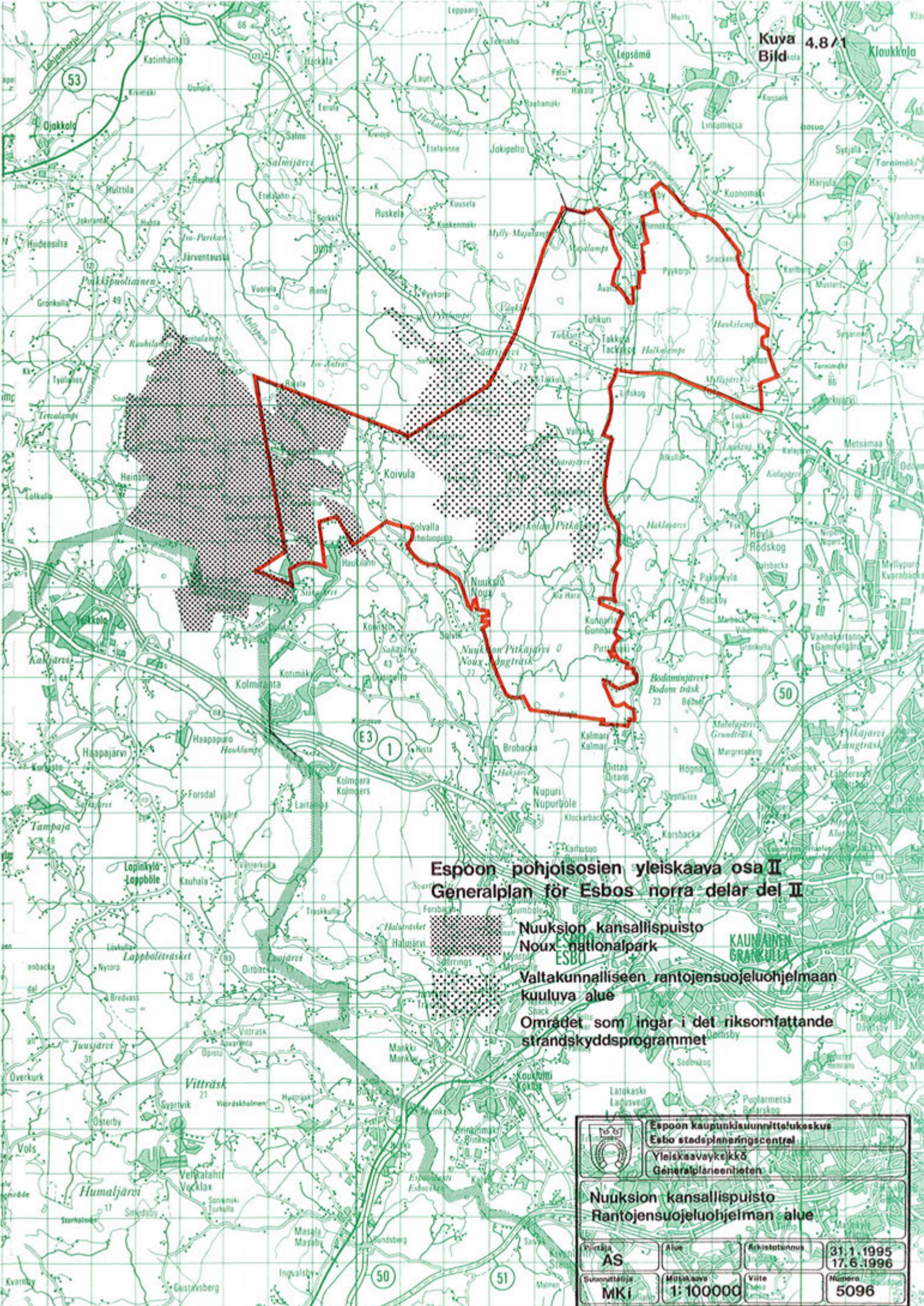
Kaupunginosakohtaiset ja koko kuntaa tai seutua palvelevat suuret urheilukeskukset sisältyvät pääkartalla V1-alueisiin sekä yleisten rakennusten alueisiin PY. Yleiskaavan alueelle ei sijoitu uusia urheilukeskuksia eikä suuria urheilulaitoksia. Näitä pienemmät urheilualueet voivat sisältyä myös asuntoalueisiin. Erityisurheilualueet, joihin luetaan mm. laskettelu-rinteet ja golf-alueet, ovat niinkään V1-alueita.

Muu virkistystoiminta

Liitekartalla 6 esitetään käytössä olevat, eri asteisissa kaavoissa jo osoitetut sekä eräät uudet uimaranta-aluevaraukset. Uusia uimarantoja on osoitettu vain yhdelle järviolueen järvelle (Saarijärvi). Valtakunnallisen rantojensuojeluohjelman alueelle, jonka piiriin pääosa alueen rakentamattomista rannoista kuuluu, ei voi osoittaa uusia uimarantoja.

Nuksionpään ulkoilumaja Haukkalammen rannalla on osoitettu yleisten rakennusten alueeksi kun taas rantojensuojeluohjelman alueella oleva Kattilajärven leirikeskus puolestaan on virkistysaluetta. Kulttuurihistoriallisesti arvokkaaseen ympäristöön sijoittuva seurakuntien leirikeskus Velskolassa on myös yleisten rakennusten aluetta. Yleiskaava-alueen ulkopuolella ovat näihin rinnastettavia yleisten rakennusten alueita Solvallon urheiluopiston alue sekä ulkoilukeskusten ja -tukikohtien rakennusalueet (Brobacka, Pirttimäki, Luukkaa).

Kuya Bija 4.8/1

Espoon pohjoisosien yleiskaava osa II
Generalplan för Esbos norra delar del II

Nuuskion kansallispuisto
Noux nationalpark

Valtakunnalliseen rantojensuojeluohjelmaan kuuluva alue

Området som ingår i det riksomfattande strandskyddsprogrammet

 Espoon kaupunkisuunnittelukeskus Esbo stadsplaneringscentral			
Yleiskaavayksikkö Generalpläneenhet			
Nuuskion kansallispuisto Rantojensuojeluohjelman alue			
Piirittaja AS	Aika 31.1.1995 17.6.1996	Arkkitehtitoimisto 31.1.1995 17.6.1996	Numero 5096
Suunnittelija MKI	Mittakaava 1:100000	Väite Väite 5096	Numero 5096

4.9

Loma- ja matkailutoiminta

Loma-asuntoalueet

Yleiskaavassa loma-asuntoalueiksi (RA) on pääsääntöisesti osoitettu loma-asutukseen palstoitetut ja tässä käytössä jo olevat alueet. Joitakin yksittäisiä loma-asuntoja on jätetty osoittamatta virkistysalueilla (V1). Näitä tapauksia varten on V1-alueiden määräyksiin otettu kohta, jonka perusteella loma-asutuksen sallitaan jatkuvan niillä rakennuspaikoilla, jotka yleiskaavan hyväksymisajankohtana ovat jo loma-asutuskäytössä. Loma-asunnon muuttamista ympärivuotiseen käyttöön sen sijaan ei V1-alueilla sallita.

Yleiskaavallisena tavoitteena on 1970-luvulta alkaen ollut, että uutta loma-asutusta ei sallita, ellei ole kyse välitonttien käyttöönotosta tai muusta vähäisestä olevan loma-alueen täydentämisestä. Toisaalta on nähty tavoitteellisesti hyväksi sallia olevien loma-asuntojen säilyminen jopa jossain määrin erillisinä samoin kuin olevien ympärivuotisten asuntojen säilyminen silloinkin, kun viimeksimainitut sijaitsevat loma-asuntoalueilla. Nämä tuovat mukanaan sosiaalista kontrollia, jonka on havaittu mm. rajoittavan talvisia vahingontekoja loma-asuntoalueilla.

Vihdin kunnasta Espooseen 1.1.1994 liitetty kylä (Tervalampi 461) on 1940-1970-luvuilta peräisin olevaa loma-asuntoaluetta, jolla sijaitsee myös ympärivuotista asutusta. Se on kuulunut Vihdin kunnan laatiman Tervalammen-Salmen osayleiskaavan piiriin. Alue on kokonaisuudessaan osoitettu loma-asuntoalueeksi. Se rajoittuu Vihdin puoleiseen osaan Nuuksion kansallispuistoa.

Loma-asuntoalueet on tässä yleiskaavan osa II:ssa porrastettu kahteen luokkaan, joista vähemmän rakennusoikeutta sisältävää (RA2) on käytetty eräillä näkyvillä maisemakohtilla ja kansallispuistoon rajoittuen.

4.10

Ympäristöhoito ja suojele

Espoon maisema ja yleiskaava

Espoon rikas, monivivahteinen ja historiallisesti monikerroksinen maisema muodostaa korvaamattoman luonnon- ja kulttuurivarannon. Sen parhaiden piirteiden ja monimuotoisuuden säilyminen ja korostuminen on pyritty turvaamaan muun muassa kartoittamalla ja ottamalla huomioon maisemarakenteen äärialueet, yhtenäiset laajat metsäalueet sekä luonnon- ja kulttuuriympäristön suojelukohteet ja toimivat maatilat.

Maisemarakenteen äärialueiden (selänteiden laet ja laaksojen pohjat) suojele sisältyy yleisperiaatteena yleiskaavaan. Järvien rannat sekä puro- ja jokivyöhykkeet ovat tärkeitä maisematekijöitä, joita on pyritty säilyttämään ja luomaan edellytykset niiden kehittämiseksi luontaisina viheralueina ja -akseleina.

Valtakunnalliset suojeluohjelmat

Valtioneuvoston valtakunnallisia suojeluohjelmia koskevat periaatepäätökset sisältävät useita kohteita ja alueita Espoon pohjoisosista. Alueita on valtakunnallisissa soiden-, lehtojen- ja rantojensuojeluohjelmissa. Lisäksi valtioneuvosto on tehnyt Nuuksion aluetta koskevan periaatepäätöksen 1.6.1989 (ks. tarkemmin kohta 4.8 Nuuksion järviselänne). Tähän Espoon pohjoisosien yleiskaavan osa II:een sisältyy jo osittain rauhoitettuja lehtojensuojeluohjelman alueita ja valtakunnallisen rantojensuojeluohjelman Espooseen sijoittuvat alueet kokonaisuudessaan sekä Nuuksion järviselänneen Espoon puoleinen ydinalue sisältäen myös osan vastikään perustetusta Nuuksion kansallispuistosta.

Valtakunnallisissa suojeluohjelmissa esitetyt alueet ja kohteet on joko osittain jo rauhoitettu tai muilta osin esitetty luonnonsuojelualueiksi (vrt. kohta Luonnonsuojelu).

Valtioneuvosto teki 20.12.1990 periaatepäätöksen valtakunnallisesta rantojensuojeluohjelmasta. Sen tarkoituksena on säilyttää siinä mainitut ranta-alueet luonnonmukaisina ja rakentamattomina. Metsien hoidossa edellytetään noudatettaviksi keskusmetsälautakuntien (nyk. metsäkeskusten) ranta-alueita koskevia metsänhoitosuosituksia. Luonnonsuojelulliset rauhoitusehdot ja metsänkätörajoitukset voidaan rantojensuojeluohjelman mukaan ulottaa käsittämään noin 50 metrin vyöhykkeen rannasta. Näitä suosituksia pidemmälle meneviä metsän käsittelyn rajoituksia voidaan edellyttää ainoastaan uhanalaisten ja erittäin harvinaisten eläin- ja kasvilajien esiintymisalueilla. Pääosa rantojensuojeluohjelmaan sisältyvistä alueista on yleiskaavassa osoitettu merkinnällä SL3, mikäli muista suojelullisista syistä ei ole käytetty SL1-merkintää.

Luonnonsuojelukohteet 11, 25, 33, 34, 49, 66 ja 68 (Kuva 4.10/1) sijaitsevat rantojensuojeluohjelman rajauksen sisäpuolella joko kokonaan tai osittain ja luonnonsuojelukohteet 23 ja 26 alueilla, jotka kokonaan tai osittain on liitetty Nuuksion kansallispuistoon.

Luonnonsuojelu

Yleiskaavan pää- ja liitekartoissa esitetyt suojelualue-ehdotukset nojautuvat ympäristönsuojelulautakunnan ehdotuksiin.

Suojelualueiden luokitus:

I	Valtakunnallisesti merkittävät suojelukohteet
II	Maakunnallisesti merkittävät suojelukohteet
III	Paikallisesti merkittävät suojelukohteet

Suojelualueiden ensisijaisia tarkoituksia ovat:

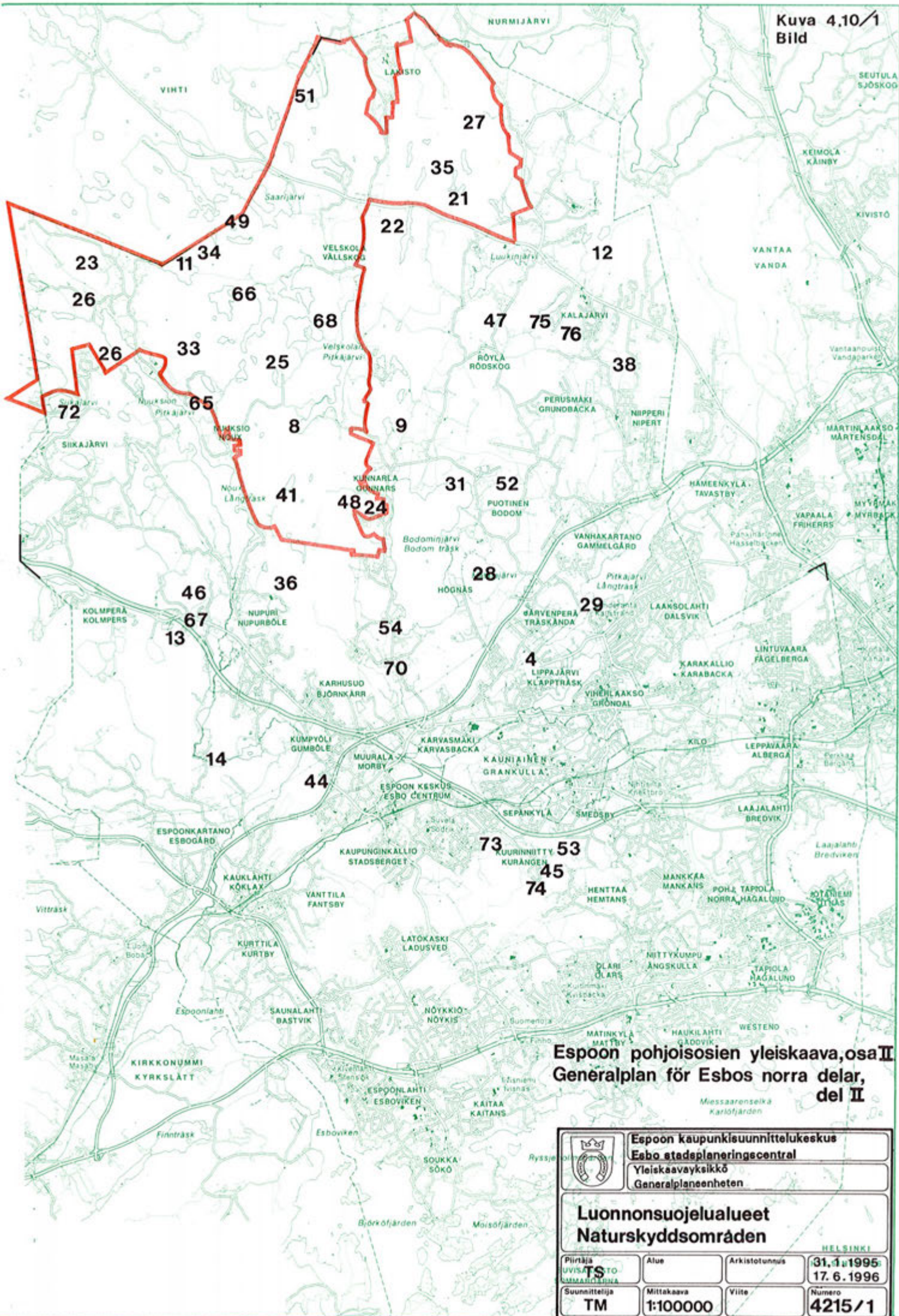
AAS	Aarnimetsän suojelu
LKS	Lehtokasvillisuuden suojelu
MTS	Metsätyyppien suojelu
PMS	Puistometsän ja kartanopuiston suojelu
RKS	Rantakasvillisuuden suojelu
SS	Suotyyppien suojelu
GS	Geologisten erikoisuuksien suojelu
MRS	Maiseman perusrakenteen suojelu
LS	Linnuston suojelu

Pääkarttaan on merkitty rauhoitetut suojelualueet, I ja II luokan suojelu-alue-ehdotukset sekä muutamia III luokan alueista. Liitekarttaan 2, Luonnonsuojelualueet Espoossa, on merkitty kaikki luonnonsuojelualue-ehdotukset.

RAUHOITETUT SUOJELUALUEET SL1

Luonnonsuojelulain nojalla on rauhoitettu seuraavat kohteet Espoon pohjoisosien yleiskaava-alueella osa II, suluissa rauhoitusvuosi:

		Suojelu- tarkoitus
8	Pääskysvuoren luonnonsuojelualue (1982)	MTS
11	Isosaaren luonnonsuojelualue (1982)	LS
(26)	Haukkalammen-Romvuoren lehtojen-suojelualueeseen kuuluva Koskelan tila (1992)	LKS I
27	Koivulan lehtopurolaakso (1991)	LKS
68	Kilpilammen-Lippukallion metsäalue (1990)	MTS

Espeen pohjoisosien yleiskaava, osa II
Generalplan för Esbos norra delar, del II

	Espeen kaupunkisuunnittelukeskus Esbo stadsplaneringscentral		
	Yleiskaavayksikkö Generalplansenheten		
Luonnonsuojelualueet Naturskyddsområden			
HELSINKI			
Piirtäjä UUVISALTO SAMMALLELA	Alue	Arkistotunnus	31.4.1995 17.6.1996
Suunnittelija TM	Mittakaava 1:100000	Viite	Número 4215/1

Helsingin kaupungin kiinteistöviraston maa- ja metsätalousosaston päätöksellä aarnialueina säilytetään:

21	Luukin aarnialue
23	Nuukсионpään aarnialue
24	Pirttimäen aarnialue

Valtakunnalliseen lehtojensuojeluohjelmaan (VN:n vahvistus 13.4.1989) kuuluva alue:

Haukkalammen-Romvuoren lehdot	LKS, MRS
-------------------------------	----------

LUONNONSUOJELUALUE-EHDOTUKSET SL1

Liittyy kuvaan 4.10/1

I Valtakunnallisesti merkittävät alueet		
25	Kattilajärven - Hauklammen purolehto	LKS I
26	Haukkalammen - Romvuoren selänne	LKS I
33	Käkilammen - Lakeasuon alue	MTS I, SS I
34	Pikku Pöksynhaaran - Heinäsuon kalliometsäalue	MTS I, SS I
35	Pitkäsuo	SS I
II Maakunnallisesti merkittävät alueet		
41	Hynkänlammen purolaakso	MTS II
48	Mullkärretin letto	SS II
49	Pienen Majaslammien suo-metsämaasto	SS II
51	Vähän Majalammien - Kalattomansuo	LKS, SS II

LUONNONSUOJELUALUE-EHDOTUKSET SL2

I Valtakunnallisesti merkittävät alueet		
66	Orajärven - Urjan kannas	MTS I
II Maakunnallisesti merkittävät alueet		
68	Kilpilammen - Lippukallion kalliometsäalue	MTS II

Muinaisjäännösten suojelu

Museoviraston esihistorian toimisto on todennut Espoosta yli 100 erikäistä esihistoriallista kohdetta. Valtaosa näistä sijaitsee Etelä-Espoossa. Espoon pohjoisosien yleiskaavan osa II:n alueelta on löydetty vain yksi kivikautinen asuinpaikka. Se on merkitty pääkarttaan, jossa ovat I ja II luokan suojelukohteet sekä liitekarttaan (n:o 1), jossa edellisten lisäksi ovat myös III luokan kohteet. Kohteiden numerointi noudattaa Helsingin seutukaavaliiton ja museoviraston numerointia, katso liite 7 a.

Muinaismuistolain suojaamia ovat myös historiallisen ajan muinaisjäännökset kuten Velskolan myllypaikka (liite 7 a).

Rakennus- ja kulttuurihistoriallisten kohteiden ja maisemakokonaisuuksien suojelu

Helsingin seutukaavaliiton rakennuskulttuuria ja kulttuurimaisemaa koskevassa inventoinnissa vuodelta 1986 on 86 espoolaista "seudullisesti merkittävää rakennuskulttuuri- ja kulttuurimaisemakohdetta". Ne on otettu huomioon yleiskaavassa (vrt. pääkartta). Kulttuurihistoriallisesti merkittävien ympäristöjen aluerajaukset noudattavat inventointia vähäisiä poikkeuksia lukuunottamatta.

Kulttuurihistoriallisesti merkittävän ympäristön merkinnällä Espoon pohjoisosien yleiskaavassa on merkitty Takkulan kylä ja sen viljelyaukea Raasillanojan laaksossa sekä Velskolan kartano peltoineen Raasillanojan ja Ruoksionojan varrella sekä Pitkäjärven äärellä. Alueen vanhin asutus, josta on tietoja jo 1600-luvulta, on sijainnut juuri Takkulan ja Velskolan kylissä, vaikka kylien nykyinen rakennuskanta onkin pääosin tältä vuosisadalta. Molemmat kyläkeskukset, joihin nykyisin kuuluvat Yli- ja Ali-Takkulan päärakennukset sekä Velskolan päärakennus talousrakennuksineen, on sisällytetty Espoon kaupunginmuseon luetteloon Espoon rakennuskulttuurista ja kulttuurimaisemasta. Yli-Takkulan päärakennus tuhoutui tulipalossa talvella 1995-96.

Velskolan 1700-luvulta peräisin olevan myllyn paikka on muinaismuistolain suojaama (ks. yllä). Takkulan Myllyojassa säilyneet myllyn jäännökset ovat uudemmat ja kuuluvat kulttuurihistoriallisesti merkittävän ympäristön piiriin.

Muut Espoon pohjoisosien yleiskaavassa kulttuurihistoriallisesti merkittäviksi luokitellut ympäristöt kuten sisäasiainministeriön toimesta v. 1980 valtakunnallisesti merkittäviksi kulttuurihistoriallisiksi ympäristöksi luokiteltu Snettansin - Röylän kulttuurimaisema jäävät Espoon pohjoisosien yleiskaavan osa I:n alueelle.

Edellä nimettyjen alueiden lisäksi yleiskaavaehdotukseen on sisällytetty:

- Rakenteellisesti, maisemakuvallisesti ja kulttuurihistoriallisesti ehjiä kyläkokonaisuuksia sekä tilakeskuksia.
- Kulttuurihistoriallisesti merkittäviä rakennusten pihapiirejä ja rakenteita.

Liitekartassa 1 (Espoon kulttuuriympäristö) on esitetty lähes kaikki Espoon museon vuonna 1984 julkaiseman rakennuskulttuuria ja kulttuurimaisemaa koskeneen luetteloinnin sisältämät kolmisensataa kohdetta sekä vanhat tiet luokituksineen.

4.11**Maa- ja metsätalous**

Maa- ja metsätalousalueita oli Espoon pohjoisosien yleiskaavassa noin 4 300 hehtaaria, joista noin 3 000 hehtaaria sisältyi pohjoisosien yleiskaavan osaan I. Tämän yleiskaavan osa II:n puolelle jääneestä noin 1 300 ha:sta valtuusto päätti 19.1.1994 muuttaa yli puolet virkistys- ja suojelualueiksi, joten maa- ja metsätalousalueiksi (MT) jäi vain vajaa 600 ha. Jäljelle jääneet tilat ovat pääasiassa metsätiloja.

Kylämiljöiden säilyminen ja kehittyminen luonnettaan vastaavasti on pyritty takaamaan osoittamalla ne kyläalueiksi (AT), maisemakuvaan identiteettiä luoviksi ja alkutuotantoa ylläpitäviksi keskuksiksi. Näiden maatilojen asuin- ja ulkorakennusten, pihapiirien ja kyläteiden muodostamiin kokonaisuuksiin on sijoittunut useasti myös muuta, alueelle sopeutuvaa asutusta. Kyläalueita (AT) on noin 23 hehtaaria.

Maa- ja metsätalouden elinvoimaisuuden säilyttäminen on tärkeää varsinaisen tuotantotehtävän lisäksi myös alueiden virkistysarvon kannalta. Valtuuston päättämät kaavamääräykset saattavat rajoittaa huomattavasti elinkeinonharjoittamista. Sitä voitaneen lievittää yksityiskohtaisempien suunnitelmien avulla (esim. osayleiskaavoitus), joissa on otettu huomioon myös mahdolliset korvauskysymykset.

Kaupunginhallituksen päätöksellä 9.1.1995 otettiin käyttöön myös toinen merkintä (MM) maa- ja metsätalousalueille. Merkintää on käytetty pääosin rakentamattomilla metsäalueilla. Näitä alueita on lisäksi 380 ha.

5 YLEISKAAVAN TOTEUTTAMINEN

5.1 Yleiskaavan oikeusvaikutukset ja yleiskaavan muuttaminen

Yleiskaavan oikeusvaikutukset määräytyvät sen hyväksymis- tai vahvistamismenettelyn sekä sisällön mukaan. Yleiskaava voi olla joko valtuuston hyväksymä I asteen yleiskaava, ympäristöministeriön vahvistama II asteen yleiskaava tai erityisiä määräyksiä sisältävä III asteen yleiskaava.

Ympäristöministeriön vahvistamalla yleiskaavalla on kaikki rakennuslaissa ja -asetuksessa sekä muissa säädöksissä yleiskaavalle säädetyt oikeusvaikutukset.

Ympäristöministeriön vahvistama yleiskaava on ohjeena laadittaessa ja muutettaessa asemakaavaa ja rantakaavaa sekä ryhdyttäessä muihin toimenpiteisiin alueiden käytön järjestämiseksi kaupungissa.

Viranomaisten on suunnitellessaan alueiden käyttöä koskevia toimenpiteitä ja päättäessään niiden toteuttamisesta katsottava, ettei toimenpiteillä vaikeuteta yleiskaavan toteutumista. Myönnettäessä lupa uudisrakennuksen rakentamiseen on katsottava, ettei alueen käyttäminen yleiskaavassa varattuun tarkoitukseen vaikeudu (rakentamisrajoitus). Lupa on, mikäli ei ole kysymys taaja-asutuksen muodostamisesta, kuitenkin myönnettävä, jos luvan epäämisestä aiheutuisi hakijalle huomattavaa haittaa eikä kaupunki lunasta aluetta tai suorita haitasta kohtuullista korvausta.

Yleiskaava ei ole voimassa asema- eikä rantakaava-alueella. Vahvistettu yleiskaava ohittaa rakennusjärjestyksen määräykset.

Vahvistettuun yleiskaavaan otettu rakentamisrajoitus tai muu yleiskaavamääräys voi aiheuttaa kaupungille lunastusvelvollisuuden tai velvollisuuden korvata määräyksestä maanomistajalle koitua vahinko.

Vahvistettuun yleiskaavaan voidaan sisällyttää tarkempia määräyksiä, ns. yleiskaavamääräyksiä, alueiden käyttämisestä. Määräykset voivat koskea rakentamisrajoituksia tai toimenpidekieltoja.

Espoon yleiskaava laaditaan vahvistamiskelpoiseksi. Hyväksyessään 19.1.1994 Espoon pohjoisosien yleiskaavan osa I:n kaupunginvaltuusto päätti alistaa yleiskaavan ympäristöministeriön vahvistettavaksi. Samoin hyväksyessään 17.6.1996 yleiskaavan osan II kaupunginvaltuusto päätti alistaa sen ympäristöministeriön vahvistettavaksi.

Yleiskaavan yleispiirteisyydestä johtuen perusteltu poikkeaminen siitä on asemakaavaa laadittaessa mahdollista. Olennaista on, että yleiskaavassa osoitetut keskeiset periaatteelliset ratkaisut toteutuvat.

Yleiskaavan vahvistamista koskevassa päätöksessä voidaan kaupungin pyynnöstä määrätä, että yleiskaava-alueella asemakaavoja ja niiden muutoksia ei tarvitse alistaa ympäristöministeriön vahvistettaviksi. Edellä mainittu säännös on tullut voimaan rakennuslain muutoksella yleiskaavatyön aikana 1.9.1990.

Yleiskaavan muuttaminen

Kaupungilla on velvollisuus yleiskaavan seurantaan ja sen muuttamiseen, jos yleiskaava ei täytä muuttuneiden olosuhteiden asettamia vaatimuksia.

Yleiskaavan muuttaminen on sidottu rakennusasetuksen 31 §:n mukaan samoihin muutosäännöksiin kuin yleiskaavan laatiminenkin.

Käytännössä yleiskaavaa voidaan muuttaa laatimalla osayleiskaava kaupungin osa-alueelle, muuttamalla voimassa olevaa yleiskaavaa tai kumoamalla yleiskaava.

5.2

Yleiskaavan maankäytön toteuttaminen

Valtuuston 1989 hyväksymän kuntasuunnitelman tavoiteosan mukaan Espoon valmisteilla oleva yleiskaava otetaan kaupungin strategiseksi ohjausvälineeksi kuntasuunnittelussa, yksityiskohtaisessa kaavoituksessa, maanhankinnassa, rakentamisessa, ympäristönhoidossa ja -suojelussa sekä maankäytön toteuttamisen ajoittamisessa. Edelleen siinä todetaan, että yleiskaava hyväksytään ensin pohjoisen Espoon osalta.

5.21

Muutokset verrattuina aikaisempiin yleiskaavasuunnitelmiin

Espoon pohjoisosien yleiskaavan osa II on jatkoa Espoon aikaisempiin yleiskaavasuunnitelmiin. Ohjeluotena on nyt 2030.

Koska tässä on kyseessä ulkoilu-, virkistys- ja suojelualueisiin painottuva yleiskaava, eivät kaavoitustyön eri vaiheissa ensi sijassa rakentamisalueisiin tehdyt muutokset kohdistu tälle alueelle.

Espoon yleiskaavallinen suunnitelma 1978

Vuoden 1978 yleiskaavalliseen suunnitelmaan verrattuna olennaiset muutokset kohdistuvat suojelu- ja virkistysalueisiin. Luonnonsuojelualuevarauksia on muutettu uusimpia luontoinventointeja vastaaviksi ja kulttuuriympäristön osalta on otettu käyttöön kulttuurihistoriallisesti arvokkaan ympäristön merkintä.

Uudet inventointitiedot ovat käytännössä merkinneet luonnonsuojelualueiden lisäyksiä. Uusia merkintöjä aikaisempaan suunnitelmaan verrattuna ovat kyläalueet (AT). Maa- ja metsätalousalueita on laajalti muutettu virkistysalueiksi ja hyvin pienessä määrin rakentamisalueiksi.

Espoon yleiskaavaluonnos 1987

Marraskuussa 1987 nähtävillä olleeseen yleiskaavaluonnokseen verrattuna muutosten vaikutus kokonaisuuteen on vähäinen. Tuolloin virkistysalueiden määräyksissä oli RakL 124 a §:n toimenpidemenettely, maa- ja metsätalousalueiden rakennusoikeus oli pienempi ja vesihuoltomääräys puuttui. Pääulkoilureitteihin on tehty vähäisiä muutoksia.

Lautakunnan ehdotus Espoon yleiskaavaksi 1988

Yleiskaavan ohjetilanteen jatkaminen 10 vuodella vuoteen 2030 sekä mm. väljyysennusteiden muuttuminen merkitsivät asunto- ja työpaikka-aluevarausten laajentamista edellisestä jonkin verran, mutta näitä aluevarauksia ei sijoitu käsillä olevan yleiskaavan osa II:n alueelle. Ulkoilu-reittiverkostoa on täydennetty ja aikaisempia linjauksia jälleen tarkistettu.

Pääkartalle merkityt II luokan muinaismuistoalueet ja -kohteet on esitetty ottamalla käyttöön sm2-merkintä. Merkinnät on tarkemmin selostettu liitteessä 7.

Espoon pohjoisosien yleiskaava 1992

Espoon pohjoisosien yleiskaava käsitti suuralueet 6 ja 7 eli Vanha-Espoon ja Pohjois-Espoon. Aluevarauksissa tapahtui lukumääräisesti runsaasti mutta alueellisesti pieniä muutoksia, joita voi lähinnä luonnehtia rajantarkistuksiksi. Määräykset säilyivät ennallaan.

Tästä yleiskaavasta valtuusto hyväksyi 19.1.1994 itä- ja eteläosat muuttamattomina (osa I). Pohjois-luoteisosien (osa II) V- ja M-määräyksiä muutettiin merkittävästi (uudet merkinnät V1 ja MT) ja laajoja alueita osoitettiin virkistys- ja luonnonsuojelun tarpeisiin. Seutukaavojen maankäyttövaraukset eivät enää vastaa yleiskaavan maankäyttöä. Yleiskaavassa on seutukaavoihin verrattuna huomattavasti enemmän virkistys- ja luonnonsuojelualueita.

Espoon pohjoisosien yleiskaava osa II, 1994

Valtuuston päätöksen mukainen yleiskaavaluonnos oli nähtävillä touko-kesäkuussa 1994. Huomautusten johdosta kaupunginhallitus päätti tehdä muutoksia sekä sen määräyksiin että aluevarauksiin. Tärkeimmät määräysmuutokset kohdistuvat rantojensuojeluohjelman alueelle (SL3) sekä MT-alueiden rakennusoikeuksiin. Alueellisesti merkittävä on Vihdintien pohjoispuolisten metsien muuttaminen MM-alueiksi Takkulassa ja Lakistossa.

Myös seutukaava on näiltä osin muuttunut. Taajamaseutukaavassa on rantojensuojeluohjelmaan kuuluvien alueiden itäiset osat muutettu lähivirkistysalueeksi, vastoin valtakunnallisen rantojensuojeluohjelman periaatteita, joita yleiskaavan SL-merkintä ja osin V1-merkintä (ulkoilu) paremmin toteuttavat.

Espoon pohjoisosien yleiskaava osa II, 1996

Merkittävin ero edelliseen yleiskaavaehdotukseen on SL3-määräyksen sisällössä, jota kaupunginhallitus täsmensi aikaisemmasta. Myös yleiskaava-alueen rajaus on muuttunut kaupunginvaltuuston rajattua Lahnuksen ampumaradan alueen yleiskaavan ulkopuolelle.

5.22

Alueiden käyttöönottojärjestys

Alueiden käyttöönottojärjestystä koskeva suositus käsittelee nimenomaan rakentamisalueita, joten se ei ulotu tämän yleiskaavan alueelle.

5.23

Yleiskaavan vaikutukset ympäristöön ja yhdyskuntarakenteeseen

Tämä Espoon pohjoisosien yleiskaavan osa II käsittää pääosan koko pohjoisosan virkistys- ja suojelualueista. Kaupunginvaltuuston päättämä luonnonsuojelu- ja virkistysalueiden lisääminen merkitsee oleellista rakenteellista muutosta. Päätöksellä muutettiin laajamittaisesti elinkeinotoimintaan, so. maa- ja metsätalouteen varattua aluetta virkistysalueeksi. Yleiskaavatyön aikaisemmissa vaiheissa oli painotettu toimivien maatilojen elinvoimaisuuden säilymistä ja sen myötä myös alueiden yleistä virkistysarvoa ja kulttuurihistoriallista merkitystä. Kyseiset muutokset vaikeuttavat maatilojen säilymistä elinvoimaisina ja ympäristön säilymistä hoidettuna ja vaalittuna.

5.24

Seutukaavan toteuttaminen

Espoon pohjoisosien yleiskaavan osa II:ssa on osoitettu virkistysalueet yhdellä merkinnällä V1. Viheralueiden liitekartalla 6 jäsennetään V1-alueet lähivirkistysalueiksi, ulkoilu- ja retkeilyalueiksi, urheilualueiksi ja uimaranta-alueiksi. Yleiskaavan osa II:ssa on maa- ja metsätalousalueilla käytetty merkintöjä MT ja MM sekä merkintää SL luonnonsuojelualueilla.

Yleiskaavan V1-, MM-, MT- ja SL-aluevaraukset on osoitettu tarkemmin rajauksin kuin seutukaavoissa. SL-aluevarausten pinta-aloja on laajennettu seutukaavoihin verrattuna. Myös V1-alueita on pinta-alaltaan enemmän kuin seutukaavoissa. SL-alueiden merkitsemisessä on käytetty Espoon ympäristönsuojelulautakunnan esittämiä suojelualue-rajauksia, rauhoituspäätösten mukaisia rajauksia sekä valtuuston päättämiä rajauksia.

Yleiskaavan pääulkoilureitit tarkentavat ja täydentävät seutukaavan ohjeellisia ulkoilureittejä. Reittejä on osoitettu enemmän kuin seutukaavoissa.

Espoon pohjoisosien yleiskaavan osa II toteuttaa valtakunnallisia luonnonsuojelua ja ulkoilua koskevia tavoitteita seutukaavaa paremmin.

Liitekartalla 5 on vertailtu Espoon pohjoisosien yleiskaavan osa II:n luonnosta ja 30.10.1987 vahvistettujen seutukaavojen ja seutukaavamuutosten yhdistelmäkarttaa keskenään niiltä osin kuin yleiskaavan rakennusalueet ulottuvat seutukaavojen V-, S- ja M-alueille. Poikkeavuuksia osoittava liitekartta pohjautuu seutukaavaliiton Espoon yleiskaavaluonnoksesta (1987) antamaan lausuntoon huomioon ottaen mm. lausunnosta aiheutuneet muutokset ja seutukaavaliiton edustajien kanssa käydyissä neuvotteluissa esille tulleet näkökohdat. Poikkeamien numerointi noudattaa myös seutukaavaliiton numerointia, jota on täydennetty uusien kohteiden osalta. Poikkeamien piiriin on otettu myös ne alueet, jotka on lisätty yleiskaavaluonnoksen käsittelyn yhteydessä ja sijoittuvat seutukaavojen viheralueille. Vertailukarttaan on myös lisätty rantojensuojeluohjelman alue, joka yleiskaavaehdotuksessa on osoitettu luonnonsuojelualueeksi mutta taajamaseutukaavassa ehdotettu muutettavaksi lähivirkistysalueeksi.

Koska ympäristöministeriön 18.6.1996 vahvistama taajamaseutukaava muuttaa myös jo vahvistetun viherseutukaavan aluevarauksia, on vertailuun lisätty taajamaseutukaavasta johtuvia, täydentäviä kommentteja. Rantojen suojeleohjelman alue on yleiskaavassa osoitettu pääosin SL-alueeksi. Yleiskaavan virkistysalueeksi osoitetut alueet on tarkoitettu ulkoilualueeksi. Rantojen suojeleohjelmaan kuuluvien alueiden itäiset osat on taajamaseutukaavassa muutettu lähivirkistysalueeksi, vastoin valtakunnallisen rantojen suojeleohjelman periaatteita, joita yleiskaavan SL-merkintä ja osin V1-merkintä (ulkoilu) paremmin toteuttavat.

Taajamaseutukaava muuttaa yli puolet rantojen suojeleohjelmaan kuuluvien espoolaisrantojen rantaviivan pituudesta lähivirkistysalueeksi. Tämä on vastoin valtakunnallisen rantojen suojeleohjelman periaatteita, jotka edellyttävät rantojen säilyttämistä rakentamattomina, koska seutukaavan lähivirkistysalumerkintä sallii taajamien ulkopuolellakin mm. virkistys- ja urheilukeskusten rakentamisen.

Poikkeama-alueiden tarkastelussa on noudatettu seuraavaa ryhmittelyä:

1	Poikkeamat, joita seutukaavaselostuksen perusteella pidetään seutukaavan mukaisina.
2	Seutukaavan yleispiirteisyyden sallimat poikkeamat.
3	Perusteluja vaativat poikkeamat.
4	Seutukaavan muuttamista edellyttävät poikkeamat.

Pääosa poikkeamista kuuluu ryhmään 1 ja 2. Perusteluja vaativia poikkeamia on vain muutamia. Seutukaavan muuttamista edellyttäviä poikkeamia ei ole.

Poikkeamaluettelo käsittää seutukaavan V-, M- ja S-alueilla 1 kohde-numeron kullakin sekä S-alueilla 6 kohdetta, joissa aluerajaus on erilainen.

Seutukaavaselostuksen perusteella seutukaavan mukaisina pidettävät poikkeamat

Poikkeamat, joita ei mainita ryhmänä seutukaavan toteuttamistyöryhmän mietinnössä, ovat poikkeamia vain näennäisesti. Näistä osa on otettu mukaan, jotta näennäistä poikkeavuutta osoittavat maankäyttömerkinnät tulisivat paremmin esitellyiksi ja perustelluiksi kuin pelkästään kartalla osoitetuiksi.

Seutukaavaselostukseen perustuen näihin poikkeamiin sisältyvät mm. virkistystoiminnallinen rakentaminen (urheilu- ym. liikuntatilat, ulkoilumajat, leirintäalueet, leirikeskukset ja siirtolapuutarhat), virkistysalueilla olemassa oleva loma-asutus ja muu haja-asutus sekä maa- ja metsätalousalueilla olemassa oleva ja uusi haja-asutus, loma-asutus sekä kylätaajamat ja niiden täydennysrakentaminen. Erityisalueita ei ole merkitty poikkeama-alueiksi, koska ne seutukaavoissa on sisällytetty M-alueisiin. Taajamaseutukaavassa on osoitettu erityisalueina osa em. yleiskaavan erityisalueista. Osa kylätaajamista on myös esitetty taajamakaavassa.

Tähän ryhmään kuuluvat myös loma-asuntoalueiden vähäiset laajennukset sekä siirtolapuutarhat, urheilualueet, virkistys- ja leirikeskukset sekä leirintäalueet. Taajamaseutukaavassakaan loma-asutusta osoittavaa aluemarkintää ei ole käytetty muualla kuin saaristoalueilla. Sisämaa-alueiden loma-asutus sisältyy pääosin maa- ja metsätalousalueisiin, osittain virkistysalueisiin. Loma-asutus ja sen vähäinen täydennysrakentaminen on yhteissäntöisesti sallittua, joten yleiskaavan ja seutukaavan välillä ei ole ristiriitaa loma-asutuksen osalta.

Seutukaavan yleispiirteisyyden sallimat poikkeamat

Seutukaavan yleispiirteisyys koskee lähinnä aluerajaustarkkuutta ja maankäyttöalueiden suurpiirteisyyttä. Useat edellä esitetyt poikkeamat voidaan osoittaa myös seutukaavan yleispiirteisyyden perusteella sallituiksi. Tässä tarkastelussa rajoitetaan kuitenkin asemakaavoituksen piiriin tulevien alueiden rajauspoikkeamiin. Pääosa liitekartan osoittamista poikkeamista on seutukaavan yleispiirteisyydestä johtuvia.

Perusteluja vaativat poikkeamat

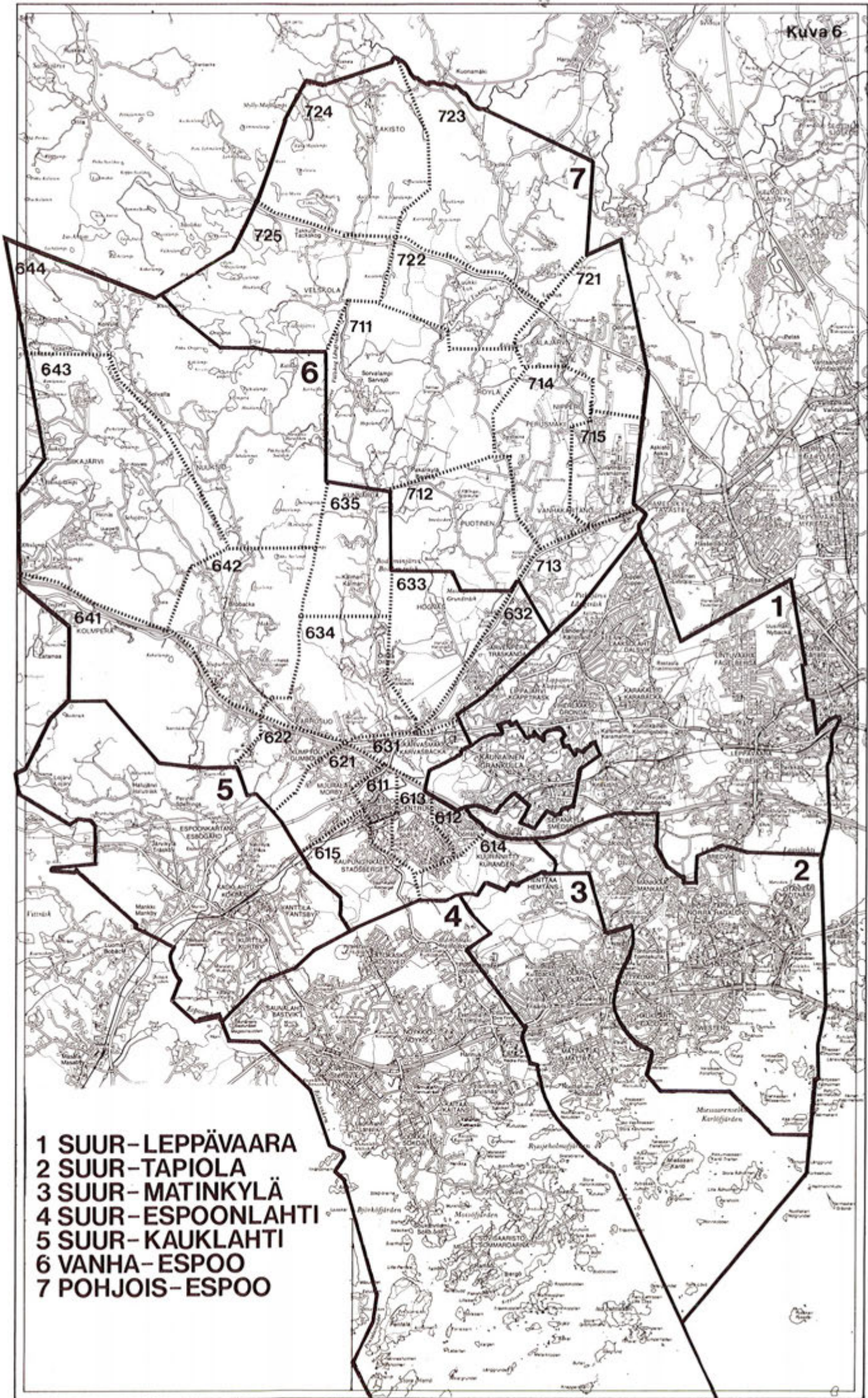
Tähän on koottu poikkeamat, jotka ovat edellisiä laaja-alaisempia ja joita ei kokonaan voida tulkita seutukaavan yleispiirteisyyden nojalla sallituiksi.

Poikkeamia suunniteltaessa on pyritty osoittamaan, mikäli mahdollista, aina vähintään poikkeaman suuruiset korvaavat virkistysalueet välittömästä läheisyydestä. Useimmiten on voitu osoittaa poikkeamia huomattavasti suuremmat korvaavat virkistysalueet. Perusteluja vaativat poikkeamat on luetteloitu liitteessä 5.

Seutukaavan muuttamista edellyttävät poikkeamat

Seutukaavan välitöntä muuttamista edellyttäviä poikkeamia ei ole. Mikäli seutukaavoja myöhemmin tullaan tarkistamaan, tulisi kyläalueet siinä yhteydessä tarkemmin ja nykyistä laajemmin osoittaa rakennusalueiksi. Myös tulisi harkita loma-asutuksen osoittamista omalla seutukaavan aluemarkinnällä.

Tarkistamistarvetta on ilmennyt myös suojelualueiden kohdalla. Kuten perusteluista ilmenee, on seutukaavojen eräiden suojelualueiden suojelu-arvo alentunut. Niinikään suojelualuerajauksia on tarkistettu vastaamaan rauhoituspäätösten mukaisia rajauksia, jotka ovat saattaneet poiketa seutukaavoista. Myös uudet inventoinnit ja arvostukset ovat johtaneet uusiin suojelualuerajauksiin.

- 1 SUUR-LEPPÄVAARA
- 2 SUUR-TAPIOLA
- 3 SUUR-MATINKYLÄ
- 4 SUUR-ESPOONLAHTI
- 5 SUUR-KAUKLAHTI
- 6 VANHA-ESPOO
- 7 POHJOIS-ESPOO

6 LUOTEIS-ESPOO, ALUEKUVAUS

Osia Vanhan-Espoon ja Pohjois-Espoon suuralueista; Pinta-ala yhteensä 54,3 km², 11 % koko Espoosta. Vahvistettuja asemakaavoja ei ole.

Aluerakenne ja erityispiirteet

Luoteis-Espoo on luonteeltaan maaseutumaista. Pääosa alueesta on rakentamattomia maa- ja metsätalousalueita sekä Helsingin ja Espoon kaupunkien ulkoilu- ja virkistysalueita. Jälkimmäiset muodostavat oleellisen osan Nuuksion järviselännemaan virkistys- ja suojelualuekokonaisuudesta.

Luonnon ominaispiirteet esiintyvät alueella selkeinä ja hallitsevat maisemakuvaa. Viljava, loivapiirteinen Bodomin viljelytasanko sekä joki-laaksot, joiden reunamille varhempi asutus on sijoittunut, ovat tämän yleiskaava-alueen ulkopuolella samoin kuin suurimpien järvien rannoille vuosikymmenien kuluessa syntyneet loma-asuntoalueet, joista osa on muuttumassa pysyvän asutuksen alueiksi (esim. Bodominjärven länsiranta).

Nuoksio on erämaaluonteinen vaihtelevamuotoinen selännemaa järvi-neen, lampineen puroineen ja soineen, kallioineen ja metsineen. Erämaaluonteiset selännteet ulottuvat myös Luukkiin, jossa sijaitsee laaja ulkoilu- ja virkistysalue.

Pohjois-Espoon vanhin asutus sijoittui viljavien laaksojen ja tasankojen reunoille ja järvien rantamaille Vanhaankartanoon, Puotiseen, Pakankylään, Röylään ja Takkulaan. Näistä vain viimeksimainittu kuuluu yleiskaavan (tämän) osa II:n alueeseen. Varhaisimmat tiiviit mökkialueet on palstoitettu alunperin luultavasti kesäasunnoiksi Tuhkurijärven rannalle sekä Ruuhijärven, Nuuksion Pitkäjärven ja Haukkalammen väliin.

Loma-asutuksen vähitellen tapahtuva muuttuminen ympärivuotiseksi asutukseksi on yleinen kehityssuunta Espoossa. Tämä kehitys on nähtävissä myös tällä yleiskaava-alueella.

Espoon pohjoisosat ovat suurelta osin tärkeää erämaisen Nuuksion järviselännekilven ja vähitellen kaupunkimaiseksi muuttuvan asutuksen vaihettumisvyöhykettä. Erämaaselänteiden vaihettumisvyöhykkeen on jo varhain muodostanut Velskolan-Takkulan-Lakiston laakso viljelyksineen ja asutuksineen. Luukkaan metsäselännealue rajoittuu joka puolelta vaihettumisvyöhykkeeseen. Luukkaan selännealueen eteläosa sekä etelässä Kunnarlan pientaloasutus, idässä Bodomin järven rannalta Luukkiin ja Lahnuksen ulottuva asutus ja pohjoisessa Lepsämänjoen viljellyt rantamaat kuuluvan Espoon pohjoisosien yleiskaavan osaan I, jonka kaupunginvaltuusto hyväksyi 19.1.1994. Vaihettumisvyöhykkeen itäpuolella on Röylän-Bodomin viljelytasanko ja pientaloalueet, jotka itää ja etelää kohti tiivistyvät lähes kaupunkimaiseksi asutukseksi.

Väestönkehitys alueella on viime vuosiin saakka ollut paikallaan pysyvää ja haja-asutusalueiden palvelut ovat heikentyneet. Kaavoitus ei ole edennyt toivotulla nopeudella ja poikkeuslupia on ollut vaikea saada.

Suojelu

Rakennuskulttuurin pääasiallisia suojelukohteita ovat kartanot, suuret talonpoikaistalot ja niiden ympärille kehittyneet kylät. Tilat, joilla on pitkä historia ja sen myötä runsas ja osittain hyvin säilynyt rakennuskanta, jäsentynyt pihapiiri ja vehmas puisto, sijaitsevat valtaosaltaan tämän pohjoisosien yleiskaavan osa II:n ulkopuolella niin, että yleiskaavan alueelle jäävät vain Takkulan ja Velskolan tilat ja kylät. Lännessä alue rajoittuu Punjon kulttuurimaisemaan ja kaakossa Bodomin länsirannan vanhaan maatalous- ja loma-asutukseen.

Rakennusryhmien ohella viljelyaukeat metsäsaarekkeineen ja reuna-metsineen sekä vanha tiestö siltoineen muodostavat kulttuurimaisemakokonaisuuksia, joiden elinvoimaisuuden säilyttämisen ja vaalimisen tulee kuulua kaikkiin alueita koskeviin kehittämistoimiin.

Espoon pohjois- ja luoteisosissa on runsaasti valtakunnallisesti ja maakunnallisesti merkittäviä luonnonsuojelukohteita. Ne ovat lehtojen ja lehtokorpien, muiden erilaisten metsätyyppien, soiden ja purolaaksojen suojelukohteita sekä linnustonsuojelukohteita. Kansallispuistoa on noin 450 ha. Luonnonsuojelulain ja erilaisten viranomaispäätösten nojalla rauhoitettujen muiden alueiden yhteispinta-ala on noin 285 ha, josta Helsingin kaupungin ulkoilualueita on noin 200 ha. Uusia luonnonsuojelu-alueita on ehdotettu noin 665 ha, johon sisältyvät mm. valtakunnallisen rantojen suojeluohjelman espoolaiset kohteet. Suurin osa suojelukoh-teista sijaitsee Nuuksion järviselännealueella (ns. Nuuksion järviylänkö), jonka Espoon puoleisen alueen pääosaa tämä yleiskaava koskee.

Keskeisen osan metsäalueista omistaa Helsingin kaupunki, joka on rauhoittanut Nuuksionpään, Pirttimäen, Luukin ja Kaitalammen aarni-alueet ulkoilualueittensa yhteyteen. Tämä on merkinnyt aikaisempien pienten suojelualueiden laajentamista ja yhdistämistä. Huomattava määrä Helsingin ulkoilualueista on 1994-95 maanvaihoissa siirtynyt osaksi Nuuksion kansallispuistoa. Näihin alueisiin sisältyy myös Nuuk-sionpään aarnialue.

Tähän yleiskaavan osaan II sisältyvät Luukin aarnialue ja sen pohjois-puolinen Koivulan purolaaksolehto, joka sisältyy valtakunnalliseen lehto-jensuojeluohjelmaan ja rauhoitettiin luonnonsuojelulain nojalla 1991, sekä Nuuksionpään ja Pirttimäen aarnialueet, joista jälkimmäistä on esitetty laajennettavaksi. Samoin yleiskaava-alueeseen sisältyvät Kilpi-lammen-Lippukallion alue, josta Espoon kaupungin omistama eteläosa rauhoitettiin 1990, sekä valtakunnalliseen rantojen suojeluohjelmaan kuuluvat espoolaiset alueet. Ruuhijärven Ilosaari on rauhoitettu kuikan pesimäsaari. Haukkalammen-Romvuoren lehdot kuuluvat valtakunnalli-seen lehtojensuojeluohjelmaan ja ne on osin sisällytetty 1.3.1994 perus-tettuun Nuuksion kansallispuistoon. Kansallispuistoa on sittemmin laajennettu käsittämään Nuuksionpään ulkoilualue ml. myös aarnialue.

Asuminen ja työpaikat

Yleiskaava-alueelle on osoitettu pysyvää asutusta vain Vihdintien-Lakis-tontien risteyksen tuntumaan Takkulassa. Kyseessä ovat kyläalueet, joilla voidaan sallia olevaan asutukseen tukeutuvaa väljää lisärakenta-mista. Muut kyläalueet on rajattu kuulumaan yleiskaavan I-osaan. Kylä-alueitten rakennuspaikkojen määrä ja sijainti tulisi määrittellä yleiskaava-tasoa tarkemmin.

Säilyvää loma-asutusta on osoitettu Nuuksion Pitkäjärven ja Ruuhijärven väliselle alueelle sekä eräiden pienten järvien rannoille (molemmat Haukkalammet, Meerlampi ja Tuhkuri). Alueita ei ole esitetty laajennettaviksi.

Alueen luonteesta johtuen työpaikkojen kokonaismäärä ei alueella kasva.

Liikenne

Alueen sisäinen liikenneverkko perustuu vanhaan tiestöön. Tärkein alueen ulkopuolelle johtava liikenneyhteys on Vihdintie, jolta on yhteydet Lahnuksentietä ja Lakistontietä pohjoiseen sekä Vanhaa Lahnuksentietä ja Velskolantietä etelään. Alueen länsiosien tärkein (ja käytännössä ainoa) liikenneväylä on Nuuksion Pitkäjärven itärantaa kulkeva Nuuksiontie, joka johtaa Nupurilantielle.

Merkittävimpiä muutoksia alueen pääväylästössä on Vihdintien nelikaistaistaminen sekä siihen liittyvät liittymäjärjestelyt.

Alueen joukkoliikenne hoidetaan linja-autolinjojen avulla. Asutuksen hajanaisuudesta johtuen joukkoliikenteen hoitaminen tyydyttävästi on vaikeaa.

Tekninen huolto ja muut erityistoiminnot

Bodominjärvi sekä Nuuksion Pitkäjärven vesistö toimivat vielä nykyisin osana Espoon vesihuoltoa. Mikäli Päijänteestä tulevalta raakavedellä korvataan koko Bodomin ja Dämmanin vedenottamoiden toiminta, nämä poistuvat käytöstä.

Yleiskaavan osa II:n Ruuhijärvi siitä Nuuksion Pitkäjärveen laskevine puroineen sekä osa I:een kuuluvat Pakankylän ja Röylän peltoaukeat ovat vesilaitostoiminnan lähisuoja-alueita. Kaukosuojavyöhykkeisiin puolestaan kuuluvat Espoon koko luoteisosa Nuuksion Pitkäjärven latva-veisiin kuuluvia Isoa ja Pientä Majaslampea myöten sekä Luukin alue aina Vihdintien pohjoispuolelle. Lisäksi Lahnuksessa oleva pohjavesien suojelualue ulottuu hieman yleiskaavan osa II:n alueelle. Tällöin on rakennettaessa otettava huomioon vesiensuojelun asettamat vaatimukset.

Keskitetyn vesihuollon piiriin tulevat Pohjois-Espoon alueet, mm. Ketunkorpi ja Lahnus, sijaitsevat yleiskaava-alueen ulkopuolella. Ulkopuolelle jäävän rakennuskannan (kyläalueet ja loma-asutus) vesihuolto on hoidettava kiinteistökohtaisesti tai alueellisin järjestelyin.

Posti- ja telelaitoksen tukikohtien varauksia on kaava-alueella kolme.

Palvelut ja virkistys

Yleiskaava-alueelle sijoittuneet palvelut ovat lähes yksinomaan koko pääkaupunkiseutua palvelevia virkistyspalvelutoimintoja. Kaupunginvaltuuston päättämä rajausta kulkee alueiden halki siten, että vaikka laajat ulkoilualueet sisältyvätkin yleiskaavan tähän osaan II, niiden varsinaiset ulkoilukeskukset, jonne palvelut sijoittuvat, jäävät yleiskaavan I-osan puolelle. Virkistyspalveluita ovat mm. Luukin ulkoilukeskus sekä ulkoilukeskukset Oittaalla, Brobackassa ja Pirttimäessä, Solvallaan urheilupuisto jne. Aluetta koskevat valtakunnalliset tavoitteet edellyttävät mm., että

aluetta kehitettäessä toiminnot keskitetään olevien toimintapisteiden ja rakennusalueiden yhteyteen.

Maa- ja metsätalous

Maatalous on ollut väistymässä muiden maankäyttömuotojen tieltä. Alueen pohjoisosassa viljelyalueisiin liittyvät myös laajahkot metsätalous-alueet ja siellä on myös puhtaita metsätiloja. Takkulan ja Velskolan peltoja käyttävät vuokratilajelijät.

Maa- ja metsätalouden toimintaedellytysten turvaaminen on tärkeää paitsi tuotannon myös maisemakuvan vaalimisen kannalta.

Jo yleiskaavatyön edellisessä vaiheessa oli Nuuksion järviselänteellä myös yksityisiä metsiä merkitty virkistysalueiksi.

Tämän lisäksi kaupunginvaltuusto päätti 19.1.1994 muuttaa valtaosan yleiskaava-alueen pääosin metsätalouksikäytössä olevista M-alueista luonnonsuojelu- tai virkistysalueiksi. Huomautusten johdosta kaupunginhallitus on 9.1.1995 muuttanut näistä osan takaisin maa- ja metsätalous-alueeksi, tosin ilman hajarakennusoikeutta.

YLEISKAAVAMERKINNÄT JA -MÄÄRÄYKSET:

YLEISTÄ

Yleiskaava osoittaa kunkin alueen **pääasiallisen** käyttötarkoituksen. Aluekohtaisten määräysten ohella rakentamiseen tarkoitettulla alueella sallitaan lisäksi, mikäli siitä ei aiheudu haittaa alueen pääasialliselle käyttötarkoitukselle:

1. tontti- ja kokoojakatujen sekä pysäköintipaikkojen rakentaminen,
2. kevyen liikenteen väylien, torien, puistojen, leikki- ja palloilukenttien sekä muiden vastaavien paikallistarvetta palvelevien alueiden rakentaminen,
3. julkisten lähipalvelujen rakentaminen,
4. alle 500 k-m² suuruisten päivittäistavaramyymälöiden ja muiden kaupallisten lähipalvelujen rakentaminen,
5. alueen toimintoja palvelevan huoltohenkilöstön asuntojen rakentaminen,
6. yhdyskuntateknisen huollon rakennusten ja laitteiden rakentaminen,
7. väestönsuojien rakentaminen,
8. asumista palvelevien talousrakennusten rakentaminen,
9. rakennusten ja rakenteiden kunnostus,
10. asuinrakennusten laajentaminen siten, että asuntojen lukumäärää ei lisätä, ellei aluekohtaisista määräyksistä muuta johdu,
11. melusteiden rakentaminen ja maise-manhoidolliset toimenpiteet.

V1-, MM- ja MT-alueilla sallitaan alueiden erityismääräyksissä mainittujen toimenpiteiden lisäksi:

- kokoojakatuja alempiluokkaisten katujen ja teiden sekä pysäköintialueiden rakentaminen sekä
- yllä olevien yleismääräysten kohtien 6–11 mukainen rakentaminen.

Yleiskaavakarttaa ja -määräyksiä täydentävät yleiskaavan selostus, yleiskaavakartan liitekartat sekä kaupunginhallituksen hyväksymät metsänhoito-ohjeet. Liitekartoissa osoitetaan yleiskaavakartan aluevarausten jäsentely sekä suunnittelumääräyksiä ja -suosituksia yksityiskohtaisempaa maankäytön suunnittelua varten.

GENERALPLANEBETECKNINGAR OCH -BESTÄMMELSER:

ALLMÄNT

Generalplanen anger varje områdes **huvudsakliga** användningsändamål. Vid sidan av de bestämmelser som gäller områdena är det på de områden som är avsedda att bebyggas, såvida därav inte uppkommer störningar för områdets huvudsakliga användningsändamål, dessutom tillåtet att:

1. anlägga tomt- och samlargator samt platser för parkering,
2. anlägga vägar för gång- och cykeltrafik, torg, parker, lekplatser och bollplaner samt andra motsvarande områden, som tillgodoser lokala behov,
3. bygga offentlig närservice,
4. bygga dagligvarubutiker, som omfattar högst 500 v-m², och annan kommersiell närservice,
5. uppföra bostäder för den servicepersonal, som betjänar verksamheterna inom området,
6. uppföra byggnader och anläggningar för den samhällstekniska försörjningen,
7. bygga skyddsrum,
8. uppföra ekonomibygnader som hör till bostäderna,
9. renovera byggnader och konstruktioner,
10. förstora bostadsbyggnader så att antalet bostäder inte ökar, om annat inte följer av de bestämmelser som gäller området,
11. bygga bullerhinder och vidta åtgärder för landskapsvård.

På V1-, MM- och MT-områdena är det utom de i specialbestämmelserna för områdena nämnda åtgärderna tillåtet att

- anlägga gator och vägar av lägre klass än samlargator samt parkeringsområden ävensom
- bygga i enlighet med punkterna 6–11 i ovanstående allmänna bestämmelser.

Generalplanekartan och -bestämmelserna kompletteras av generalplanebeskrivningen, generalplanekartans kartbilagor och av stadsstyrelsen godkända skogsvårdsdirektiv. På kartbilagorna anges fördelningen av områdesreserveringarna på generalplanekartan samt planeringsbestämmelser och -rekommendationer för den detaljerade planeringen av markanvändningen.

AT

KYLÄALUE

Alue varataan pientaloasumiseen ja kylätointoihin.

Alueella sallitaan:

1. olemassa olevaan rakennuskantaan ja kylämiljööseen sopeutuva kiinteistömuodostus ja 1–2 kerroksisten 1-asuntoisten erillispientalojen rakentaminen,
2. kylää ja sitä ympäröivää haja-asutusta palvelevia palveluja sekä asuinympäristöön soveltuvia työtiloja,
3. maatilojen talouskeskusten asuin-, tuotanto- ja talousrakennuksia.

Poikkeus- ja rakennuslupahakemuksissa on osoitettava, että käyttövetä on riittävästi saatavissa ja että jätevesistä huolehditaan siten, ettei pinta- ja pohjavesiä saastuteta.

PY

JULKISTEN PALVELUIDEN JA HALLINNON ALUE

Alue varataan ensisijaisesti julkisten palveluiden ja hallinnon tiloille.

T

TEOLLISUUDEN JA VARASTOINNIN ALUE

Alue varataan ensisijaisesti teollisuudelle ja varastoinnille sekä niitä palveleville tiloille. Alueella voidaan sallia myös suuria varastoja myyntitiloja vaativaa alueelle soveltuvaa kauppaa.

LM

TIELIIKENTEEN ALUE

Alue varataan tieliikenteelle. Alueelle sallitaan huoltoasemia, terminaali-, huolto- ja varikkotiloja sekä muita tieliikennettä palvelevia rakennuksia ja laitteita.

PÄÄULKOILUREITTI

Pääulkoilureitti on ensisijaisesti ulkoilukäyttöön tarkoitettu kevyen liikenteen väylä. Merkintä osoittaa pääulkoilureitin ohjeellisen sijainnin.

ET

YHDYSKUNTATEKNISEN HUOLLON ALUE JA -KOHDE

Alue varataan yhdyskuntateknisen huollon toimitiloja ja laitteita varten. Merkintä ei salli jätepolttolaitoksen sijoitusta. Aluevaraus sisältää tarvittavat suoja-alueet.

● ET

BYOMRÅDE

Området reserveras för småhusboende och byverksamheter.

På området är det tillåtet att:

1. bilda fastigheter som är anpassade till existerande byggnadsbestånd och bymiljö och uppföra fristående småhus i 1–2 våningar med en bostad,
2. bygga service som betjänar byn och omgivande glesbebyggelse samt arbetsutrymmen som är anpassade till boendemiljön,
3. uppföra bostads-, produktions- och ekonomibyggnader som hör till lantbrukslägenhetens driftscentra.

I ansökan om undantags- och byggnadslov bör påvisas att tillgången på bruksvatten är tillräcklig och att avfallsvattnet skötes så, att dag- och grundvattnet inte förorenas.

OMRÅDE FÖR OFFENTLIG SERVICE OCH FÖRVALTNING

Området reserveras främst för utrymmen för offentlig service och förvaltning.

OMRÅDE FÖR INDUSTRI OCH LAGRING

Området reserveras främst för industri och lagring samt utrymmen som betjänar desamma. På området kan även tillåtas för området lämplig handel, som kräver stora lager- och försäljningsutrymmen.

OMRÅDE FÖR VÄGTRAFIK

Området reserveras för vägtrafik. På området tillåts servicestationer, terminal-, underhålls- och depåutrymmen samt andra byggnader och anläggningar som betjänar vägtrafiken.

HUVUDFRILUFTSLED

En huvudfriluftsled är i första hand en för friluftsliv avsedd gång- och cykelled. Beteckningen anger riktgivande huvudfriluftsledens läge.

OMRÅDE OCH OBJEKT FÖR SAMHÄLLSTEKNISK FÖRSÖRJNING

Området reserveras för utrymmen och anläggningar för samhällsteknisk försörjning. Beteckningen tillåter inte placering av avfallsförbränningsanläggning. I områdesreserveringen ingår erforderliga skyddsområden.

RA

LOMA-ASUNTOALUE

Alue varataan loma-asunnoille.

Alueella sallitaan rakennuspaikkaa kohti enintään kaksi loma-asuntoa, mikäli rakennuspaikan koko on vähintään 10 000 m², muussa tapauksessa enintään yksi loma-asunto.

Lisäksi sallitaan kevytrakenteisten talousrakennusten, erillissaunojen ja venevajojen rakentaminen.

Poikkeus- ja rakennuslupahakemuksissa on osoitettava, että käyttöväettä on riittävästi saatavissa ja että jätevesistä huolehditaan siten, ettei pinta- ja pohjavesiä saastuteta.

Mikäli kaupunginvaltuuston hyväksyessä yleiskaavan tilalla on käytössä edellä mainittuja lukumääriä enemmän asuntoja, näiden lukumäärä säilyy tilan rakennusoikeutena.

Ympärivuotiseen käyttöön tarkoitettuja asuntoja sallitaan vain niillä rakennuspaikoilla, jotka ovat yleiskaavan hyväksymisajankohtana jo mainitussa käytössä.

RA2

LOMA-ASUNTOALUE

Alue varataan loma-asunnoille.

Alueella sallitaan rakennuspaikkaa kohti enintään kaksi loma-asuntoa, mikäli rakennuspaikan koko on vähintään 20 000 m², muussa tapauksessa enintään yksi loma-asunto.

Lisäksi sallitaan kevytrakenteisten talousrakennusten, erillissaunojen ja venevajojen rakentaminen.

Poikkeus- ja rakennuslupahakemuksissa on osoitettava, että käyttöväettä on riittävästi saatavissa ja että jätevesistä huolehditaan siten, ettei pinta- ja pohjavesiä saastuteta.

Mikäli kaupunginvaltuuston hyväksyessä yleiskaavan tilalla on käytössä edellä mainittuja lukumääriä enemmän asuntoja, näiden lukumäärä säilyy tilan rakennusoikeutena.

Ympärivuotiseen käyttöön tarkoitettuja asuntoja sallitaan vain niillä rakennuspaikoilla, jotka ovat yleiskaavan hyväksymisajankohtana jo mainitussa käytössä.

OMRÅDE FÖR FRITIDSBOSTÄDER

Området reserveras för fritidsbostäder.

På området tillåts högst två fritidsbostäder per byggnadsplats, om byggnadsplatsens storlek är minst 10 000 m², i annat fall högst en fritidsbostad.

Dessutom är det tillåtet att bygga ekonomibyggnader i lätt konstruktion, fristående bastubyggnader och båtskjul.

I ansökan om undantags- och byggnadslov bör påvisas att tillgången på bruksvatten är tillräcklig och att avfallsvattnet skötes så, att dag- och grundvattnet inte förorenas.

Om det vid tiden för fullmäktiges godkännande av generalplanen på lägenheten är i bruk flere bostäder än förenämnda antal förutsätter, bibehålls detta antal som lägenhetens byggnadsrätt.

För åretruntbruk avsedda bostäder tillåts endast på de byggnadsplatser, som redan vid tidpunkten för godkännandet av generalplanen är i nämnda användning.

OMRÅDE FÖR FRITIDSBOSTÄDER

Området reserveras för fritidsbostäder.

På området tillåts högst två fritidsbostäder per byggnadsplats, om byggnadsplatsens storlek är minst 20 000 m², i annat fall högst en fritidsbostad.

Dessutom är det tillåtet att bygga ekonomibyggnader i lätt konstruktion, fristående bastubyggnader och båtskjul.

I ansökan om undantags- och byggnadslov bör påvisas att tillgången på bruksvatten är tillräcklig och att avfallsvattnet skötes så, att dag- och grundvattnet inte förorenas.

Om det vid tiden för fullmäktiges godkännande av generalplanen på lägenheten är i bruk flere bostäder än förenämnda antal förutsätter, bibehålls detta antal som lägenhetens byggnadsrätt.

För åretruntbruk avsedda bostäder tillåts endast på de byggnadsplatser, som redan vid tidpunkten för godkännandet av generalplanen är i nämnda användning.

V1

VIRKISTYSALUE

Alue varataan yleiseen virkistys-, ulkoilu- ja urheilukäyttöön.

Alueella sallitaan:

1. yleisen virkistys-, ulkoilu- ja urheilutoiminnan edellyttämien välttämättömien tilojen, laitteiden, kenttien sekä ulkoiluteiden ja polkujen rakentaminen,
2. ympärivuotis- tai lomakäyttöön tarkoitettuja asuntoja vain niillä rakennuspaikoilla, jotka ovat yleiskaavan hyväksymisajan kohtana jo mainitussa käytössä.
Asuntojen määrää ei saa lisätä eikä loma-asuntoja muuttaa ympärivuotiseksi asunnoiksi.
3. maa- ja metsätalouden harjoittaminen alueen luonnonarvot ja virkistyskäyttö huomioon ottaen sekä tätä palvelevien välttämättömien asuntojen sekä tuotantorakennusten ja talustilojen rakentaminen.
Asuntorakentamisen tulee sijoittua ensisijaisesti jo olevan asutuksen tai tien läheisyyteen, mikäli alueen kulttuurihistorialliset arvot eivät muuta edellytä.
4. alueella on kaivamis-, tasoittamis-, louhimis- tai täyttämistyö tai muu näihin verrattava toimenpide luvanvaraista siten kuin RakL 124 a §:ssä on säädetty.
5. puunkaato on luvanvaraista siten kuin RakL 124 a §:ssä tarkoitetaan. Lupa ei ole tarpeen, mikäli toimenpide on kaupunginhallituksen hyväksymien metsänhoito-ohjeiden periaatteiden mukaisesti laadittujen metsänhoitosuunnitelmien mukainen.

Poikkeus- ja rakennuslupahakemuksissa on osoitettava, että käyttöväettä on riittävästi saatavissa ja että jätevesistä huolehditaan siten, ettei pinta- ja pohjavesiä saastuteta.

MT

MAA- JA METSÄTALOUSALUE

Alue varataan maa- ja metsätaloukseen käyttöön.

Alueella sallitaan:

1. maa- ja metsätalouden harjoittaminen alueen luonnonarvot ja virkistyskäyttö huomioon ottaen ja tätä palvelevien asuntojen sekä tuotantorakennusten ja talustilojen rakentaminen,
2. muu haja-asutusluontoinen rakentaminen siten, että rakennusoikeus on:
 - 1-5 ha:n tiloilla 1 asunto,
 - kaksi asuntoa, mikäli tila on yli 5 ha, mutta enintään 20 ha,
 - yli 20 ha:n tiloilla lisäksi yksi asunto kutakin seuraavaa alkavaa 20 ha kohti.

REKREATIONSOMRÅDE

Området reserveras för allmänt rekreations-, friluftsvägar och idrottsbruk.

På området tillåts:

1. byggande av utrymmen, anläggningar, planer samt friluftsvägar och -stigar som är nödvändiga för den allmänna rekreationsverksamheten,
2. för året runt- eller fritidsbruk avsedda bostäder endast på de byggnadsplatser, som vid den tidpunkt generalplanen godkänns redan är i nämnda användning. Antalet bostäder får inte ökas och fritidsbostäder får inte ändras till året runt bostäder.
3. idkande av jord- och skogsbruk med beaktande av områdets naturvärden och rekreationsbruk och byggande av nödvändiga bostäder och produktions- och ekonomiutrymmen som betjänar detta.

Bostäderna bör placeras främst i närheten av redan existerande bosättning eller väg, ifall områdets kulturhistoriska värden inte förutsätter annat.

4. på området är grävning, sprängning, utjämning, fyllning eller annan därmed jämförbar åtgärd beroende av tillstånd så som i 124 a § Byggl är stadgat.
5. fällning av träd är beroende av tillstånd så som i 124 a § Byggl är stadgat. Tillstånd behövs icke om åtgärden överensstämmer med skogsvårdsplaner som uppgjorts enligt principerna i av stadsstyrelsen godkända skogsvårdsdirektiv.

I ansökan om undantags- och byggnadslov bör påvisas att tillgången på bruksvattnet är tillräcklig och att avfallsvattnet skötes så, att dag- och grundvattnet inte förorenas.

JORD- OCH SKOGSBRUKSOMRÅDE

Området reserveras för jord- och skogsbruksändamål.

På området tillåts:

1. idkande av jord- och skogsbruk med beaktande av områdets naturvärden och rekreationsbruk och byggande av bostäder och produktions- och ekonomiutrymmen som betjänar detta,
2. annat byggande av glesbebyggelsekaraktär sålunda, att byggnadsrätten är:
 - på 1-5 ha:s lägenheter 1 bostad,
 - på lägenheter över 5 ha men under eller 20 ha 2 bostäder,
 - på lägenheter över 20 ha dessutom 1 bostad per påbörjade 20 ha av lägenhetens areal.

Tilakohtainen rakennusoikeus lasketaan yleiskaavan hyväksymisajankohdan kiinteistöjaotuksen mukaan.

Asuntorakentamisen tulee sijoittua ensisijaisesti jo olevan asutuksen tai tien läheisyyteen, mikäli alueen kulttuurihistorialliset arvot eivät muuta edellytä.

Mikäli kaupunginvaltuuston hyväksyessä yleiskaavan 1 ha:n tai pienempi tila on asuinkäytössä, se säilyttää rakennusoikeutensa.

Mikäli kaupunginvaltuuston hyväksyessä yleiskaavan tilalla on käytössä edellämäinnettä lukumääriä enemmän asuntoja näiden lukumäärä säilyy tilan rakennusoikeutena.

3. alueella on kaivamis-, tasoittamis-, louhimis- tai täyttämistyö tai muu näihin verrattava toimenpide luvanvaraista siten kuin RakL 124a §:ssä on säädetty.
4. puunkaato on luvanvaraista siten kuin RakL 124a §:ssä tarkoitetaan. Lupa ei ole tarpeen mikäli toimenpide on kaupunginhallituksen hyväksymien metsänhoito-ohjeiden periaatteiden mukaisesti laadittujen metsänhoitosuunnitelmien mukainen.

Poikkeus- ja rakennuslupahakemuksissa on osoitettava, että käyttövevettä on riittävästi saatavissa ja että jätevesistä huolehditaan siten, ettei pinta- ja pohjavesiä saastuteta.

MM

MAA- JA METSÄTALOUSALUE

Alue varataan maa- ja metsätalouskäyttöön.

Alueella sallitaan:

1. maa- ja metsätalouden harjoittaminen alueen luonnonarvot ja virkistyskäyttö huomioon ottaen ja tätä palvelevien tuotantorakennusten ja taloustilojen rakentaminen,
2. mikäli kaupunginvaltuuston hyväksyessä yleiskaavan tila on asuinkäytössä, se säilyttää rakennusoikeutensa,
3. alueella on kaivamis-, tasoittamis-, louhimis- tai täyttämistyö tai muu näihin verrattava toimenpide luvanvaraista siten kuin RakL 124a §:ssä on säädetty,
4. puunkaato on luvanvaraista siten kuin RakL 124a §:ssä tarkoitetaan. Lupa ei ole tarpeen mikäli toimenpide on kaupunginhallituksen hyväksymien metsänhoito-ohjeiden periaatteiden mukaisesti laadittujen metsänhoitosuunnitelmien mukainen.

Byggnadsrätten per lägenhet räknas enligt fastighetsindelningen vid den tidpunkt generalplanen godkänns.

Bostäderna bör placeras främst i närheten av redan existerande bosättning eller väg, ifall områdets kulturhistoriska värden inte förutsätter annat.

Används en lägenhet som är 1 ha eller under för boende då stadsfullmäktige godkänner generalplanen bibehåller lägenheten sin byggnadsrätt.

Är ett större antal bostäder än vad ovan nämnts i bruk på lägenheten då stadsfullmäktige godkänner generalplanen bibehålls deras antal i lägenhetens byggnadsrätt.

3. på området är grävning, sprängning, utjämning, fyllning eller annan därmed jämförbar åtgärd beroende av tillstånd så som i 124a § Byggl är stadgat.
4. fällning av träd är beroende av tillstånd så som i 124a § Byggl är stadgat. Tillstånd behövs icke om åtgärden överensstämmer med skogsvårdsplaner som uppgjorts enligt principerna i av stadsstyrelsen godkända skogsvårdsdirektiv.

I ansökan om undantags- och byggnadslov bör påvisas att tillgången på bruksvatten är tillräcklig och att avfallsvattnet skötes så, att dag- och grundvattnet inte förorenas.

JORD- OCH SKOGSBRUKSOMRÅDE

Området reserveras för jord- och skogsbruksändamål.

På området tillåts:

1. idkande av jord- och skogsbruk med beaktande av områdets naturvärden och rekreatjonsbruk och byggande av bostäder och produktions- och ekonomiutrymmen som betjänar detta,
2. används en lägenhet för boende då stadsfullmäktige godkänner generalplanen bibehåller lägenheten sin byggnadsrätt,
3. på området är grävning, sprängning, utjämning, fyllning eller annan därmed jämförbar åtgärd beroende av tillstånd så som i 124a § Byggl är stadgat,
4. fällning av träd är beroende av tillstånd så som i 124a § Byggl är stadgat. Tillstånd behövs icke om åtgärden överensstämmer med skogsvårdsplaner som uppgjorts enligt principerna i av stadsstyrelsen godkända skogsvårdsdirektiv.

SL 1

LUONNONSUOJELUALUE

Luonnonsuojelulainsäädännön nojalla suojeltu tai suojeltavaksi tarkoitettu alue.

Alueen suojelutarkoitus turvataan rakennuslain nojalla, kunnes luonnonsuojelulainsäädännön mukainen rauhoituspäättös astuu voimaan.

Alueella on kaivamis-, louhimis-, tasoittamistai täyttämistyö, puiden kaato tai muu näihin verrattava toimenpide luvanvaraista siten kuin RakL 124a §:ssä on säädetty

SL 2

LUONNONSUOJELUALUE

Luonnonsuhteiltaan arvokas alue.

Alueella on merkittäviä kauneusarvoja ja erikoisia luonnonesiintymiä, joita ei saa tuhota. Alueella on kaivamis-, louhimis-, tasoittamistai täyttämistyö, puiden kaato tai muu näihin verrattava toimenpide luvanvaraista siten kuin RakL 124a §:ssä on säädetty.

SL 3

LUONNONSUOJELUALUE

Luonnonsuhteiltaan arvokas alue, joka on varattu valtion toteutettavaksi.

Alueella on merkittäviä kauneusarvoja ja erikoisia luonnonesiintymiä, joita ei saa tuhota.

RakL 135 §:n nojalla alueella on rakentaminen, kaivamis-, louhimis-, tasoittamistai täyttämistyö, puiden kaato tai muu näihin verrattava toimenpide kielletty, kunnes luonnonsuojelulainsäädännön mukainen rauhoituspäättös astuu voimaan, kuitenkin enintään 5 vuotta siitä lukien, kun kaupunginvaltuusto on hyväksynyt yleiskaavan.

Tämän jälkeen nämä toimenpiteet ovat luvanvaraisia siten kuin RakL 124a §:ssä on säädetty.

PV

POHJAVESIEN SUOJELUALUE

Merkintä osoittaa pohjavesialueet, jotka ovat erityisen merkittäviä vedenhankinnan ja veden käyttökelpoisuuden säilyttämisen kannalta.

Alueella ei ole sallittua:

1. pohjavesiä pilaavien aineiden laajamittainen käyttö tai varastointi,
2. viemäroimätön asutus tai teollisuus,
3. jätteiden kaatopaikat tai avokompostointi,
4. lumen kaatopaikat,
5. maa-ainesten otto pohjaveden pintaan saakka.

NATURSKYDDSSOMRÅDE

Område som har skyddats eller är avsett att skyddas enligt naturskyddslagen.

Det åsyftade skyddet av området tryggas med stöd av byggnadslagstiftningen till dess fredningsbeslut enligt naturskyddslagen träder i kraft.

På området är grävning, sprängning, utjämning, fyllning, fällning av träd eller annan därmed jämförbar åtgärd beroende av tillstånd så som i 124a § ByggL är stadgat.

NATURSKYDDSSOMRÅDE

I fråga om naturförhållandena värdefullt område.

Området har betydande skönhetsvärden och speciella naturförekomster, som inte får förstöras. På området är grävning, sprängning, utjämning, fyllning, fällning av träd eller annan därmed jämförbar åtgärd beroende av tillstånd så som i 124a § ByggL är stadgat.

NATURSKYDDSSOMRÅDE

I fråga om naturförhållandena värdefullt område, som reserveras för statens bruk.

Området har betydande skönhetsvärden och speciella naturförekomster, som inte får förstöras.

Med stöd av 135 § ByggL är det på området förbjudet att utföra byggnads-, grävning-, sprängnings-, utjämnings- och fyllningsarbeten, att fälla träd eller utföra andra med dem jämförbara åtgärder. Förbudet gäller tills fredningsbeslutet enligt naturskyddslagen träder i kraft, dock högst fem år från den tidpunkt stadsfullmäktige har godkänt generalplanen.

Därefter är nämnda åtgärder beroende av tillstånd såsom i 124a § ByggL är stadgat.

SKYDDSSOMRÅDE FÖR GRUNDEVATTEN

Beteckningen anger grundvattenområden, som är särskilt betydelsefulla med tanke på vattenförsörjningen och bevarandet av vattenkvaliteten.

På området är inte tillåtna:

1. omfattande användning eller lagring av ämnen som fördärvar grundvattnet,
2. bosättning eller industri som inte anslutits till kloak,
3. soptippar eller öppen kompostering av avfall,
4. platser för snöstjälplning,
5. tagande av marksubstanser ända till grundvattennivån.

Alueella on sallittua vain erikoissuojatoimenpitein:

1. viemäreiden rakentaminen,
2. yleisten teiden rakentaminen,
3. ryhmäpuutarhojen rakentaminen ja loma-asutus.

SM 1

MUINAISMUISTOALUE JA -KOHDE

Muinaismuistolain nojalla suojeltu alue tai kohde.

■ SM 1

sm 2

MUINAISMUISTOALUE JA -KOHDE

Merkintä osoittaa muinaismuistolain tarkoittamia tutkimustoimenpiteitä vaativan muinaisjäännöksen sijainnin. Kaikista aluetta koskevista maankäyttö- ja hankesuunnitelmista sekä toimenpiteistä tulee pyytää museoviraston lausunto.

■ sm 2

KULTTUURIHISTORIALLISTEesti MERKITTÄVÄ YMPÄRISTÖ

Suojeluarvoltaan merkittävät rakennukset, rakenteet ja vanha tiestö tulisi säilyttää. Rakentamisen on rakennustavaltaan ja sijainniltaan sopeuduttava ympäristöön.

Alueella on kaivamis-, louhimis-, tasoittamistai täyttämistyö, puiden kaato tai muu näihin verrattava toimenpide luvanvaraista siten kuin RakL 124a §:ssä on säädetty.

W

VESIALUE

Alueella sallitaan rakentamista ainoastaan kalatalouden, yleisen virkistyksen, vesiliikenteen, yhdyskuntateknisen huollon ja ympäristönhoidon tarkoituksiin.

På området är det endast med särskilda skyddsåtgärder tillåtet att:

1. bygga avloppsledning,ar,
2. bygga allmänna vägar,
3. anlägga koloniträdgårdar och semesterbebyggelse.

FORNMINNESOMRÅDE OCH -OBJEKT

Med stöd av fornminneslagen skyddat område ellet objekt.

FORNMINNESOMRÅDE OCH -OBJEKT

Beteckningen anger läget för fornlämning, som kräver i lagen om fornminnen avsedda forskningsåtgärder. Om samtliga markanvändnings- och projektplaner samt åtgärder som gäller området bör museiverkets utlåtande inbegäras.

KULTURHISTORISKT BETYDELSEFULL MILJÖ

De i fråga om skyddsvärdet betydelsefulla byggnaderna, konstruktionerna och gamla vägarna borde bevaras. Byggandet bör till byggnadssätt och placering anpassas till miljön.

På området är grävning, sprängning, utjämnning, fyllning, fällning av träd eller annan därmed jämförbar åtgärd beroende av tillstånd så som i 124a § ByggL är stadgat.

VATTENOMRÅDE

På området tillåts byggande endast för ändamål som betjänar fiskerihushållning, allmän rekreation, vattentrafik, samhällsteknisk försörjning och miljövärd.

KAUPUNGIN RAJA

YLEISKAAVA-ALUEEN RAJA

ALUEEN RAJA

ERI YLEISKAAVAMÄÄRÄYSTEN ALAISTEN ALUEENOSIEN VÄLINEN RAJA

OHJEELLINEN ALUEEN OSIEN VÄLINEN RAJA

STADSGRÄNS

GENERALPLANEOMRÅDETS GRÄNS

OMRÅDESGRÄNS

BESTÄMMELSEGRÄNS

RIKTGIVANDE GRÄNS MELLAN DELAR AV OMRÅDE

ESPOON POHJOISOSIEN YLEISKAAVA, OSA II

VIRKISTYSALUEITA (V1) SEKÄ MAA- JA METSÄTALOUSALUEITA (MT JA MM) KOS- KEVISSA YLEISKAAVAMÄÄRÄYKSISSÄ TAR- KOITETUT METSÄNHOITO-OHJEET

Yleiskaavamääräykset

Yleiskaavan virkistysalueita (V1) sekä maa- ja metsätalousalueita (MT ja MM) koskevien yleiskaavamääräysten mukaan puunkaato on luvanvaraista siten kuin RakL 124 a §:ssä tarkoitetaan. Lupa ei ole tarpeen mikäli toimenpide on kaupunginhallituksen hyväksymien metsänhoito-ohjeiden periaatteiden mukaisesti laadittujen metsänhoitosuunnitelmien mukainen.

Yleiskaavamääräysten kohdassa "Yleistä" todetaan mm., että yleiskaavakarttaa ja -määräyksiä täydentävät kaupunginhallituksen hyväksymät metsänhoito-ohjeet.

Metsänhoitosuunnitelma ja sen käyttäminen toimenpidelupamenettelyssä

Espoon pohjoisosien yleiskaavan osa II V1-, MT- ja MM-alueita koskevissa kaavamääräyksissä mainitulla metsänhoitosuunnitelmalla tarkoitetaan Helsingin metsälautakunnan hyväksymää asiakirjaa, jossa koko tilan puusto on kuvattu metsikkökuvioittain.

Sen vähimmäissisällöksi on katsottava kuvioittainen kuvaus kasvupaikkatyypistä, puuston puulajisuhteista ja iästä sekä mahdolliset huomiot arvokkaista luontokohteista.

Metsänhoitosuunnitelmasta ilmenevät kuvioittaiset metsänkäsittelyehdotukset.

Suunnitelmaan liittyy peruskarttapohjainen, monistuskelpoinen kuviokartta mittakaavassa 1:10 000.

Metsänhoitosuunnitelma ei ole julkinen asiakirja.

Suunnitelman laatiminen on vapaaehtoista ja sen käyttäminen yksittäistä toimenpidelupamenettelyä (RakL 124 a §) korvaavana asiakirjana tai lupamenettelyn yhteydessä on metsänomistajan omassa harkinnassa.

Metsälautakunnan hyväksymä metsänhoitosuunnitelma on esitettävä kaupunkisuunnittelulautakunnan tarkistettavaksi, jos V1-, MT- ja MM-yleiskaavamääräysten mukaisessa tarkoituksessa

GENERALPLAN FÖR ESBOS NORRA DELAR, DEL II

SKOGSVÅRDSPRINCIPER SOM AVSES I DE GENERALPLANEBESTÄMMELSER SOM RÖR REKREATIONSOMRÅDEN (V1) SAMT JORD- OCH SKOGSBRUKSOMRÅDEN (MT OCH MM)

Generalplanebestämmelser

Enligt generalplanebestämmelserna för rekreationsområden (V1) samt jord- och skogsbruksområden (MT och MM) är trädfällning beroende av tillstånd så som i 124 a § Byggl är stadgat. Tillstånd behövs inte om åtgärden överensstämmer med skogsvårdsplaner som uppgjorts enligt principerna i de skogsvårdsanvisningar som godkänts av stadsstyrelsen.

I punkten "Allmänt" i generalplanebestämmelserna konstateras bl.a. att generalplanekartan och generalplanebestämmelserna kompletteras av de skogsvårdsanvisningar som stadsstyrelsen godkänt.

Skogsvårdsplanen och dess tillämpning i åtgärdstillståndsförfarandet

Med den i planbestämmelserna för områdena V1, MT och MM i generalplanen för Esbos norra delar, del II, nämnda skogsvårdsplanen avses ett av Helsingfors skogs nämnd godkänt dokument som beståndsfigurvis beskriver lägenhetens hela trädbestand.

I skogsvårdsplanen bör åtminstone ingå en figurvis beskrivning av växtplatsen, beståndets trädslagsförhållanden och ålder samt anteckning om eventuella värdefulla naturobjekt.

Av skogsvårdsplanen framgår förslagen till skogsbehandling figurvis.

Till planen hör en på grundkarta baserad dupliceringsbar figurkarta i skala 1:10 000.

Skogsvårdsplanen är inte ett offentligt dokument. Uppgörande av skogsvårdsplan är frivilligt. Den kan användas enligt eget övervägande av skogsägaren för att ersätta förfarandet vid ansökan om åtgärdstillstånd (124 a § Byggl) eller som dokument i samband med tillståndsförfarande.

Den av skogsnämnden godkända skogsvårdsplanen skall föreläggas stadsplaneringsnämnden för justering, om man i avsikt som framgår av generalplanebestämmelserna V1, MT och MM önskar åberopa att den överensstämmer med principerna i de skogsvårdsanvisningar som stads-

halutaan vedota siihen että se noudattaa kaupunginhallituksen hyväksymien metsänhoito-ohjeiden periaatteita. Tässä tilanteessa metsänhoitosuunnitelmasta tulee käsiteltäviltä osin julkinen asiakirja.

Tällöin metsänhoitosuunnitelmat toimitetaan kaupunkisuunnittelupäällikölle, jonka johdolla suunnitelmien vastaavuus kaupunginhallituksen hyväksymiin metsänhoito-ohjeisiin tarkistetaan kaupunkisuunnittelukeskuksen, ympäristökeskuksen ja kiinteistöpalvelukeskuksen yhteistyönä, jonka tuloksena syntynyt päätöslauselma liitetään metsänhoitosuunnitelmaan ja toimitetaan tiedoksi rakennusvalvontakeskukselle.

Mikäli suunnitelman suhteen tämän tarkistuksen yhteydessä on erimielisyyttä tai suunnitelmat pidetään metsänhoito-ohjeiden periaatteiden vastaisina saatetaan tarkistamista koskeva asia kaupunkisuunnittelulautakunnan päätettäväksi. Muutoin asia merkitään kaupunkisuunnittelulautakunnassa tiedoksi.

Kaupunkisuunnittelulautakunnan päätös metsänhoitosuunnitelman tarkistamista koskevassa asiassa toimitetaan tiedoksi rakennusvalvontakeskukselle.

Tarkistetun metsänhoitosuunnitelman mukaisen toimenpiteen aloittamisesta on ilmoitettava rakennusvalvontakeskukselle.

Metsänkäsittelysanasto

Metsänhoitosuunnitelmissa, jäljempänä olevien metsänhoito-ohjeiden soveltamisessa, RakL 124 a §:n mukaisia toimenpidelupahakemuksia käsiteltäessä ja yleiskaavan toteuttamisen yhteydessä tulee epäselvyyksien ja tulkintavaikeuksien välttämiseksi käyttää liitteessä 1 esitettyä metsänkäsittelysanastoa.

METSÄNHOITO-OHJEET

Metsänhoidossa tulee noudattaa metsäkeskusten Tapio ja Skogskultur vuosina 1989 ja 1994 julkaisemia metsänhoitosuosituksia.

Voimassa olevan oikeuden tai mainittujen metsäkeskusten suositusten muuttuessa sovelletaan voimassa olevia säädöksiä ja suosituksia.

Metsäkeskusten Tapio ja Skogskultur julkaisemien edellä mainittujen metsänhoitosuositusten ohella metsänkäsittelyssä tulee noudattaa seuraavien ohjeiden mukaisia periaatteita:

styrelsen godkänt. I detta fall blir skogsvårdsplanen en offentlig handling till de delar som behandlingen gäller.

Skogsvårdsplanerna skall härvid tillställas stadsplaneringschefen, under vars ledning stadsplaneringscentralen, miljöcentralen och fastighetscentralen granskar huruvida planerna överensstämmer med de skogsvårdsprinciper som stadsstyrelsen godkänt. Beslutet med anledning av granskningen fogas till skogsvårdsplanen och meddelas byggnadstillsynscentralen för kännedom.

Om det vid granskningen förekommer oenighet om planen eller om planerna inte anses överensstämma med skogsvårdsanvisningarna skall granskningsärendet föreläggas stadsplaneringsnämnden för avgörande. I annat fall antecknar stadsplaneringsnämnden ärendet för kännedom.

Stadsplaneringsnämndens beslut i ärendet rörande granskning av skogsvårdsplanen meddelas byggnadstillsynscentralen för kännedom.

Meddelande om inledande av åtgärd enligt den granskade skogsvårdsplanen skall tillställas byggnadstillsynscentralen.

Skogsordlista

I skogsvårdsplanerna, vid tillämpningen av nedanstående skogsvårdsanvisningar, vid behandlingen av åtgärdsansökningar enligt 124 a § Byggl och vid genomförandet av generalplanen skall skogsordlistan i bilaga 1 användas för undvikande av oklarheter och tolkningssvårigheter.

SKOGSVÅRDSANVISNINGAR

I skogsvården skall följas de skogsvårdsanvisningar som getts av skogscentralerna Tapio och Skogskultur åren 1989 och 1994.

Om gällande rätt eller de nämnda skogscentralernas rekommendationer ändras tillämpas gällande stadganden och rekommendationer.

Utöver skogscentralerna Tapios och Skogskulturs ovannämnda skogsvårdsrekommendationer skall i skogsbehandlingen tillämpas följande med anvisningarna överensstämmande principer:

1. Erityisesti huomiota tulee kiinnittää maisemakuvallisiin ja maisemarakenteellisiin erityiskohtiin ja piirteisiin, näiden piirteiden vaalimiseen, hoitamiseen ja voimistamiseen hoitavan käytön periaatteilla.

Selitys ja tarkennus

Erityiskohteita ovat rantametsät, alle 100 metriä kapeat järvien ja lampien väliset kannakset tai niemekkeet, pienvesistöjen varret kuten puronvarsimetsät ja lähteiden lähiympäristö, metsänreunat (asutus, vesistö, suot), metsäsaarekkeet sekä lakimetsät, kalliometsät ja kallioiset mäet tai muutoin maisemakuvallisesti merkittävät ja näkyvät kohteet.

Maisemakuvallisesti aroilla kohteilla pyritään käyttämään luontaista uudistamista. Kallionlaet jätetään yleensä koskematta ja korkeilla paikoilla puuston ääriiviivat säilytetään yhtenäisinä. Mäkialueilla uudistettaessa käytetään hyväksi maaston mahdollisuudet ja uudistusalat rajataan mahdollisuuksien mukaan rinteiden suuntaisina.

Rantametsien sekä puronvarsimetsien ja lähteiden lähiympäristömetsien käsittelyssä noudatetaan varovaisuutta ja niiden ominaislaatua, vyöhykkeisyyttä ja lajistoa tukevaa kehittämistä. Rantametsien käsittelyn tulee olla luontaisten olosuhteiden ohjamaa ja rajauksen määräytyä yleisistä kasvupaikkatekijöistä sekä mm. rannan ja maaston muodoista, kaltevuussuhteista, ilman-suunnasta ja kosteusolosuhteista.

Vesistöön, suolle tms. avautuviin näkyymiin sekä maisemallisten merkittävien maastonmuotojen esille ottamiseen kiinnitetään huomiota erityisesti virkistykseen ja ulkoiluun tarkoitetuissa metsissä.

Valtioneuvoston periaatepäätöksen (20.12.1990) mukaiseen rantojensuojeluohjelmaan liittyvät metsäkeskusten Tapio ja Skogskultur antamat erityisesti rantametsiä koskevat metsänhoitosuosittukset ovat liitteenä 2.

Metsäkuvalliseen monimuotoisuuteen pyritään luontaisiin lähtökohtiin perustuvalla puulajivaihtelulla ja pienialaisten haavikoiden, lepikoiden, katajikoiden tms. säästämällä.

2. Metsänuudistusmenetelmänä suositaan luontaista uudistamista aina, kun se todennäköisesti onnistuu kohtuullisessa ajassa.

1. Man skall fästa extra uppmärksamhet vid speciella objekt och särdrag i landskapsbilden och landskapsstrukturen och vid den vårdande principen för användningen, vilket innebär att man upprätthåller, vårdar och förstärker särdragen.

Förklaring och precisering

Speciella objekt är strandskogar, små uddar, stränder vid smärre vattendrag såsom bäckar och källor, skogskanter (bebyggelse, vattendrag, torvmarker), skogsdungar samt skogar i höjdlägen, skogbeklädda berg och backar eller andra i landskapet speciellt synliga objekt.

Beträffande objekt som är känsliga med avseende på landskapsbilden eftersträvas en naturlig förnyelse. Bergsklackar lämnas i allmänhet orörda och på högt belägna områden skall skogssilhuetten vara sammanhängande. Vid förnyelse i kuperad terräng tar man till vara de möjligheter som terrängen ger och förnyelseytorna avgränsas om möjligt i riktning med branterna.

Strandskogarna skall behandlas varsamt och utvecklas så att man beaktar och upprätthåller deras egenart, växtzoner och artrikedom. Behandlingen av strandskogarna skall ske utgående från skogens naturliga växtförhållanden. Avgränsningen skall grunda sig på allmänna ståndortsfaktorer och bl.a. utgå från strand- och terrängformer, lutningsförhållanden, väderstreck och fuktighetsförhållanden.

Vyer som öppnar sig mot vattendrag, torvmarker o.dyl. samt landskapsmässigt värdefulla terrängformer är viktiga att beakta speciellt i skogar som är avsedda för rekreation och friluftsliv.

Skogsvårdsrekommendationer som i anslutning till statsrådets principbeslut (20.12.1990) om strandskyddsprogram getts av skogscentralerna Tapio och Skogskultur och som speciellt gäller strandskogar ingår i bilaga 2.

Man strävar efter en mångfald i skogsbilden genom naturenlig trädslagsvariation och genom att bevara smarre asp-, al-, en- och andra likartade bestånd.

2. Vid skogsförnyelse rekommenderar man alltid en naturlig förnyelse om sannolikheten är stor att förnyelsen lyckas inom en rimlig tid.

Selitys ja tarkennus

Luontainen uudistaminen aiheuttaa useissa tapauksissa pienemmän muutoksen maisemakuvassa kuin istuttaen tapahtuva uudistaminen.

Uudistamisvaihe kuitenkin pitkittyy ja voi joissakin tapauksissa venyä kohtuuttoman pitkäksi. Luontaista uudistamista on perusteltua välttää, kun toivottua puulajia ei ole riittävään siementuotantoon tai kun siemen- tai suojuspuiden arvioidaan olevan alttiina myrskytuhoille.

3. Uudistamisaloille jätetään mahdollisuuksien mukaan jonkin verran aiemman puusukupolven puita. Pääsääntöisesti avohakkuun enimmäiskoko on 2 ha.

Selitys ja tarkennus

Suuret yhtenäiset avohakkuualueet tuhoavat eliölajien elinmahdollisuuksia, rumentavat maisemakuvaa ja heikentävät merkittävästi virkistyskäyttömahdollisuuksia.

Jättöpuut uudistamisaloilla ovat tärkeitä paitsi maisemanhoidolliselta kannalta myös metsäluonnon eliölajien kannalta. Näistä mainittakoon tikat ja kolopesijät, liito-oravat sekä vanhasta lahosta tai kuolevasta puusta riippuvaiset sieni-, jäkälä- ja hyönteislajit.

Haavan jättöpuut ovat tärkeimpiä metsäluonnon monimuotoisuuden kannalta. Haapaa ei kuitenkaan voida kaikissa tapauksissa jättää uudistusaloille, sillä tuhosienen väli-isäntänä se saattaa edesauttaa männynversoruosteen aiheuttamaa tuhoa mäntytaimikoissa.

Täsmällisen ohjeen antaminen säästettävästä puumäärästä on mahdotonta, sillä arvokkaan, jätettäväksi kelpaavan puuston määrä vaihtelee voimakkaasti uudistusalojen välillä.

Arvokkainta jättöpuuta ovat haavan lisäksi raita, jalot lehtipuut, koivu sekä järeät ikimännyn ja kelot.

Jättöpuista ei saa aiheutua kohtuutonta haittaa maanomistajalle.

4. Maanmuokkauksessa käytetään kohteeseen soveltuvaa, mahdollisimman kevyttä maanmuokkausmenetelmää.

Selitys ja tarkennus

Voimakas maanmuokkaus haittaa merkittävästi virkistyskäyttöä ja tuhoaa aluskas-

Förklaring och precisering

I allmänhet ändrar en naturlig förnyelse landskapsbilden mindre än skogsodlingen.

Den naturliga förnyelsen tar likväl en längre tid och i vissa fall kan förnyelseskedet bli oskäligt långt. Det är skäl att undvika en naturlig förnyelse om en önskad trädart inte finns i tillräcklig mängd för fröproduktion eller om frö- eller skärträden anses vara alltför utsatta för stormskador.

3. På förnyelseområdena lämnas om möjligt i viss mån träd från föregående trädgeneration. I regel omfattar ett kalhygge högst 2 ha.

Förklaring och precisering

Stora sammanhängande kalhyggen förstör olika organismers livsmöjligheter, förfular landskapsbilden och försvårar i hög grad rekreationsanvändningen.

Överståndarna på förnyelseytorna är viktiga förutom för landskapsvärden även för skogsnaturens olika organismer. Av dem kan nämnas hackspett och hålbbyggare, flygekorre samt svamp-, lav-, och insektarter som lever i gamla, murkna eller döende träd.

Aspöverståndarna hör till de viktigaste träden med tanke på skogsnaturens mångfald. Man kan emellertid inte alltid lämna asp på förnyelseytorna eftersom den som mellanvärd för en sjukdomsalstrande svamp kan främja uppkomsten av knäcksjuka i tallplantbestånd.

Det är omöjligt att ge exakta anvisningar om antalet träd som skall sparas, därför att antalet värdefulla träd kraftigt varierar mellan olika förnyelseytor.

De värdefullaste överståndarna är asp, sälg, ädla lövträd, björk samt gamla grova tallar och grovfuror.

Skogsägaren får inte åsamkas oskälig olägenhet av att träd kvarlämnas.

4. Vid markberedning används en för området lämplig metod som samtidigt är så skonsam som möjligt.

Förklaring och precisering

En kraftig markberedning försvårar i hög grad rekreationsanvändningen samt förstör

villisuuden ja vaarantaa siten luonnon monimuotoisuuden säilymisen.

Karuja, lajittuneita kankaita, kallioperäisiä ja erittäin kivisiä maita sekä lehtoja ei muokata.

Vesistöjen varsille jätetään muokkaamaton suojavyyhyke, jonka leveys on noin 25 m.

Syöpymisen sekä ravinteiden ja kiintoaineksen vesistöihin kulkeutumisen estämiseksi kiinnitetään erityistä huomiota rinteiden osalta muokkausmenetelmän ja -suunnan valintaan.

Metsämaata ei aurata.

5. Korjuun ajankohta on valittava siten, että maastoon ja eliöstölle aiheutuvat haitat ovat mahdollisimman pienet.

Selitys ja tarkennus

Korjuuajankohdan valinnalla estetään maastovauriot pehmeillä mailla ja pesivien eläinten häiriintyminen suosimalla talvihakkuita.

6. Korjuussa käytetään mahdollisimman paljon olemassa olevia ajouria. Vain pakottavista syistä sallitaan metsäautoteiden tekeminen erikseen hyväksyttävän suunnitelman mukaan.

Selitys ja tarkennus

Metsäautotiet jättävät pysyviä muutoksia metsään ja tuovat alueelleen ylimääräistä häiritsevää moottoriajoneuvoliikennettä. Pohjois-Espoon metsäautotieverkko on varsin tiheä ja sellaisenaan riittävä.

Metsäautotien rakentamiseen vaaditaan erikseen RakL 124 a §:n mukainen toimenpidelupa (vrt. V1-yleiskaavamääräyksen kohta 4 ja MT- sekä MM-yleiskaavamääräysten kohta 3).

7. Luonnon muistomerkit ja tunnetut Uhanalaisten eläinten ja kasvien seurantatoimikunnan mietinnössä lueteltujen eliölajien pesimä- ja kasvualueet otetaan huomioon metsänkäsittelyssä.

Selitys ja tarkennus

Uhanalaisten eläinten ja kasvien seurantatoimikunnan viimeisin mietintö on 1991:30.

undervegetationen och äventyrar därigenom bevarandet av naturens mångfald.

Karga, sorterade momarker, bergbundna och synnerligen steniga marker samt lundar markbereds inte.

Vid vattendrag lämnas en ca 25 m bred skyddszon som inte markbereds.

För att förhindra erosion eller att näringsämnen och fasta substanser förs ut i vattendragen skall man speciellt fästa uppmärksamhet vid att på kuperade områden välja rätt markberedningsmetod och -riktning.

Hyggesplogning utförs inte.

5. Avverkningstidpunkten skall väljas så att marken och organismerna skonas så mycket som möjligt.

Förklaring och precisering

Genom att driva ut virket på vintern förhindrar man terrängskador på mjuka marker.

6. Vid virkesdrivning väljer man om möjligt tidigare körstråk. Endast av tvingande skäl tillåts anläggning av skogsbilvägar enligt en särskild plan.

Förklaring och precisering

Skogsbilvägarna förorsakar bestående förändringar i skogen och ger upphov till en ökad störande motorfordonstrafik. Skogsbilvägnätet i Norra Esbo är tämligen tätt och tillräckligt omfattande.

För anläggning av en skogsbilväg krävs åtgärdsstillstånd enligt 124 a § Byggl (jfr punkt 4 i generalplanebestämmelse V1 samt punkt 3 i generalplanebestämmelserna MT och MM).

7. Naturminnen och platser som är kända livsmiljöer för djur och växter som nämns i "Betänkande av kommissionen för övervakning av hotade djur och växter" skall beaktas vid skogliga åtgärder.

Förklaring och precisering

Senaste betänkande av kommissionen för övervakning av hotade djur och växter är 1991:30.

Uhanalaisten lajien huomioon ottaminen ei saa muodostua maanomistajalle huomattavaksi haitaksi tai kohtuuttomaksi taloudelliseksi rasitteeksi.

Uhanalaisten lajien kasvu- tai pesimäalueet voivat muuttua. Mikäli metsänhoitosuunnitelman tarkoituksella alueella todetaan uhanalainen eliölaji, tulee suunnitelmaa tarkistaa tämän edellyttämällä tavalla ennen toimenpiteisiin ryhtymistä.

8. Pelkästään puuston kasvun lisäämiseen tähtäviä lannoituksia ei suositella. Metsälannoitus tulee kyseeseen lähinnä terveyslannoituksena.

Liite 1. = metsänkäsittelysanasto

Liite 2. (rantojensuojeluohjelman liite A.2 / rantametsiä koskevat metsänhoitosuositukset

Markägaren får inte åsamkas betydande olägenhet eller oskälig ekonomisk belastning av att hotade arter beaktas.

Livsmiljöerna för hotade arter kan ändras. Om en hotad art påträffas på ett område som berörs av skogsvårdsplanen skall planen ändras i enlighet med detta innan åtgärder vidtas.

8. Skogsgödsling endast i syfte att öka tillväxten rekommenderas inte. Det är närmast vitaliseringsgödsling som kan komma i fråga.

Työryhmän esitys metsänhoitoperiaatteisiin liitettäväksi metsänkäsittelysanastoksi.

AVOHAKKUU

Metsän uudistamiseen liittyvä hakkuu, jossa ennen istutusta tai kylvöä poistetaan alueelta oleva puusto kokonaisuudessaan. (vrt. viljelyhakkuu)

ERIKOISHAKKUU

Käytetään uudistuskypsyysikää nuoremman puuston avohakkuusta. Tässä merkityksessä erikoishakkuu liittyy ainoastaan maankäyttömuodon muutokseen, esim. puuston poistaminen rakennusten tai sähkölinjan tieltä.

Poikkeustapauksissa käytetään termiä myös tavanomaisesta harvennuksesta, joka tehdään puhtaasti maisemanhoidollisin perustein esim. puistometsissa.

KAISTALEHAKKUU

Metsänuudistamismenetelmä, jossa metsää hakataan aukeaksi kaistaleittain. Pystyyn jäävä reunametsä siementää paljaaksi hakatun alueen.

KASVATUSHAKKUU

Kasvatushakkuuta ovat ylispuiden poisto ja harvennushakkuut.

KEINOLLINEN UUDISTAMINEN

Metsän uudistaminen joko istuttamalla tai kylvämällä (= metsänviljely).

KUNNOSTUSHAKKUU

Soilla ojituksen yhteydessä suoritettava osittain ylispuiden poisto, osittain harvennushakkuu. Hakkuun jälkeen jäävät suolle parhaat ja kehityskelpoisimmat puut.

LUONTAINEN UUDISTAMINEN

Luonnonsiemennyksestä saatava uusi puusukupolvi on luontaisen uudistamisen tulos. Jotta taimettuminen voisi tapahtua, on männikkö yleensä hakattava harvaan siemenpuuasentoon. Kuusi vaatii verhopuutai suojustuuhakkuuta.

METSÄNVILJELY

Metsän keinollinen uudistaminen.

SIEMENPUUHAKKUU

Männyn uudistamisessa käytettävä hakkuu, jossa kuivilla ja kuivahkoilla kankailla jätetään 50-150 kpl siemenpuita hehtaarille.

Arbetsgruppens förslag till skogsordlista som skall bifogas till skogsvårdsprinciperna.

KALAVVERKNING

Avverkning som hör samman med förnyelse av skog då man före planteringen eller sådden avlägsnar trädbeståndet från området i sin helhet (jfr odlingsavverkning).

SPECIALAVVERKNING

Används om kalavverkning av skog som inte har uppnått ålder för förnyelse. I den här betydelsen hör specialavverkning endast samman med en ändring av jorddispositionsslaget, t. ex. avlägsnande av trädbestånd för byggnader eller ellinje.

I undantagsfall används termen även för traditionell gallring som utförs på rent landskapsvårdande grunder t.ex. i parkskogar.

KANT- OCH TEGHUGGNING

Skogsförnyelsemetod där skogen huggs kal i tegar. Den kvarblivande kantskogen sprider frö till det kalavverkade området.

BESTÅNDSVÅRDANDE AVVERKNING

Till beståndsvårdande avverkningar räknas avlägsnande av överståndare och gallringsavverkningar.

SKOGSODLING

Förnyelse av skog antingen genom plantering eller sådd.

ISTÅNDSÄTTNINGSAVVERKNING

Avverkning i samband med dikning på torvmark som delvis omfattar avlägsnande av överståndare och delvis gallringsavverkning. Efter gallringen kvarstår på torvmarken de bästa och mest utvecklingsdugliga träden.

NATURLIG FÖRNYELSE

Resultatet av naturlig förnyelse är en ny trädgeneration som uppkommer av självsådd. För att plantsättning skall kunna ske bör tallbestånd vanligen avverkas i en gles fröträdsställning. Granen fordrar avverkning i lågskärm- eller högskärmställning.

AVVERKNING I FRÖTRÄDSSTÄLLNING

Avverkning som tillämpas vid förnyelse av tall då man på moar av lingontyp och ljungtyp kvarlämnar 50-150 fröträd per hektar.

SUOJUSPUUHAKKUU

Kuusen luontaisessa uudistamisessa käytettävä hakkuu, jossa 100-300 kpl suojusta puita hehtaarille jätetään suojaamaan olemassa olevia taimia heinäältä tai estämään heinän rehevöityminen.

UUDISTAMISHAKKUU

Hakkuu joka tehdään metsän uudistamiseksi, ts. uuden puusukupolven aikaansaamiseksi.

TERVEYSLANNOITUS

Metsän terveydentilan parantamiseen tähtäävä lannoitus, esim. metsämaan ravintetasapainon häiriöiden lievittämiseksi tehtävä lannoitus.

VÄLJENNYSHAKKUU

Hakkuu joka tehdään puustolle kasvatusvaiheen lopulla, jotta kuusen luontainen taimettuminen voisi alkaa. Tässä hakkuussa raivataan taimettumista haittaavat alikasvoskuuset ja puiden määrä hakkuun jälkeen on 300-500 runkoa hehtaarilla.

YLISPUUHAKKUU

Siemen- tai suojustapuiden poistaminen vakiintuneen taimikon päältä.

Tämän ohella on suositeltavaa käyttää Keskusmetsälautakunta Tapion "Metsäsanastoa" (1989).

AVVERKNING I SKÄRMSTÄLLNING

Avverkning som tillämpas vid naturlig förnyelse av gran då man på en hektar kvarlämnar 100-300 skärmträd för att skydda befintliga plantor från gräs eller för att hindra gräset från att bli alltför frodvuxet.

FÖRNYELSEAVVERKNING

Avverkning som görs för att förnya skogen, dvs. för att få en ny trädgeneration.

VITALISERINGSGÖDSLING

Gödsling med vilken man försöker förbättra skogens hälsotillstånd, t.ex. gödsling med vilken man försöker minska störningarna i näringsbalansen i skogsmarken.

LJUSHUGGNING

Avverkning i slutet av det beståndsvårdande skedet för att den naturliga plantsättningen av gran skall kunna börja. Vid den här avverkningen rensar man bort undertryckta granar som stör plantsättningen och efter avverkningen återstår 300-500 trädstammar per hektar.

AVVERKNING AV ÖVERSTÅNDARE

Avlägsnande av frö- och skärmträd från ett säkerställt plantbestånd.

Vid sidan av detta rekommenderas skogsordlistan i Skogsbrukets Handbok, Skogscentralen Skogskultur.

ERITYISESTI RANTAMETSIÄ KOSKEVAT METSÄNHOITOSUOSITUKSET

Yksityismetsien yleisiin metsänhoitosuosituksiin liittyen rantametsien käsittelyssä otetaan huomioon erityisesti seuraavia periaatteita:

Maisemallisesti merkittävien rantametsien käsittelyssä noudatetaan erityistä harkintaa.

Rantametsissä käsittelykuviot suositellaan rajattavaksi sopivia maastomuotoja noudatellen. Hakkuiden suunnittelussa tulisi käyttää maaston tarjoamia mahdollisuuksia, jotta maisemanäkymä säilyisi yhtenäisenä. Rantavyöhykkeen leveys suositellaan jätettäväksi niin suureksi, että siitä muodostuu selkeä käsittely-yksikkö.

Rantavyöhykkeelle pyritään jättämään lehtipuustoa mahdollisimman paljon. Maisemalle ja monille eläin- ja kasvilajeille tärkeiden lehtipuiden ja alikasvuston turhaa raivausta on syytä välttää.

Uudistaminen pyritään tekemään luontaisesti tiheää siemen- ja suojuspuuasentoa käyttäen aina, kun siihen on edellytyksiä. Rantametsien laajoja avohakkuuta ei suositella. Uudistusaloille suositellaan jätettäväksi maisemapuita.

Maisemanhoidollisista syistä kiertoajan jatkaminen ja uudistuskypsän metsikön harventaminen voi olla perusteltua.

Luonnonsuojellisesti tai maisemallisesti erityisen merkittävillä alueilla voidaan muuten vajaatuottoista metsikköä pitää kehitettäväksi kelpollisena.

Pieniä saaria ja niemiä ei tulisi käsitellä avohakkuilla. Pienimmät saaret suositellaan mieluummin jätettäväksi kokonaan hakkamatta.

Erityistä huomiota kiinnitetään rantakallioiden ja hiekkarantojen ympäristöihin. Kitumaiden kalliometsiköille suositellaan erityisen varovaista käsittelyä tai niiden jättämistä luonnontilaisiksi. Normaalisti metsäkuvasta poikkeavat maisemallisesti arvokkaat puuyksilöt suositellaan säilytettäväksi.

Lannoitusta, kemiallista vesakontorjuntaa tai voimakasta maanmuokkausta tulisi välttää.

SKOGSVÅRDSREKOMMENDATIONER SOM SPECIELLT GÄLLER STRANDSKOGAR

Vid behandlingen av strandskogar beaktas särskilt följande principer som ansluter sig till de allmänna skogsvårdsrekommendationerna för privatskogar:

Landskapsmässigt viktiga strandskogar behandlas med särskilt omdöme.

Behandlingsfigurerna i strandskogar rekommenderas bli avgränsade efter lämpliga terrängformationer. Vid planeringen av avverkningar borde de möjligheter som terrängen erbjuder användas, så att landskapet bevaras enhetligt. Bredden på strandzonen skall helst vara så stor, att den bildar en klar behandlingsenhet.

På strandzonen kvarställs gärna så mycket lövträd som möjligt. För landskapet och många djur- och växtarter är lövträd och undervegetationen ofta viktiga, varför det är skäl att undvika onödig röjning av dessa.

Naturlig förnyelse med hjälp av tät fröträds- eller skärmställning eftersträvas alltid när förutsättningar för självsådd finns. Vidsträckta kalavverkningar i strandskogarna rekommenderas inte. Landskapsträd rekommenderas bli kvarlämnade på förnyelseområdena.

Av landskapsskäl kan det vara befogat att förlänga omloppstiden och att gallra förnyelsemogna bestånd.

På områden som ur naturskydds- eller landskapssynvinkel är särskilt betydande kan ett bestånd som har låg avkastning anses utvecklingsdugligt.

Små holmar och uddar borde inte kalavverkas. De minsta öarna undantas helst helt från alla avverkningar.

Speciell uppmärksamhet fåsts vid miljön kring strandklippor och sandstränder. Bergbundna tvinmarker behandlas mycket varsam eller lämnas i naturtillstånd. Landskapsmässigt värdefulla trädindivider som avviker från den normala skogsbilden rekommenderas bli kvarställda.

Gödsling, kemisk slybekämpning eller kraftig markberedning borde undvikas.

TAULUKKOLUETTELO

Taulukko 3.2/1	Väestö- ja työpaikkasuunnitteet vuosille 2020 ja 2030
Taulukko 4.2/1	Väestönkehitys Helsingin seudulla ja pääkaupunkiseudun kunnissa vuosina 1970 - 1995 ja seutukaavaliiton suunnitteet vuosille 2000 - 2030 (1 000 as. 31.12.)
Taulukko 4.2/2	Väestö vuonna 1996 ja suunnitteet vuosille 2010, 2020 ja 2030

KUVALUETTELO

Kuva 2.2/1	Seutukaavojen I, II ja III yhdistelmäkartta, ote
Kuva 2.2/2	Ote taajamaseutukaavasta 15.12.1992
Kuva 3.2/1	Espoon väestö ja työpaikat vuosina 1960 - 2030
Kuva 4.1/1	Keskusjärjestelmä
Kuva 4.1/2	Aluevarausten pinta-alat, ha
Kuva 4.4/1	Espoon työpaikka-alueet 1993
Kuva 4.4/2	Vahvistettujen asemakaavojen ulkopuolella olevat työpaikka-alueet
Kuva 4.6/1 a	Espoon liikennelaskenta 1991
Kuva 4.6.1 b	Ennustettu liikennemäärä v. 2020
Kuva 4.6/2	Tieverkko v. 2020
Kuva 4.6/3	Kevyen liikenteen verkko v. 2020
Kuva 4.7/1	Vesihuolto
Kuva 4.7/2	Tietoliikenne
Kuva 4.8/1	Nuuksion kansallispuisto ja valtakunnallisen rantojensuojeluohjelman alue
Kuva 4.10/1	Luonnonsuojelualueet
Kuva 6	Espoon suuraluejako

LIITTEET

- 1 Liitekarttaluettelo (kartat julkaistaan erillisessä kansiossa)
- 2 Yleiskaavatilasto
- 3 Julkaisuluettelo
- 4 Luettelo yleiskaavaa koskevista päätöksistä
- 5 Espoon pohjoisosien yleiskaavan poikkeamat seutukaavojen V-, M- ja S-alueista
- 6 Yleiskaavatyön organisaatio
- 7 a Luettelot esihistoriallisista ja historiallisista muinaisjäännöksistä sekä rakennuskulttuurikohteista
- 7 b Muinaismuistoalueiden ja -kohteiden merkitseminen yleiskaavan pääkartalle

**YLEISKAAVAN LIITEKARTAT
MITTAKAAVASSA 1:50 000 (ERILLINEN KANSIO)****Liite 1**

1	Espoon kulttuuriympäristön inventointi	nro 4214/II
2	Luonnonsuojelualueet Espoossa	nro 4386/II
3	Maanomistus	nro 5097/II
4	Espoon maankäytön kehitys v. 1956-1990	nro 3474/II
5	Yleiskaavan poikkeamat seutukaavojen V-, M- ja S-alueista	nro 4343/II
6	Viheralueiden jäsentely	nro 4216/II
7	Pääulkoilureitit ja ulkoilupalvelukohteet	nro 4395/II
8	Espoon luonnonympäristö, inventointi	nro 4215/II
9	Nuuksion alueen kehittämis- ja hoitovyöhykkeet	nro 4513/II

**ESPOON POHJOISOSIEN YLEISKAAVA, OSA II
ALUEVARAUSTEN PINTA-ALAT**

KÄYTTÖ- TARKOITUS	PINTA- ALA HA
AT	22.9
LM	26.0
MM	380.9
MT	574.2
PY	23.3
RA	109.9
RA2	56.9
SL1	467.7
SL2	1.8
SL3	541.8
SM1	0.9
T	3.9
V1	2732.4
W	483.4
YHTEENSÄ	5426.0

Alueen luonteesta johtuen tähän on kerätty luonnonsuojelua, muinaismuistoja ja kulttuurihistoriaa koskevia selvityksiä, raportteja ja päätöksiä. Luettelo ei ole kattava. Muiden aihepiirien osalta viitataan Espoon pohjoisosien yleiskaavan osan I julkaisuun.

1

SUOJELU

Helsingin seudun esihistorialliset kiinteät muinaisjäännökset, Helsingin seutukaavaliitto, C 2-1980

Keski- ja Pohjois-Espoon luonnon ja historiallisen kulttuuriympäristön selvityksiä Järvikylä-Mankki, Kumpyöli, Karhusuo-Nupuri, Röylä-Puotinen-Perusmäki, Kaupunkisuunnitteluvirasto, yleiskaavaosasto, 1984

Härö, Erkki, 1991: Espoon rakennuskulttuuri ja kulttuurimaisema, Espoon kaupungin museo, 2. tarkistettu painos, 1991

Espoon arvokkaat luontokohteet, Kokonaisraportti, Espoon ympäristönsuojelulautakunnan julk. 2/1987. Tiivistelmä, Espoon ympäristönsuojelulautakunta, 1988

Espoon muinaismuistot 1, Esihistorialliset muinaisjäännökset, Espoon kaupungin museo

Espoon muinaismuistot 2, Historiallisen ajan muinaisjäännökset, Espoon kaupungin museo, 1986

Helsingin seudun rakennuskulttuuri ja kulttuurimaisema, Helsingin seutukaavaliitto, 1986, julk. B 22 - 1986

Nuuskion järviylänköalueen yleissuunnitelma, Helsingin seutukaavaliitto, 1986

Nuuskio-työryhmän mietintö, Ympäristöministeriö, kaavoitus- ja rakennusosasto, mietintö 2/1988, 1988

Jussila, Timo, 1989: Espoon muinaismuistojen inventointi 1989, Espoon kaupungin museo

Kiirikki, Mikko, 1991: Espoon pienvesi-inventointi, Espoon ympäristönsuojelulautakunnan julkaisu 10/91, Espoo 1991

Peura, Pekka, 1990: Happamoituminen Pohjois-Espoon järvissä, tutkimus 52 Nuuskion järven veden laadusta, Espoon ympäristönsuojelulautakunnan julkaisu 5/90, 1990

Hosiaisuusluoma, Väinö, 1988: Pääkaupunkiseudun lehtoluonnon suojeleminen, YTV, Pääkaupunkiseudun julkaisusarja C 1988:12, Helsinki 1988

Helsingin kaupungin ulkoilualueiden arvokkaat luontokohteet Espoossa; Hoito- ja käyttösuunnitelmat 1988-2008, Helsingin kaupungin kiinteistövirasto, metsä- ja maatalousosasto, Helsinki 1989

Espoon arvokkaiden luontokohteiden hoito- ja käyttösuunnitelmat, Liikennetekniikka Oy, Espoon ympäristönsuojelulautakunnan julkaisu 3/91, Espoo 1991

Paikkala, Sirkka, toim., 1992: Järvi-Espoo, Vesistönimet, luontoa historiaa ja tulevaisuutta, Espoon kaupunkisuunnitteluvirasto, Nimistöyksikkö, lisalmi 1992

2

LAKEJA, ASETUKSIA, VALTIONEUVOSTON PERIAATEPÄÄTÖKSIÄ

Valtioneuvoston periaatepäätös 1.6.1989 "Nuuksion järviylänköalueen kehittäminen ulkoilun ja luonnonsuojelun tarkoituksiin"; Ympäristöministeriön Kaavoitus- ja rakennusosaston yleiskirje 5181/501/89 Espoon kaupunginhallitukselle 8.9.1989

Valtioneuvoston periaatepäätös valtakunnallisesta rantojensuojeluohjelmasta 20.12.1990, Ympäristöministeriön kirjelmä kunnanhallituksille 3.1.1991

Valtioneuvoston periaatepäätös valtakunnallisesta lehtojensuojeluohjelmasta 13.4.1989, Ympäristöministeriön yleiskirje 16.10.1989 Espoon kaupunginhallitukselle, 2 s.; (Valtakunnallinen lehtojensuojeluohjelma; kartat, Ympäristöministeriö, Ympäristönsuojeluosasto, sarja C 44/1989

Valtioneuvoston periaatepäätös valtakunnallisesta soidensuojeluohjelmasta, 19.4.1979, täydennys 26.3.1981

Laki Nuuksion kansallispuistosta, Suomen säädöskokoelma 118/1994

Asetus Nuuksion kansallispuistosta, Suomen säädöskokoelma 119/1994

LUETTELO YLEISKAAVAA KOSKEVISTA PÄÄTÖKSISTÄ

Liite 4

Seuraava luettelo sisältää valikoiman kv:n käsittelyä 19.1.1994 edeltäneistä päätöksistä. (Päätöksiä vuoden 1984 loppuun on selostettu yleiskaavan perusselvitysraportissa 1. Kattava luettelo vuosien 1985 - 1993 päätöksistä sisältyy Espoon pohjoisosien yleiskaavan osaan I, julkaisu A18:1993).

Kh 13.11.1984	Yleiskaavatyön käynnistäminen
Kh 20.6.1989	Yleiskaavan käsittelyn jakaminen kahteen osaan ja pohjoisosien yleiskaavan käsittely ensin
Valtioneuvosto 1.6.1989	Periaatepäätös Nuuksion alueen kehittämiseksi
Valtioneuvosto 20.12.1990	Periaatepäätös valtakunnallisesta rantojensuojeluohjelmasta
Kh 30.11.1993	Yleiskaavan laatimista varten annetun rakennuskiellon jatkaminen vuoden 1998 loppuun
Ympäristöministeriö 23.12.1993	Toimenpidekielto vuoden 1998 loppuun yleiskaavan laatimista varten
Kv 19.1.1994	Espoon pohjoisosien yleiskaavaehdotuksen osittainen hyväksyminen
	Päätös uudelleen valmisteluun palautettuun osaan tehtävistä muutoksista
Kh 15.3.1994	Päätös Espoon pohjoisosien yleiskaavan osan II kaavamääräysten sanamuodosta
Kh 19.4.1994	Päätös yleiskaavaaluonnoksen nähtäville asettamisesta RakA 154 §:n mukaan ja lausuntojen pyytämisestä
Kh 9.1.1995	Päätös yleiskaavaehdotuksen nähtäville asettamisesta RakA 29 §:n mukaan ja lausuntojen pyytämisestä
Ksl 11.1.1996	Lausunto Espoon pohjoisosien yleiskaavaehdotuksen osa II:n muistutuksista ja lausunnoista ym.
Kh 21.5.1996	Päätös yleiskaavaehdotukseen tehtävistä muutoksista ja sen asettamisesta uudelleen nähtäville RakA 29 §:n mukaan
Kh 5.6.1996	Ehdotus kv:lle, että kv merkitsisi tiedoksi kh:n 21.5.1996 tekemän päätöksen
Kv 17.6.1996	Espoon pohjoisosien yleiskaavaehdotuksen osa II:n hyväksyminen lukuunottamatta Lahnuksen ampumaradan aluetta
Kh 18.6.1996	Päätös kh:n 21.5.1996 tekemän päätöksen kumoamisesta

ESPOON POHJOISOSIEN YLEISKAAVA / OSA II YLEISKAAVAN POIKKEAMAT SEUTUKAAVOJEN V-, M- JA S-ALUEISTA

Liittyy karttaan nro 4343/II. Vertailu käsittää ne Espoon pohjoisosien yleiskaavan osa-alueet, jotka Espoon kaupunginvaltuusto 19.1.1994 päätti palauttaa uudelleen valmisteltaviksi yleiskaavaluonnoksena. Kartan kohde-numerointi on tämän luettelon mukainen.

Vertailu on tehty alun perin Espoon yleiskaavaluonnoksen (1.10.1987) ja vahvistetun seutukaavan (30.10.1987) kesken käsittäen kohteet, joissa seutukaavaliiton lausunnon mukaan yleiskaavaluonnoksessa oli poikkeamia seutukaavan kanssa. Tämä on viimeisin seutukaavaliiton esittämä kohteittain yksilöity poikkeamaluettelo Espoon yleiskaavasta.

Vertailua on ajankohtaistettu vertaamalla em. kohteissa Espoon pohjoisosien yleiskaava/osa II:n (kv:n päätös 19.1.1994 ja kh:n päätös 9.1.1995) maankäyttöä myös taajamaseutukaavaan (HSKL:n liittovalt. hyv. 15.12.1992).

Poikkeamat seutukaavan virkistysalueista (V):

Poikkeaman nro ja sijainti Yleiskaavan maankäyttö	Poikkeaman perustelut	Mahd. korvaavat V-alueet, ulkoilureittiyhteydet
V 35 Nuuksio/ Koivula - Nuuksionpää - Haukkalampi. RA.	Vanhoja loma-asuntoalueita. Vähäiset täydennykset jo lohkotuilla palstoilla mahdollisia.	Seutukaavan yleispiirteisyys. Taajamaseutukaavan selostuksen mukaan olemassa oleva loma-asutus sallitaan myös V-alueilla. Ei korvaavien V-alueiden tarvetta. Ulkoiluyhteydet osoitettu.
R 1 Velskola, rantojensuojeluohjelman alue. SL3.	Valtakunnallisen rantojensuojeluohjelman alue. Rakentamattomat rannat säilytettävä luonnonmukaisina ja rakentamattomina. Taajamaseutukaava ristiriidassa valtakunnallisten ohjelmien kanssa.	Rantojensuojeluohjelman lisäksi alue kuuluu myös ns. Nuuksion järviylänkö-alueeseen, jossa ympäristöministeriön ohjekirjeen (8.9.1989) mukaan tehokain ulkoilukäyttö sijoitetaan nykyisten suurimpien tukipisteiden läheisyyteen. Ko. alue on rakentamatonta metsämaata. Lähialueella alle 50 asukasta. Ei tarvetta osoittaa korvaavaa lähivirkistysaluetta.

Poikkeamat seutukaavan maa- ja metsätalousalueista (M):

Poikkeaman nro ja sijainti Yleiskaavan maankäyttö	Poikkeaman perustelut, ulkoilureittiyhteydet
M 10 Nuuksiontien varsi/Koivula. RA.	Vanhan loma-asutuksen vähäinen täydentäminen lohkotuille ja jo pääosin rakennetuille palstoille. Ulkoiluyhteydet osoitettu. Seutukaavan yleispiirteisyys. Taajamaseutukaavan selostuksen mukaan loma-asutus on sallittua maa- ja metsätalousalueilla.

Poikkeamat seutukaavan suojelualueista (S):

Poikkeaman nro ja sijainti Yleiskaavan maankäyttö	Poikkeaman perustelut
--	-----------------------

A. Kohdealueet, joilla yleiskaavassa on kokonaan muu kuin SL-merkintä:

S I/25
Pikku Sorlammen suolaakso. Avo- ja harvennushakattu alue. Menettänyt suojeluarvonsa.
W, V1.

B. Kohdealueet, joilla yleiskaavan SL-rajaus poikkeaa seutukaavan S-rajauksesta:

S I/24
Pääskysvuoren alue. Yksityisalueet avo- ja harvennushakattu, ei enää suojeluarvoa.
V1, MT.

S I/26 ja II/16
Meerlammen alue. Suojelualan rajaus on ymp.suoj.ltk:n rajausten mukainen. Yleiskaava tarkentaa
V1, RA. siten seutukaavaa.

S I/28
Saukonoro (Romvuori). Suojelualan rajaus on ymp.suoj.ltk:n rajausten mukainen. Yleiskaava tarkentaa
V1, MT. siten seutukaavaa.
 Lisäksi yleiskaavan aiemmillä poikkeama-alueilla on laajennettu SL1-alueita (viimeksi kv:n päätöksellä 19.1.1994) niin, että poikkeamia on enää vähän.

S I/32
Luukkaan aarniosat. Aarnialueet on merkitty yleiskaavassa SL1-alueiksi Helsingin kaupungin
V1. lausunnon mukaisesti Espoon yk-luonnoksen (1987) käsittelyn yhteydessä. Tämän jälkeen Espoon pohjoisosien yleiskaavan käsittelyn yhteydessä SL1-
 aluetta laajennettu niin, että poikkeamia on enää vähän. Yleiskaava tarkentaa
 seutukaavaa.
 Aarnialueen suojelualuetta on taajamaseutukaavassa täydennetty siten, että se
 vastaa entistä paremmin yleiskaavan SL1-aluevarausta.

S I/36
Vähä Majalampi, Kalatoin. SL1-alue osoitettu yleiskaavassa ymp.suoj.ltk:n rajausten mukaisesti, joten
MM, V1, W. yleiskaava tarkentaa seutukaavaa.

S I/37
Kyllikäs (Pieni Majaslampi). SL1-alue on osoitettu yleiskaavassa ymp.suoj.ltk:n rajausten mukaisesti. Rajaus
W. ei kata vesialuetta. Yleiskaava tarkentaa seutukaavaa.

Espoon pohjoisosien yleiskaavan ovat valmistelleet kaupunkisuunnittelukeskuksen yleiskaavayksikkö ja liikennesuunnittelun vastuualue (aikaisemmin kaupunkisuunnitteluviraston yleiskaavaosasto ja liikennesuunnitteluosasto).

YLEISKAAVAYKSIKKÖ 1.1.1994	
Työn johto	
Matti Saukkonen	yleiskaavapäällikkö
Leo Rantala	apulaisyleiskaavapäällikkö
Tiedotus, raporttien kokoaminen ym.	
Margarita Hidén	yleiskaavasihteeri
Sirkka Hoffman	toimistonhoitaja
Hannu Kiesi	toimistoapulainen
Aluesuunnittelu	
1 Suur-Leppävaara	Ossi Korhonen arkkitehti
2 Suur-Tapiola	Vuokko Rouhiainen arkkitehti
3 Suur-Matinkylä	Vuokko Rouhiainen arkkitehti
4 Suur-Espoonlahti	Vuokko Rouhiainen arkkitehti
5 Suur-Kauklahti	Ossi Korhonen arkkitehti
6 Vanha-Espoo, eteläosat	Ossi Korhonen arkkitehti
6 Vanha-Espoo, pohjoisosat	Marjut Kirjakka arkkitehti
7 Pohjois-Espoo	Marjut Kirjakka arkkitehti
Tutkimukset ja selvitykset	
Ulla-Maija Koskinen	tutkimuspäällikkö
Jorma Ahola	tutkija
Jorma Alvesalo	tutkija
Heikki Wuorenrinne	tutkija

Muu suunnittelu	
Kulttuuriympäristö ja luonnonsuojelu	Tuula-Maria Merivuori maisema-arkkitehti
Kunnallistekninen huolto, kaavatalous	Hannu Vepsäläinen kunnallisteknisen huollon insinööri
Virkistys- ja ulkoilualueet	Leo Rantala apulaisyleiskaavapäällikkö
ATK-menetelmät, kaavatilasto	Jukka Koskikallio kaavataloussuunnittelija
Julkisten palvelujen rekisteri	Anne Pitkänen yleiskaavateknikko
Karttojen piirtäminen, julkaisut	
Marita Streng-Nissi	suunnitteluavustaja
Tuija Siren	piirtäjä
Seija Jernfors	piirtäjä
Arja Streng	piirtäjä
Liikennesuunnittelun vastuualue, työhön osallistuneet	
Risto Jokinen	liikenneinsinööri
Heikki Hälvä	suunnitteluinsinööri
Sinikka Ahtiainen	suunnitteluinsinööri
Leena Viilo	suunnitteluinsinööri
Riitta Haravuori	piirtäjä
Tuula Nykänen	suunnitteluavustaja

LUETTELO ESIHISTORIALLISTA MUINAISJÄÄNNÖKSISTÄ

Liittyy yleiskaavakarttaan ja liitekarttaan 1

ALUEEN ESIHISTORIALLISET MUINAISJÄÄNNÖKSETKivikautiset asuinpaikat

Kuusela II (53)

HISTORIALLISEN AJAN MUINAISJÄÄNNÖKSET ALUEELLA

Velskolan myllypaikka SM1 (H291)

Numerointi noudattaa Helsingin seutukaavaliiton käyttämää numerointia julkaisussa "Helsingin seudun esihistorialliset kiinteät muinaisjäännökset" (Helsingin seutukaavaliiton julkaisu C2 - 1980) sekä museoviraston numerointia (muinaistieteellisen toimikunnan antamat tiedot kiinteistä muinaismuistoista 21.8.1970/LR ja Espoon muinaismuistojen inventointi 1989, Timo Jussila, Espoon kaupunginmuseo).

ALUEEN RAKENNUSKULTTUURIKOHTEET

289-290 Velskolan kartano ympäristöineen
292-294 Takkulan kylä: Ali- ja Yli-Takkulan rakennusryhmä ympäristöineen

Numerointi noudattaa julkaisun "Espoon rakennuskulttuuri ja kulttuurimaisema" (2.painos 1992) numerointia.

**MUINAISMUISTOALUEIDEN JA -KOHTEIDEN MERKITSEMINEN
YLEISKAAVAN PÄÄKARTALLE**

Liite 7 b

Museoviraston laatiman luokituksen mukaan kiinteät muinaisjäännökset jaetaan kolmeen luokkaan:

- I Valtakunnallinen muistomerkki, joka pyritään säilyttämään rauhoitettuna, ulkoasultaan muuttumattomana kaikissa olosuhteissa. Jos tällaisia muinaisjäännöksiä joudutaan tutkimaan pyritään ne entisöimään mahdollisimman hyvin.
- II Tutkimustoimenpiteitä vaativa muinaisjäännos, joka on rauhoitettu kunnes tutkimustulosten perusteella siirretään joko kokonaan tai osittain luokkaan I tai III.
- III Tutkittu, tuhoutunut tai toisarvoinen muinaisjäännos, jota ei ole tarpeen pitää rauhoitettuna.

Espoon yleiskaavaehdotuksen 1988 pääkartassa on I ja II luokan kohteet osoitettu SM-merkinnällä luokkaa erittelemättä. Lisäksi liitekarttaan 1 on merkitty kaikki luokat (I, II ja III) yksilöityinä.

Samaa merkintätapaa käytettiin alkuun myös laadittaessa Espoon pohjoisosien yleiskaavan pääkarttaa. Syksyllä 1989 löytyi Espoon kaupunginmuseon suorittamissa inventoinneissa kuitenkin joukko uusia II luokan kohteita ja alueita. Tämä johti tarpeeseen arvioida SM-merkintätavat uudelleen, koska uudet löydöt sijaitsivat osittain rakentamisalueilla ja eräät olivat niin laajoja, että ne edellyttivät pistemäistä laajempaa aluerajausta.

I luokan muinaisjäännöksen osoittaminen SM-merkinnällä vahvistettavassa yleiskaavassa on perusteltua, koska kyseessä on säilytettävä kohde ja siis lopullinen maankäyttö. Sen sijaan II luokan kohteen merkitseminen SM-merkinnällä johtaa tarpeeseen muuttaa vahvistettua yleiskaavaa, jos kohde tutkimisen jälkeen siirretään III luokkaan, ts. II-luokan kohteen osalta kyseessä ei ole lopullinen vaan väliaikainen maankäyttö.

Suojelun toteutumisen kannalta ei SM-merkintä ole II luokan suojelukohteissa välttämätön, sillä muinaismuistolaki suojaa automaattisesti kaikki toistaiseksi löytämättömätkin kohteet. Koska kuitenkin yleiskaavan tulee toimia ohjeena yksityiskohtaisemalle suunnittelulle, on tarpeen osoittaa ko. II luokan kohteet kartalla jollain tavoin.

Tällaisen alueen osoittaminen selvitysalueeksi (SE) jättää avoimeksi alueen lopullisen käyttötarkoituksen. Se edellyttää yleiskaavaa yksityiskohtaisempaa suunnitelmaa ja löydösalueen tutkimista ennen kuin suojelun ja muun maankäytön lopulliset rajaukset voidaan määritellä. Siis ongelma on lähinnä se, että suunnittelu jää ajallisesti riippumaan lisäkaivausten suorittamisesta.

Kokonaisuuden kannalta tarkoituksenmukaisimmalta vaikuttaa merkintätapa, jossa yhdellä rajauksella osoitetaan alueen lopullinen tavoitteellinen maankäyttö ja rinnakkaismerkinnällä (- . - . -) muinaismuistoalue. Tällöin kaavamääräykset sisältävät aluetta koskevat toimenpiderajoitukset ym.

Ympäristöministeriöstä on ilmoitettu, että tämä merkintätapa on juridisesti kelvollinen. Museoviraston kanssa käydyssä neuvottelussa todettiin merkintätavan vastaavan jo tällä hetkellä asemakaavoissa käytettyä.

I luokan muinaismuistokohteet ja -alueet merkitään yleiskaavan pääkarttaan kuten tähänkin asti:

SM1

SM1 ■ MUINAISMUISTOALUE JA -KOHDE
Muinaismuistolain nojalla rauhoitettu I luokan alue tai kohde.

Sen sijaan II luokan kohteissa ja alueilla osoitetaan alueen tavoitteellinen maankäyttö, jonka lisäksi merkitään suojeltava alue pistekatkoviivalla.

sm2

sm2 ■ MUINAISMUISTOALUE JA -KOHDE
Merkintä osoittaa muinaismuistolain tarkoittamia tutkimus-
toimenpiteitä vaativan muinaisjäännöksen sijainnin. Kai-
kista aluetta koskevista maankäyttö- ja hankesuunnitel-
mista sekä toimenpiteistä tulee pyytää Museoviraston
lausunto.

III luokan kohteet merkitään vain liitekarttaan, mutta ei pääkarttaan, ts. tältä osin karttoihin ei tule muutoksia.

ESPOON KAUPUNKISUUNNITTELUKESKUKSEN JULKAISUSARJAT

<u>SUUNNITELMIA JA OHJELMIA</u>	<u>A</u>	
		1996
Espoon asunto-ohjelma 1996-2000	A 34	
Keskuspuisto I osayleiskaava		
Selostus	A 35	
Centralparken I delgeneralplan		
Beskrivning	A 36	
Espoon pohjoisosien yleiskaava / osa II		
Selostus	A 37	
Generalplan för Esbos norra delar / del II		
Beskrivning	A 38	
<u>TUTKIMUKSIA JA SELVITYKSIÄ</u>	<u>B</u>	
		1996
Ajoneuvoliikenne Espoossa 1995	B 29	
Espoon raideliikenteen varaukset	B 30	
Rantaradan jatkaminen Kauklahdesta Kivenlahteen	B 31	
Pysäköintikysyntä Espoon asuntoalueilla	B 32	
<u>MUISTIOITA</u>	<u>C</u>	
		1966
Ympäristövaikutusten selvittäminen kaavoituksessa	C 12	
Tapiolan liikekeskustan katujen autoliikenteestä syksyllä 1995	C 13	
<u>SUUNNITELMIEN LIITTEITÄ</u>	<u>D</u>	
		1996
Espoon pohjoisosien yleiskaava / osa II		
Generalplan för Esbos norra delar / del II		
Liitekartat Bilagor	D 13	
Espoon pohjoisosien yleiskaava / osa II		
Lausunnot, muistutukset ja vastineet	D 14	

TIEDUSTELUT:

Espoon kaupunkisuunnittelukeskus
yleiskaavayksikkö

Kirkkojärventie 6
02770 ESPOO
Puh. vaihde 8690
Telefax 869 4016

Espoon kaupungin painatuskeskus 1996